

NSDAP/AO Gerhard Lauck

NS Nachrichtenblatt

Mehrsprachig

NS News Bulletin

Multilingual

NSDAP/AO PO Box 6414 Lincoln NE 68506 USA www.nsdapao.org

NS Nachrichtenblatt / NS News Bulletin

#1004-220612

Deutsch	- 4
English	- 9
Español	- 14
Português	- 19
Français	- 24
Italiano	- 29
Română	- 34
Nederlands	- 39
Svenska	- 44
Dansk	- 49
Suomeksi	- 54
Magyar	- 59
Lietuviškai	- 64
Latviešu	- 69
Eesti keel	- 74
Русский	- 79
Българск	- 84
Polski	- 89
Slovenský jazyk	- 94
Slovinčina	- 99
Cesky	- 104
Ελληνικά	- 109
Nihongo	- 114

Editor Note: Some translations might arrive too late for the first .pdf of this issue. If YOUR LANGUAGE does NOT appear in *this .pdf*, it will probably appear in a *later .pdf*. Please check again later. (Better yet, volunteer to be a translator!)

Molly

Deutsch

Frontbericht

Interview mit Molly

Zweiter Teil

NSK: Ihre aktuellen Projekte sind offensichtlich philosophisch und kunstbezogen.

Bitte beschreiben Sie, wie Sie den Einfluss solcher Themen auf die Politik einschätzen.

Molly: Ich versuche immer noch, die Fotogalerie zu aktualisieren, aber hauptsächlich habe ich mich auf Adolf Hitler und die Armee der Menschheit (www.mourningtheancient.com/truth.htm) konzentriert. Ich bin jetzt bei 21 Seiten, und ich habe noch so viel mehr zu tun. Das Studium des Zweiten Weltkriegs ist ein absolutes Minenfeld an Informationen. Man sucht nach Informationen zu einer Sache und findet zwei weitere Dinge, die man recherchieren muss. Man fühlt sich ein bisschen wie ein Archäologe, der die vergrabene Vergangenheit ausgräbt. Eine Vergangenheit, die man lieber nicht ans Licht bringen möchte. Auch hier können wir dem Internet für die Flut an Informationen und Bildern danken. Im Laufe der Jahre ist extrem seltenes Material aus allen Teilen der Welt aufgetaucht. Es fühlt sich oft an wie das Zusammensetzen eines Puzzles, dessen Teile über die ganze Welt verstreut sind. Aber um Ihre Frage zu beantworten, wie sich philosophische und künstlerische Dinge auf die Politik auswirken können, denke ich, dass Kunst ein mächtiges Werkzeug ist, wenn sie in der politischen Propaganda eingesetzt wird. Kunst kann uns zu großen Taten inspirieren. Sie kann uns Kraft geben, wenn wir uns leer fühlen, und sie kann eine tödliche Waffe in unserem Krieg sein. Deshalb erlaube ich den anderen Nationalsozialisten, unsere Fotos für ihre Projekte zu verwenden. Es ist eine Ehre für mich, zu helfen, wirklich. Meine größte Hoffnung ist, dass etwas, das ich in meinem Leben getan habe, unsere Sache voranbringt. Was könnte sonst noch wichtiger sein als das?

NSK: Einige Ihrer fotografischen Arbeiten sind ziemlich umstritten. Was war Ihre Absicht, sie auf diese Weise zu arrangieren?

Molly: Nun, es war nie unsere Absicht, kontrovers zu sein, aber einige von ihnen sind es sicherlich. Vor ein paar Jahren wurde ein feindliches Buch veröffentlicht, das einige unserer Fotoshootings "untersuchte". Es war sehr unterhaltsam, die Einschätzung der Feinde über unsere Fotos zu lesen. Für sie hatte alles eine versteckte Botschaft gegen sie. Alles hatte einen versteckten rassistischen oder "nazistischen" Beigeschmack. Wohl gemerkt, das war, bevor wir irgendwelche offen nationalsozialistischen Fotoshootings veröffentlichten. Aber das spielte keine Rolle, die Fotos bedeuteten das, was sie wollten. Aber abgesehen davon haben wir im Laufe der Jahre eine Vielzahl von Themen erforscht und eine Menge Symbolik verwendet, einige davon versteckt, andere offenkundig. Apropos, ich liebte den 2010 gedrehten Film Vengeance Divine II, in dem ich einen blutigen Schädel aus der Weltkugel von "Israel" herausstach und herausriss. Nicht sehr subtil, ich weiß, aber effektiv, haha. Nach weit über 100

Shootings und vielen Jahren wird uns manchmal langweilig und wir machen mehr 'bizarre' Shootings. Ich lese gerne und denke gerne über Fantasiethemen nach, und ich denke, dass in unsere Fotoshootings viel Fantasie einfließt. Eine sehr kleine Minderheit fühlt sich durch die Nacktheit gestört, aber diese Leute sollten sich nicht so anstellen, das Dritte Reich zeigte in seinen Fotobüchern Nacktheit von vorne. Ich glaube nicht, dass der menschliche Körper etwas Anstößiges oder Schmutziges ist, wenn er in einem künstlerischen Sinne verwendet wird.

NSK: Bitte beschreiben Sie uns Ihre künstlerischen Einflüsse und die Dinge, die Sie inspirieren.

Molly: Ich bewundere Breker und viele der anderen Künstler des Dritten Reiches, einschließlich Adolf Hitler. Vieles von dem, was das Dritte Reich tat, war künstlerisch. Wenn man sich die Führer anschaut, waren so viele von ihnen Künstler, bevor sie in die Politik gingen. Wenn man Bilder von ihren Straßen sieht, wirken sie magisch. Fahnen und Säulen und Statuen. Ungebundene Schönheit. Ich liebe es, mir alles anzuschauen, was sie produziert haben. Ihre Kriegsmedaillen, Dolche und sogar zivile Auszeichnungen sind in ihrer Schönheit in der Geschichte unübertroffen. Manchmal läuft es mir kalt den Rücken herunter, wenn ich sie nur ansehe. Adolf Hitler und diese zwölf magischen Jahre werden für mich nie alt. Es ist das Einzige im Leben, von dem ich ehrlich sagen kann, dass es für mich nie alt oder langweilig geworden ist. Ich freue mich immer, wenn ich ein Bild von Adolf Hitler sehe, das ich noch nie zuvor gesehen habe. Das kommt nicht oft vor, aber es könnte ein kleines, verpixeltes Foto sein, und ich lächle wie ein Kind... Ich liebe so viele der Führer des Dritten Reiches, und ich liebe es, mehr über sie zu erfahren, und ich liebe es, Dinge zu entdecken, die ich noch nie gelesen oder gesehen habe. Ich liebe Leute wie Darré, der ein so mysteriöser und mystischer Typ war, oder den knallharten Ley, der auf tragische Weise die Liebe seines Lebens verlor und die größte Organisation im Dritten Reich, die DAF (Deutsche Arbeitsfront), leitete. Oder einer meiner Lieblinge, dem ich gerade ein unglaublich schwieriges Fotoshooting gewidmet habe, der Held Oskar Dirlewanger, der die Dirlewanger-Brigade anführte. Dieser Mann ist so verlogen, dass ich manchmal denke, der Feind hasst ihn vielleicht mehr als Adolf Hitler selbst! Sie schreiben die übelsten Lügen über ihn und seine tapferen Männer. Es ist wirklich unglaublich. Aber die Wahrheit ist, dass er ein Kriegsheld war, der Erstaunliches vollbracht hat. Er führte die zusammengewürfelte Gruppe von Männern im gesamten Zweiten Weltkrieg an und leistete dabei bemerkenswerte Arbeit. Die Dirlewanger-Brigade war für viele Männer eine zweite Chance. Soldaten, die keine Autorität respektieren konnten, lernten, den mächtigen Oskar Dirlewanger zu respektieren. Soldaten, die wegen unwürdiger Handlungen verhaftet worden waren, oder Wilderer, oder Kriminelle unterschiedlichen Grades. Sie alle bekamen in der Dirlewanger-Brigade eine zweite Chance. Gemeinsam leisteten sie Erstaunliches, trotz aller Widrigkeiten. Feinde überall um sie herum. Hinter den feindlichen Linien. Das brachte sie näher zusammen. Sie lernten, dass die Dirlewanger-Brigade ihre Rettung war. Ihre Rettung auf dem Schlachtfeld, und Oskar Dirlewanger war ihr Schutzengel.

NSK: Ein Teil deiner Kunstwerke hat einen Bezug zur Musik; du hast sogar schon ein Musikalbum veröffentlicht. Hast du vor, in Zukunft ein neues Album zu veröffentlichen?

Beschreiben Sie bitte die Einflüsse und Inspirationen für Ihre Musik.

Molly: Wir haben in der Vergangenheit zwei Foto-CDs veröffentlicht und für jedes Fotoshooting eine Galerie erstellt. Wir haben verschiedene Bands beauftragt, Musik für den Hintergrund zu machen. Nun, manchmal fehlten uns ein oder zwei Musiktitel, also mussten wir selbst einen Ambient-Track erstellen. Wir machten etwa fünf oder sechs davon und ein Freund von uns, der ein Plattenlabel, Elogy Records, betrieb, mochte sie und sagte uns, wir sollten eine CD aufnehmen und er würde sie veröffentlichen. Wir nannten sie Primitive Supremacy. Einiges davon war sehr nationalsozialistisch angehaucht, wie der Track 'He Lives!' über Adolf Hitler. Das ist wie der Spruch: "Wo lebt Adolf Hitler? In meinem Herzen!" Das war ein lustiges Projekt. Damals haben wir auch einen 45-minütigen Kunstfilm gemacht. Das war ein richtiges Projekt! Der Film "Trauer um die Alten" war unglaublich anstrengend. Ich wollte schon immer einen rein nationalsozialistischen Film machen, aber ich weiß nicht, ob ich jemals die Zeit oder den Antrieb dazu finden werde. Der Himmel sieht irgendwie trübe aus. Vielleicht im nächsten Leben. Aber Inspirationen? Nun, für den Film habe ich mich überall umgesehen. Ich habe all das Schlechte, all die Dunkelheit, all die einsame Traurigkeit dieser zerstörten Welt genommen und das alles in die Figur eines Mädchens gesteckt, das auf der Suche nach der Wahrheit ist und sie findet - auf einem Friedhof! Aber sie akzeptiert das nicht und sucht weiter. Durch blutige Alpträume und majestätische Berge sucht sie weiter und weiter. Wenn Sie Interesse haben, können Sie den Film auf unserer Website kostenlos herunterladen, ebenso wie alles auf Mourning the Ancient. Keine Werbung. Keine Cookies. Kein Tracking.

NSK: Haben Sie einige Ihrer Künste studiert, oder haben Sie sie (alle) selbst gelernt?

Molly: Nein, nicht wirklich. Ich habe ein paar Jahre am College studiert, aber ich habe es abgebrochen, als sie mir sagten, dass ich einen Kurs über "Minderheitensensibilität" belegen müsse. Das konnte ich nicht machen. Wohlgemerkt, das war genau zu der Zeit, als ich die Wahrheit über alles entdeckt hatte. Wollen Sie wissen, wie genau ich meine Reise zur Wahrheit begann? Ich war in einem kleinen Antiquariat, das einer asiatischen Frau gehörte. Ich sah mir Bücher über wahre Verbrechen an. Ich liebte es, die Psychologie von Kriminellen und Mördern zu studieren. Da gab es ein Taschenbuch mit dem Titel Brotherhood of Murder. Es war das wichtigste Buch, das ich je finden würde. Es veränderte mein ganzes Leben und brachte mich auf eine Reise, die ich bis zum heutigen Tag fortsetze. Es war ein Buch über den Helden und Märtyrer Robert Mathews und die Brüder Schweigen. Es wurde natürlich von einem Feind geschrieben, aber es fand bei mir Anklang. Sie konnten die Wahrheit über die großartige und tragische Geschichte der Männer und Frauen der Stillen Bruderschaft nicht vertuschen. Ich war fasziniert von ihren Bemühungen. Ich habe mich gefragt: Was ist, wenn das, was sie sagen, wahr ist? Man konnte nicht anders, als sie bei dem großen Brink's-Panzerwagenraub anzufeuern! Ich mochte Mathews Tiefe des Geistes, sein manchmal jugenhafter Idealismus war ganz und gar charmant, oder die völlige Tapferkeit seines besten Kameraden Gary Yarbrough, als er vom FBI umzingelt war. Sie alle waren wie Helden, die gerade einem Geschichtsbuch entstiegen sind. Ritter, die es wagten, ihre magischen Schwerter gegen den bösen und verkommenen Drachen der US-Bundesregierung zu erheben. Und wie in einer tragischen Geschichte in einem Fantasy-Buch gelang es den Rittern nicht, das böse Ungeheuer aufzuhalten. Aber leider ist die Geschichte noch nicht zu Ende, ein weiteres Buch wird in diesem Moment geschrieben! Die Bruderschaft des Mordes erwähnte ein anderes wichtiges Buch, Die Turner-Tagebücher. Ich hatte dieses Buch monatelang im Hinterkopf, und dann saß ich eines Tages wie von Zauberhand bei einem Freund und blätterte in einem Katalog von Delta Press. Es war ein ziemlich verrückter Katalog, gefüllt

mit Büchern über die Herstellung von Sprengstoff und Schalldämpfern und anderen seltsamen Dingen. Nun, als ich ihn durchblättere, raten Sie mal, was ich sah? Zwischen den militärischen Überlebenshandbüchern und den Videos mit Waffenanleitungen war ein Buch, dessen Titel mir bekannt vorkam: Die Turner-Tagebücher. Und da war es. Zum Verkauf. Das legendäre Buch, das vom System so sehr gehasst wurde. Die Turner-Tagebücher und das andere Buch von Pierce, Hunter, das mir besser gefällt, sind eher Lehrmittel als alles andere. Sicherlich haben sie eine großartige Geschichte, die sich jeden Tag mehr und mehr bewahrheitet, aber sie sind eindeutig zum Lehren gedacht. Und das haben sie getan. Ich wünschte, ich hätte die Gelegenheit gehabt, Dr. Pierce zu danken. Aber zumindest konnte ich große Männer wie David Lane am Weihnachtsabend 2002 interviewen und mich mit Gary Yarbrough anfreunden.

NSK: Zu Ihren Schriften gehören auch verschiedene Berichte. In einem dieser Berichte haben Sie ein Interview mit unserem Parteivorsitzenden, Gerhard Lauck, geführt.

Was war Ihre Motivation, dies zu tun? Welchen Standpunkt vertreten Sie gegenüber der NSDAP/AO?

Molly: Ich erfuhr zum ersten Mal von Gerhard Lauck, als er in Europa verhaftet und aufgrund einer völlig falschen Anklage in ein deutsches Verlies gebracht wurde. Ich fühlte wirklich mit ihm und behielt seinen Namen in meinem Gedächtnis, wusste aber wenig bis gar nichts über seine erstaunliche Geschichte. Im Laufe der Jahre erhielt ich unter verschiedenen Underground-CDs ein Flugblatt seiner Organisation. Es zeigte eine große Party-Hakenkreuzfahne und seine Adresse in Lincoln, Nebraska. Ich dachte: "Wow, dieser Typ wohnt nur eine halbe Stunde von mir entfernt!" Im Laufe der folgenden Jahre erfuhr ich von den wirklich erstaunlichen Dingen, die er und die NSDAP/AO taten. Lauck verteilte tonnenweise Flugblätter und Literatur im besetzten Deutschland und in ganz Europa. Mehr als jeder andere lebende Mensch, habe ich gelesen. Nachdrucke seiner Broschüren gibt es überall. Ich sehe sie ständig auf verschiedenen Websites, zum Verkauf oder anderweitig. Gerhard ist vielleicht einer der konsequentesten Männer in diesem ganzen Kampf. Er ist auch extrem unauffällig. Der Mann selbst ist relativ unbekannt, und ich vermute, dass er das im Allgemeinen auch so will. Es war eine große Ehre, mit ihm sprechen und eine solche Legende der Bewegung interviewen zu können.

NSK: Planen Sie weitere Projekte für die Zukunft?

Molly: Nun, ich habe vor, die Website noch mehr zu erweitern. Wie ich schon sagte, habe ich einen Berg von weiterem Material für den Abschnitt Adolf Hitler und die Armee der Menschheit. Vor kurzem hatte ich die Ehre, Fred Leuchter am Telefon zu interviewen. Ich werde also demnächst mein erstes Audio-Interview überhaupt veröffentlichen. Was für eine Legende Leuchter ist. Man hat versucht, ihn zu vernichten, aber er wurde dadurch nur noch stärker und entschlossener. Ich habe noch einige andere Ideen für Videoarbeiten. Vielleicht ein paar künstlerische Beiträge, aber vielleicht auch ein paar politischere Videos. Ich denke, das wird die Zeit zeigen. Aber egal, was ich tue, ich werde nie aufhören zu kämpfen. Wie Gerhard Lauck uns gelehrt hat, ist Beständigkeit eine mächtige Waffe. Ich habe im Laufe der Jahre viele Menschen getroffen, die den Kampf einfach aufgegeben haben. Ich kann mir nicht vorstellen, das jemals selbst zu tun. Das ist ein Ding der Unmöglichkeit. Wie Adolf Hitler sagte: "Wir werden nicht kapitulieren - nein, niemals! Wir können vernichtet werden, aber wenn wir vernichtet werden,

werden wir eine Welt mit uns reißen - eine Welt in Flammen", und Savitri Devi sagte: "Wenn meine Kameraden nicht dazu bestimmt sind, die Welt zu beherrschen, dann weg mit ihr! Ein Schauer von Atombomben auf sie und anstelle ihres sinnlosen Geschwätzes über 'Liebe' und 'Frieden' die Stimme des heulenden Windes über ihren Ruinen."

NSK: In vielen Ihrer Fotoshootings sind auch Bücherregale abgebildet.

Welche(s) Buch(e) würden Sie empfehlen und warum?

Molly: Zunächst einmal sollte ich sagen, dass die Leute immer fragen, welche Version von "Mein Kampf" ich mir zulegen soll. Und im Allgemeinen ist die "Stalag-Ausgabe" die Antwort. Es war die einzige englische Version von "Mein Kampf", die von der deutschen Regierung und Adolf Hitler genehmigt wurde. Aber sie ist nicht perfekt. Sie hat eine steinige Geschichte hinter sich. Aber im Allgemeinen sollte man die "Stalag-Ausgabe" kaufen. Und ja, Sie können wahrscheinlich ein .pdf davon im Internet finden. Und nein, Sie werden nicht auf eine Liste gesetzt, wenn Sie es bestellen (zumindest nicht in den USA). Ein weiteres interessantes Buch heißt 'Mein Kampf: Eine Übersetzungskontroverse'. Eine meiner Lieblingsautorinnen ist Savitri Devi. Mein Lieblingsbuch von ihr ist wahrscheinlich 'Der Blitz und die Sonne', aber ich liebe sie alle auf unterschiedliche Weise. 'Der Blitz und die Sonne' hat mich in einer Phase meines Lebens, in der ich am Tiefpunkt war, wieder aufgetankt. Ich bewundere alle Audioaufnahmen und Schriften von William Pierce. David Lanes "Verdammt, betrogen und trotzig", George Lincoln Rockwells "This Time the World", Pierces "Hunter" und "The Turner Diaries" sind zweifellos Pflichtlektüre, und ich liebe es, von Otto Skorzenys Abenteuern im Zweiten Weltkrieg zu lesen. Beim Lesen von Büchern über den Zweiten Weltkrieg habe ich nie eine Gänsehaut bekommen, außer bei Skorzenys Erzählung über eine verlorene Division an der Ostfront... gruseliges Zeug. Die Bücher von Leon Degrelle sind wirklich spektakulär, lesen Sie die Autobiografien von zwei der interessantesten Piloten des Zweiten Weltkriegs: Hans Rudels "Stuka-Pilot" und Hanna Reischs "Der Himmel ist mein Königreich", und für eine schreckliche Wahrheit lesen Sie Thomas Goodrichs "Höllenturm", und für einen wirklich interessanten Einblick in den Bericht eines japanischen Soldaten über seinen Dienst im Zweiten Weltkrieg lesen Sie das Buch "Oba The Last Samurai" von Don Jones, Es gibt auch die beiden Bücher des Helden Matt Hale "Ending White Slavery" und "The Racial Loyalist Manifesto", "Twilight over England" von dem Märtyrer William Joyce, alle Bücher, die Sie finden können, von dem Waffen-SS-Veteranen Hans Schmidt, meine Güte, es geht immer so weiter.

English

Front Report

Interview with Molly

Part Two

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheancient.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that They would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has surfaced over the years from places all over the earth. It often feels like putting together a puzzle, whose pieces are scattered all over the world. But to answer your question, of how philosophical and artistic things can impact politics, well, I think art is a powerful tool when used in political propaganda. Art can inspire us to do great things. It can fuel us when we are feeling empty and be a deadly weapon in our war. It's why I let fellow National Socialist's use any of our photography for whatever project they may have. It's an honor for me to help, truly. My greatest hope is that something I've done in my life will help to further our cause. What else could possibly be more important than that?

NSK: Some of your photographic works are pretty controversial. What was your intention to arrange them in that way?

Molly: Well it was never our intention to be controversial, but certainly some of them are. An enemy book was published a few years ago that 'examined' some of our photo shoots. It was very entertaining to read an enemy's assessment of our photography. To Them, everything had a hidden message against Them. Everything had a hidden racist or 'Nazi' connotation. Mind you, this was before we published any overt National Socialist-styled photo shoots. But it didn't matter, the photos were going to mean whatever They wanted them to. But that aside, over the years we've explored a wide variety of topics, and used a ton of symbolism, some hidden and some in your face. Speaking of, I loved the 2010 shoot Vengeance Divine II, where I stabbed and ripped a bloody skull out of the globe from 'Israel'. Not very subtle, I know, but effective, haha. After well over 100

shoots and many years, we sometimes get bored and do more 'bizarre' shoots. I like reading and thinking about fantasy topics, and I think there is a lot of fantasy infused into our photo shoots. A very small minority are a bit offended by the nudity, but these people need to lighten up, the Third Reich showed full frontal nudity in their photography books. I don't believe the human body is something offensive or dirty when used in an artistic sense.

NSK: Please describe to us your artistic influences and the things which inspire you.

Molly: I adore Breker and many of the other artists of the Third Reich, including Adolf Hitler. So much of what the Third Reich did though was artistic. When you look at the leaders, so many of them were artists before being thrust into politics. You see pictures of their streets and they look magical. Flags and pillars and statues. Beauty unbound. I love looking at everything they produced. Their war medals, daggers and even civilian awards are unmatched in history for their beauty. I get chills sometimes just looking at them. Adolf Hitler and those twelve magical years never grow old for me. It is the one thing in life I can honestly say has never grown old or boring to me. I get excited when I see a picture I've never seen before of Adolf Hitler. It doesn't happen often, but it could be some small, pixelated photo and I'm smiling like a child... I love so many of the leaders of the Third Reich and I have adored learning about them, and love to uncover things I've never read or seen before. I love people like Darré, who was such a mysterious and mystical guy, or the hard-living Ley, who tragically lost the love of his life and controlled the largest organization in the Third Reich, the DAF (the German Labor Front). Or one of my favorites, who I just dedicated an incredibly difficult photo shoot to, the hero Oskar Dirlewanger, who led the Dirlewanger Brigade. This man is covered in lies, sometimes I think the enemy may hate him more than Adolf Hitler himself! They write the most evil lies about him and his brave men. Truly incredible. But the truth is he was a war hero who accomplished amazing feats. He led the most ragtag group of men in all of WWII, and did a remarkable job at it. The Dirlewanger Brigade was a second chance for many men. Soldiers who couldn't respect authority learned to respect the mighty Oskar Dirlewanger. Soldiers who were arrested for committing acts unbecoming of a soldier, or poachers, or criminals of various degrees. They were all given a second chance in the Dirlewanger Brigade. Together they did amazing things, against all odds. Enemies all around them. Behind enemy lines. It brought them closer together. They learned that the Dirlewanger Brigade was their saving grace. Their battlefield salvation and Oskar Dirlewanger was their guiding angel.

NSK: Part of your artworks are musical related; you've even released a music album already. Do you plan to release a new album in the future?

Please describe the influences and inspirations of your music.

Molly: We released two photo CDs in the past and we created galleries for each photo shoot. We used various bands to create music to play in the background. Well, sometimes we would be short a music track or two so we had to create an ambient track ourselves. We did about five or six of these and a friend of ours who did a record label, Elegy Records, liked it and told us to record a CD and he'd publish it. We named it Primitive Supremacy. Some of it was very National Socialist-themed, like the track 'He Lives!' about Adolf Hitler. It's like the saying: "Where does Adolf Hitler live? In my heart!" It was a fun project. We also did a 45 minute artistic film back in the day. Now that was a project! Doing the Mourning the Ancient film was incredibly taxing. I always wanted to do a pure National Socialist film, but I don't know if I'll ever find the time or drive. The sky is looking kind of dim. Maybe in the next life. But inspirations? Well, for the film, I looked all around me. I took all the bad, all the darkness, all the lonely sadness of this destroyed world, and put it all into the figure of a girl, in search of truth, and she finds it - in a cemetery! But she doesn't accept this and searches on. Through bloodstained nightmares and majestic mountains, she searches on and on. If you're interested, the film is on our website to download for free, as is everything on Mourning the Ancient. No ads. No cookies. No tracking.

NSK: Did you study some of your arts, or did you learn it (all) by yourself?

Molly: No not really, I took a few years in college, but dropped out when they told me it was REQUIRED to take a 'minority sensitivity' class. I couldn't do it. Mind you this was right around the time I had discovered the truth about everything. Want to know how exactly I began my journey to the truth? I was in a small used book store owned by an Asian woman. I was looking at true crime books. I liked to study the psychology of criminals and murderers. Well there was a paperback book called Brotherhood of Murder. It was the most important book I would ever find. It changed my whole life and set me on a journey I still continue on to this day. It was a book about the hero and martyr Robert Mathews and the Brüder Schweigen. It was written by an enemy, of course, but it resonated with me. They couldn't cover up the truth of the magnificent and tragic saga of the men and women of the Silent Brotherhood. I was enthralled by their efforts. I questioned: what if what they are saying is true? You couldn't help but cheer them on during the great Brink's armored car heist! I loved Mathews depth of spirit, his sometimes boyish idealism was entirely charming, or his best comrade Gary Yarbrough's utter bravery when surrounded by the FBI. All of them were like heroes who just stepped out of a history book. Knights who dared raise their magic swords to the evil and depraved dragon of the United States Federal government. And just like some tragic tale in some fantasy book, the knights failed to stop the evil beast. But alas, the story is not over, another book is being written as we speak! The Brotherhood of Murder mentioned another important book, The Turner Diaries. I kept that book in mind for months, then like magic one day I was sitting at a friend's house looking through a catalog called Delta Press. It was a pretty crazy catalog, filled with books on how to make explosives and silencers and other strange things. Well, glancing through it, guess what I saw? Amongst the military surviv-

al manuals and gun instruction videos was a book I recognized the title of: The Turner Diaries. There it was. For sale. The legendary book hated so deeply by the system. The Turner Diaries and Pierce's other book, Hunter, which I like better, are teaching tools more than anything. Sure they have a great story, which I might say is coming more and more true every day, but they are clearly meant to teach. And teach they did. I wish I could have had the opportunity to thank Dr. Pierce. But at least I got to interview great men like David Lane, on Christmas/Yule Eve 2002 and befriend Gary Yarbrough.

NSK: Your writings include also various reports. In one of these reports you did an interview with our party leader, Gerhard Lauck.

What was your motivation to do so? What is your viewpoint regarding the NSDAP/AO?

Molly: I first learned of Gerhard Lauck when he was arrested in Europe and shipped off to a German dungeon on a completely erroneous charge. I really felt for him, and kept his name in my memory, but knew little to nothing about his amazing story. Over the years I received a flyer from his organization amongst various underground CDs. It was of a big party swastika flag and his Lincoln, Nebraska address. I thought "Wow, this guy lives like a half an hour from me!" Over the years that followed I learned about the truly amazing things he and the NSDAP/AO did. Lauck circulated TONS of flyers and literature to occupied Germany and all over Europe. More than any man alive, I've read. His booklet reprints are everywhere. I see them constantly on various sites, for sale or otherwise. Gerhard might be one of the most consistent men in the whole struggle. He's also extremely low key. The man himself is pretty relatively unknown, I'm guessing that's the way he generally wants it. It was a great honor to be able to talk to him and interview such a legend in the movement.

NSK: Do you plan any further projects for the future?

Molly: Well, I plan on expanding the website even more. Like I said I have a mountain of more material for the Adolf Hitler and the Army of Mankind section. I recently had the honor of interviewing Fred Leuchter over the phone. So I'll be posting my first ever audio interview sometime soon. What a legend Leuchter is. They tried to destroy him, they only made him stronger and more determined. I have some other ideas of doing some video work. Maybe some artistic bits but also maybe some more political videos. I guess time will tell. But regardless of what I do, I will never stop fighting. Like Gerhard Lauck has taught us, consistency is a mighty weapon. I've met many people over the years who have just completely dropped out of the struggle. I can't imagine ever doing that myself. It is an impossibility. As Adolf Hitler said: "We will not capitulate - no, never! We may be destroyed, but if we are, we shall drag a world with us - a world in flames." and Savitri Devi said: "If my comrades are not destined to rule the world, then away with it! A shower of atom bombs upon it and in place of its meaningless chatter about 'love' and 'peace' the voice of the howling wind over its ruins."

NSK: In many of your photo shoots are also bookshelves portrayed.

Which book(s) would you recommend and why?

Molly: First, I should say, since people are always asking, which version of 'Mein Kampf' should I get? And generally the 'Stalag Edition' is the answer. It was the only English version of 'Mein Kampf' authorized by the German government and Adolf Hitler. But it is not perfect. It has a rocky history in itself. But generally get the 'Stalag Edition'. And yes, you can probably find a .pdf of it on the internet. And no, you won't be put on a list if you order it (at least not in the USA). Another interesting book is called 'Mein Kampf: A Translation Controversy'. One of my favorite authors is Savitri Devi. My favorite book by her is probably 'The Lightning and the Sun', but I love them all in different ways. But personally, the 'Lightning and the Sun' recharged me at a time in my life when things were at their lowest. I adore all of William Pierce's audio recordings and writings. David Lane's 'Damned, Deceived and Defiant', George Lincoln Rockwell's 'This Time the World', without a doubt, required reading is Pierce's 'Hunter' and 'The Turner Diaries', and I love reading about Otto Skorzeny's WWII adventures. I never got creepy chills reading about WWII except from Skorzeny's tale of a lost division on the Eastern Front... creepy stuff. Leon Degrelle's books are truly spectacular, read the autobiographies of two of WWII's most interesting pilots: Hans Rudel's 'Stuka Pilot' and Hanna Reisch's 'The Sky My Kingdom', and for some awful truth check out Thomas Goodrich's 'Hellstorm', for a truly interesting view of a Japanese soldier's account of his service in WWII check out the book 'Oba The Last Samurai' by Don Jones, there is also the hero Matt Hale's two books 'Ending White Slavery' and 'The Racial Loyalist Manifesto', 'Twilight over England' by the martyr William Joyce, any books you can find by Waffen-SS veteran Hans Schmidt, gosh it goes on and on.

Español

Informes del Frente de Lucha Entrevista con Molly

Parte Segunda

Traducción para el NS KAMPFRUF de la entrevista a Molly del MOURNINGTHEANCIENT.COM.

NSK: Preséntese Ud. misma

Molly: Hola, soy Molly de www.mourningtheancient.com. Soy una de los historiadores resistente de la Segunda Guerra Mundial (Adolf Hitler y el Ejército de la Humanidad) y la directora de esta web. También diseño para la web de vez en cuando.

NSK: Describa sus opiniones políticas.

Molly: Soy una orgullosa nacionalsocialista. Para mí no hay otra forma de ser. Creo que el nacional-socialismo es lo único que puede salvar este planeta. Creo que cada raza y cultura puede adoptar su propia forma de nacionalsocialismo. Cada raza debe tener su orgullo nacional, cultural y racial. Pero cada raza también debería permanecer en su propia área ordenada por la naturaleza en este planeta. La mezcla de razas perjudica a todas las razas involucradas. Es un suicidio racial.

NSK: ¿Cuándo comenzó su trabajo político y cuál fue su motivación para hacerlo?

Molly: La verdad sea dicha, la razón por la que comenzamos la web 'mourningtheancient.com' (al principio éramos tres) fue para difundir la verdad que habíamos conocido a través de un medio público. Dicen que debes hacer lo que sabes hacer, y conocíamos bien la música, así que usamos la música como nuestro vehículo principal. Éramos jóvenes, yo todavía era una adolescente, allá por 1995, y ardíamos de ambición. Pero también nos sentimos impotentes y sin rumbo. Experimentamos mucho con nuestros diseños en nuestro tiempo libre y aprendimos tanto como pudimos. La información era bastante difícil de conseguir en aquel tiempo, antes de Internet (al menos para nosotros). Recibimos varios boletines y revistas de la clandestinidad racial. Nos encantaron especialmente las cosas de William Pierce. Devorábamos sus libros 'Los Diarios de Turner' y 'Hunter', sin mencionar su revista y varias publicaciones tipo boletín. Pierce fue mi maestro actual más grande e importante. Las cosas que me enseñó me sorprendieron y me consternaron. No podía creer parte de la información. Ninguno de nosotros pudo creerlo. Quiero decir, confiábamos en él, pero teníamos que averiguar por nosotros mismos si parte de la información que nos daba era cierta. Algunas cosas nos tomaron algunos años para verificarlas, pero finalmente lo hicimos. Verdades alucinantes. Todavía me sorprenden hasta el día de hoy. Solíamos recibir una señal débil de su programa de radio aquí en Nebraska. Nos amontonábamos alrededor de esta pequeña radio, silenciosos como ratones, y escuchábamos su voz estática. Nos sorprendió que pudiéramos encender nuestra radio y escuchar la verdad,

por una vez en nuestras vidas. La verdad prohibida y peligrosa. Fue emocionante e inspirador para mí.

NSK: ¿Estás organizada?

Molly: No, tengo montones de libros y papeles por todas partes. Ja ja. Pero no creo que eso sea lo que quisiste preguntar. Sin embargo, no estoy seguro de cómo responder a esta pregunta, pero puedo decir que he conocido a gente increíble durante los últimos 26 años y he hecho excelentes contactos. Pero, en última instancia, soy bastante solitaria en estos días. Creo que nuestro Adolf Hitler y el Ejército de la Humanidad hablan por sí mismos. Le he dedicado años y creo que se nota. Recibo cartas maravillosas de todo el mundo y conozco gente realmente interesante e inteligente. Nuestra lucha atrae a las mejores (y peores) personas del mundo. Mucha gente es conducida a la verdad por instinto, me dicen. Siempre han sabido que algo andaba mal en el mundo, pero no pudieron identificarlo... y luego... ¡Adolf Hitler! Creo que una vez que te das cuenta de que te han mentado no solo sobre Él, sino sobre la Segunda Guerra Mundial, todo comienza a encajar. Empiezas a cuestionar todo lo que te rodea. Te das cuenta de que tus profesores en la escuela mintieron. Que a su vez les mintieron. Vas más y más profundamente, hasta que un día te das cuenta de que es una batalla más grande que todos nosotros. Es una guerra que comenzó hace miles de años, en las arenas de la antigua Sumeria, y que se extiende hacia un futuro incierto y desconocido. Para agregar un poco de contexto a los inicios de nuestra lucha en Sumeria, aquí hay un dato interesante:

«Según las opiniones más aceptadas, la historia más antigua de Mesopotamia es esencialmente la historia de un conflicto racial; sus eventos representan etapas en una lucha mortal entre dos grupos raciales enemigos, los sumerios y los semitas. En esa lucha, los semitas, que podían recurrir a las reservas raciales en Siria y Arabia, salieron victoriosos. Después de una larga y amarga lucha que duró generaciones, derrotaron a los sumerios, dirigidos por su inteligente líder Sargón, que se vieron obligados a ir más y más hacia el sur. Excepto por un breve "regreso" sumerio bajo la Tercera Dinastía de Ur, esa victoria convirtió a los semitas en amos de Babilonia para siempre».

“El supuesto conflicto entre sumerios y semitas en la historia mesopotámica temprana”.

Por Thorkild Jacobsen, Universidad de Chicago [Revista de la American Oriental Society, vol. 59, No. 4 (diciembre de 1939) págs. 485-495 (11 páginas) Publicado por la American Oriental Society]

NSK: Siendo mujer, ¿cómo definiría personalmente el papel de la mujer en la política y la sociedad per se?

Molly: Creo en lo que creía el Führer, que es que las mujeres no deberían principalmente involucrarse en política. Creo que el papel más importante de una mujer es el de ser madre. Como madre, es la maestra y la formadora del futuro. Pero una mujer también tiene roles en la sociedad, como el de Gertrud Scholtz-Klink, para dirigir, organizar e inspirar a generaciones de mujeres, para enseñar a las jóvenes cómo ser mujeres. Los nacionalsocialistas formaron la Young Girls League (Jungmädelsbund) para niñas de 10 a 14 años, y la Liga de Chicas Alemanas, para las de 14 a 18 años. También creo que en tiempos de guerra las mujeres tienen roles que no tendrían en paz. Por ejemplo, hubo mujeres que fueron utilizadas en la Defensa Aérea, o incluso pilotos, en última instancia, creo que ahora estamos librando una lucha que va más allá de todas las normas tradicionales. Creo que hay que utilizar a las mujeres dondequiera que puedan ayudar, ya sea en el papel tradicional en la guerra de los hombres o lo que sea. Incluso me atrevería a decir que en esta terrible lucha ella debería ser utilizada en combate. Sé que esa no era la norma en el Tercer Reich, pero hubo algu-

nas defensoras poderosos que la apoyaron. Como Hanna Reitsch, quien se ofreció como voluntaria para formar un grupo de vuelo Kamikaze (¡y ser la primera voluntaria!). Es vida o muerte. Nuestra última resistencia. Estamos rodeados de nuestros enemigos. Nuestro propio Alamo racial. Todos somos Wehrwolves. Enseñaremos los dientes y mordaremos o nos tumbaremos en la nieve roja y moriremos.

NSK: Su país ya ha perdido a muchas personas a causa de Covid-19, principalmente debido a la falta masiva de prevención al principio y un sistema de salud débil. ¿Culparías al gobierno?

Molly: Hmmm... una pregunta delicada. Creo que todo el asunto de Covid se está utilizando como arma política. Quizás sea una herramienta para quitarnos nuestros derechos, seguro que así lo parece. He conocido a un puñado de personas que lo han tenido y me han relatado cosas muy diversas. Algunas personas contrajeron una forma más grave de gripe, mientras que otras informaron que no fue tan grave. También he conocido a algunos ancianos que han muerto a causa de ella, pero todos tenían co-morbilidades, como diabetes, etc. Los enloquecidos cierres del gobierno han masacrado a las pequeñas empresas y la economía en general. Pero siguen imprimiendo su moneda fiduciaria como si fuera un dinero mágico. Mientras tanto, las mega-empresas como Amazon reportan un negocio récord debido a los cierres. Todo es una locura, y ahora solo estoy esperando que obliguen a las personas a vacunarse con ese veneno. Ya está sucediendo en Inglaterra y Francia. Si no tienes el certificado de vacunación no puedes ir prácticamente a ninguna parte. Están ganando miles de millones con sus falsas vacunas. Aunque los estudios muestran que las personas vacunadas contraen esta gripe con tanta frecuencia, y en algunos estudios, más que las personas no vacunadas. Ahora hablan de infinitas 'variantes' y 'potenciadores'. ¿Esta locura terminará alguna vez?

NSK: ¿Qué tan fuerte es el enemigo en su país?

Molly: Bueno, todos sabemos que el Enemigo eligió a los Estados Unidos como su sede desde el final de la Segunda Guerra Mundial. Entonces el Enemigo es bastante fuerte aquí. Si no fuera por nuestra Constitución que les "molesta", probablemente todos estaríamos en campos de prisioneros o fosas comunes a estas alturas. Pero con Internet, algo que el Enemigo nunca podría haber planeado, su poder se ha debilitado. La información que antes era casi imposible de encontrar ahora está al alcance de tu mano. Desafortunadamente, esto está cambiando y la censura está ganando terreno como nunca antes. Así que la gente sigue con sus mentiras. Pero pese a ello la verdad ha 'infectado' al mundo. Más personas cada vez han podido leer la verdad sobre lo que sucedió y lo que está sucediendo. La conclusión es que si perdemos esta guerra no habrá un Gulag en nuestro futuro, habrá una fosa común sin nombre. Aunque al menos nos enterrarán en buena compañía. Ja ja. Pero en serio, el número de visitas a nuestra web ha aumentado de forma espectacular.

Cuando Trump se postuló para Presidente, la primera vez, el tráfico aumentó enormemente. Y las partes más visitadas de la web, muchas veces fueron las secciones de la verdad sobre la Segunda Guerra Mundial. Les puedo decir esto: hay muchísima más gente que está contra ellos de lo que imaginamos. Una mayoría tranquila. Los acechadores. Esperemos que salgan pronto de las sombras y se unan a nosotros o será demasiado tarde. La gente debe dejar de preocuparse de que sus nombres aparezcan en alguna lista. Esas listas son insignias de honor. Ponte de pie y lucha o acuéstate y muere. Simplemente manténgase legalmente y tendrá muy poco de qué preocuparse. Y para nuestros hermanos y hermanas en la Europa ocupada, donde la libertad prácticamente no existe, sean inteligentes, trabajen y luchen en las sombras. Permanecer en el anonimato. ¡Estamos contigo!

NSK: ¿Cuáles son los principales problemas de su país en la actualidad?

Molly: ¡Vaya, no creo que tengamos espacio en nuestros discos duros para esa respuesta! Pero en serio, las cosas se han vuelto absolutamente locas. Quiero decir, como nunca hubiéramos imaginado. Sigo la política y este mundo de payasos muy de cerca, así que lo veo todo. No puedo creer lo loco que se ha vuelto y en tan poco tiempo. Es como si el Enemigo imaginara que ve cerca la victoria y se emocionó tanto que bajó la guardia y se volvió neurótico en toda regla y rápidamente. Ya sabes, dejar caer sus cartas y babear de gusto. Tenemos travestis de niños pequeños, drag queens que le leen a nuestros hijos en bibliotecas, niños que son mutilados hormonalmente para tratar de cambiar su sexo, adolescentes que se someten a cirugías de 'cambio de sexo', que las estatuas de nuestros padres fundadores son derribadas y vandalizadas, los autores blancos tradicionales están prohibidos en las bibliotecas y escuelas, a los niños se les enseña en la escuela que sus antepasados fueron malvados y que ellos mismos son malvados... Podría seguir y seguir. Uno de los mejores videos que he visto documentando la guerra contra los blancos está aquí:

<https://www.bitchute.com/video/HUQZaer4iIMl/>

Normalmente no me gusta citar temas de internet porque se eliminan con mucha frecuencia, pero es de esperar que algunos de ustedes puedan ver este video, guardarlo y volver a publicarlo antes de que eso suceda. Uno de nuestros camaradas anónimos dedicó una cantidad increíble de tiempo a esto y es realmente un trabajo espectacular. Hará que tu sangre hierva y tu piel se erice.

NSK: Sus diversos proyectos están etiquetados como "Luto por los antiguos pueblos". ¿A qué tiempos antiguos te refieres exactamente con eso y por qué lo lamentas?

Molly: Sabes que siempre estudié el pasado. Ya sean los antiguos sumerios (que eran una raza blanca, por cierto. Los libros de historia del siglo XIX incluso se refieren a ellos como 'los grandes blancos', pero ahora los han convertido en no blancos, como tantas otras figuras históricas...), los espartanos, griegos, romanos, vikingos, celtas, tribus germánicas e incluso las razas no blancas como los incas, aztecas, mayas, etc., etc. Creo que poseían una libertad y una unidad que solo podríamos soñar ahora.

Pero, en última instancia, es un título inapropiado. Cuando sueño con el pasado, me dirijo directamente a los doce años mágicos de la Alemania nacionalsocialista. Una época de grandeza nunca antes vivida en la historia. Cultural, artística y tecnológicamente hubo un gran salto. Pero también socialmente. Sacó a relucir la grandeza de las personas. He estudiado el Tercer Reich hasta que mis ojos prácticamente sangraron y, sin embargo, siento que solo he arañado la superficie. Como si una vida realmente no fuera suficiente para conocer su poderosa lucha y sus mágicas victorias. Todavía hay un misterio que los rodea. Nuestras madres y padres nacionalsocialistas son nuestros Caballeros de Camelot. Adolf Hitler es, por supuesto, nuestro Rey Arturo. Son una leyenda para nosotros, los jóvenes, los nacidos décadas después de Su martirio. A veces parece que deben haber sido un gran sueño, o una gran ilusión, nada tan espectacular podría haber existido en esta tierra vieja, triste y corrupta. Sin embargo, eran reales. Nunca dejará de sorprenderme. Y debo decir que hombres como Gerhard Lauck han mantenido vivo el sueño durante todos estos años duros. Ha luchado contra la duda, la soledad, la traición, el encarcelamiento en un país extranjero y todas las demás tinieblas cotidianas, y ha salido victorioso. Nunca se inclinó, nunca se cansó y ha mantenido latiendo el corazón de nuestro sueño durante todos estos años de batallas. Son hombres como él, con el mundo en su contra, pero que siguen luchando. Pase lo que pase [eliminado]. ¡A ti, Gerhard Lauck!

Português

Entrevista com Molly

Parte Dois

NSK: Seus projetos atuais são obviamente filosóficos e relacionados à arte.

Por favor, descreva suas opiniões sobre o impacto de tais tópicos na política.

Molly: Bem, eu ainda tento atualizar a galeria de fotos, mas principalmente tenho me concentrado em Adolf Hitler e no Exército da Humanidade (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Estou com 21 páginas agora, e tenho muito mais a fazer. Estudar a Segunda Guerra Mundial é um campo minado absoluto de informações. Você procura informações sobre uma coisa e encontra mais duas coisas para pesquisar. Parece que você é um arqueólogo, desenterrando o passado enterrado. Um passado que eles preferem não ser trazidos à luz. Podemos agradecer novamente à Internet pela inundação de informações e imagens. Coisas extremamente raras têm surgido ao longo dos anos de lugares por toda a terra. Muitas vezes parece como montar um quebra-cabeças, cujas peças estão espalhadas pelo mundo inteiro. Mas para responder à sua pergunta, de como as coisas filosóficas e artísticas podem impactar a política, bem, eu acho que a arte é uma ferramenta poderosa quando usada em propaganda política. A arte pode nos inspirar a fazer grandes coisas. Ela pode nos alimentar quando nos sentimos vazios e ser uma arma mortal em nossa guerra. É por isso que eu deixo os companheiros Nacional-Socialistas usarem qualquer de nossas fotografias para qualquer projeto que eles possam ter. É uma honra para mim ajudar, verdadeiramente. Minha maior esperança é que algo que eu tenha feito em minha vida ajude a promover nossa causa. O que mais poderia ser mais importante do que isso?

NSK: Alguns de seus trabalhos fotográficos são bastante controversos. Qual foi sua intenção de organizá-los dessa forma?

Molly: Bem, nunca foi nossa intenção ser controversa, mas certamente algumas delas são. Um livro inimigo foi publicado há alguns anos que 'examinou' algumas de nossas sessões fotográficas. Foi muito divertido ler a avaliação de um inimigo sobre nossa fotografia. Para Eles, tudo tinha uma mensagem escondida contra Eles. Tudo tinha uma conotação oculta racista ou 'nazista'. Mas, lembre-se, isto foi antes de publicarmos qualquer sessão fotográfica de estilo Nacional-Socialista. Mas não importava, as fotos iriam significar o que quisessem. Mas, à parte isso, ao longo dos anos exploramos uma grande variedade de tópicos, e usamos uma tonelada de simbolismo, alguns escondidos e outros na sua cara. Por falar nisso, adorei o filme Vingança Divina II de 2010, onde apunhalei e arranquei um crânio ensanguentado do globo de "Israel". Não muito sutil, eu sei, mas eficaz, haha. Após mais de 100 fotos e muitos anos, às vezes ficamos entediados e fazemos mais fotos "bizarras". Eu gosto de ler e pensar

sobre temas de fantasia, e acho que há muita fantasia infundida em nossas sessões fotográficas. Uma minoria muito pequena fica um pouco ofendida com a nudez, mas essas pessoas precisam se aliviar, o Terceiro Reich mostrou nudez frontal total em seus livros de fotografia. Eu não acredito que o corpo humano seja algo ofensivo ou sujo quando usado no sentido artístico.

NSK: Por favor, descreva-nos suas influências artísticas e as coisas que a inspiram.

Molly: Eu adoro Breker e muitos outros artistas do Terceiro Reich, incluindo Adolf Hitler. Muito do que o Terceiro Reich fez, no entanto, foi artístico. Quando você olha para os líderes, muitos deles eram artistas antes de serem empurrados para a política. Você vê fotos de suas ruas e elas parecem mágicas. Bandeiras, pilares e estátuas. Beleza sem limites. Adoro olhar para tudo o que eles produziram. Suas medalhas de guerra, punhais e até mesmo prêmios civis são inigualáveis na história por sua beleza. Às vezes fico arrepiada só de olhar para eles. Adolf Hitler e aqueles doze anos mágicos nunca envelhecem para mim. É a única coisa na vida que eu posso dizer honestamente que nunca envelheceu ou me aborreceu. Fico entusiasmada quando vejo uma imagem que nunca vi antes de Adolf Hitler. Não acontece com frequência, mas pode ser uma foto pequena e pixelada e estou sorrindo como uma criança... Adoro tantos dos líderes do Terceiro Reich e adorei aprender sobre eles, e adoro descobrir coisas que nunca tinha lido ou visto antes. Eu amo pessoas como Darré, que era um cara tão misterioso e místico, ou a vida difícil de Ley, que tragicamente perdeu o amor de sua vida e controlou a maior organização do Terceiro Reich, a DAF (Frente Trabalhista Alemã). Ou um dos meus favoritos, a quem dediquei uma sessão fotográfica incrivelmente difícil, o herói Oskar Dirlewanger, que liderou a Brigada Dirlewanger. Este homem está coberto de mentiras, às vezes acho que o inimigo pode odiá-lo mais do que o próprio Adolf Hitler! Eles escrevem as mais más mentiras sobre ele e seus bravos homens. Verdadeiramente incrível. Mas a verdade é que ele foi um herói de guerra que realizou proezas incríveis. Ele liderou o grupo de homens mais desorganizados de toda a Segunda Guerra Mundial, e fez um trabalho notável. A Brigada Dirlewanger foi uma segunda chance para muitos homens. Os soldados que não podiam respeitar a autoridade aprenderam a respeitar o poderoso Oskar Dirlewanger. Soldados que foram presos por cometerem atos impróprios de um soldado, ou caçadores furtivos, ou criminosos de vários graus. Todos eles tiveram uma segunda chance na Brigada Dirlewanger. Juntos eles fizeram coisas incríveis, contra todas as probabilidades. Inimigos à sua volta. Atrás das linhas inimigas. Isso os aproximou. Eles aprenderam que a Brigada Dirlewanger era sua graça salvadora. Sua salvação no campo de batalha e Oskar Dirlewanger foi seu anjo guia.

NSK: Parte de suas obras de arte são relacionadas a música; você já lançou até mesmo um álbum musical. Você planeja lançar um novo álbum no futuro?

Por favor, descreva as influências e inspirações de sua música.

Molly: Lançamos dois CDs de fotos no passado e criamos galerias para cada sessão fotográfica. Usamos várias bandas para criar música para tocar ao fundo. Bem, às vezes nos

faltava uma ou duas faixas musicais, então tivemos que criar uma faixa ambiente nós mesmos. Fizemos cerca de cinco ou seis delas e um amigo nosso que fez uma gravadora, Elogy Records, gostou e nos disse para gravarmos um CD e ele o publicaria. Nós a chamamos de Primitive Supremacy (Supremacia Primitiva). Algumas delas tinham um tema muito Nacional-Socialista, como a faixa "He Lives!" sobre Adolf Hitler. É como o ditado: "Onde vive Adolf Hitler? No meu coração"! Foi um projeto divertido. Fizemos também um filme artístico de 45 minutos, naquela época. Agora, isso era um projeto! Fazer o filme "Mourning the Ancient" foi incrivelmente árduo. Sempre quis fazer um puro filme Nacional-Socialista, mas não sei se alguma vez vou encontrar tempo ou dirigir. O céu está parecendo um pouco escuro. Talvez na próxima vida. Mas inspirações? Bem, para o filme, eu olhei ao meu redor. Peguei todo o mal, toda a escuridão, toda a tristeza solitária deste mundo destruído, e coloquei tudo na figura de uma garota, em busca da verdade, e ela a encontra -- em um cemitério! Mas ela não aceita isto e continua a procurar. Através de pesadelos manchados de sangue e montanhas majestosas, ela continua a procurar. Se você estiver interessado, o filme está em nosso site para baixar gratuitamente, assim como tudo o que está no Mourning the Ancient. Sem anúncios. Sem cookies. Sem rastreamento.

NSK: Você estudou algumas de suas artes, ou aprendeu (tudo) sozinha?

Molly: Não, na verdade não, eu levei alguns anos na faculdade, mas desisti quando me disseram que era NECESSÁRIO fazer uma aula de "sensibilidade minoritária". Eu não consegui fazer isso. Mas isto foi por volta da época em que eu tinha descoberto a verdade sobre tudo. Quer saber exatamente como eu comecei minha jornada para a verdade? Eu estava em uma pequena livraria de livros usados de propriedade de uma mulher asiática. Eu estava olhando para livros de crimes verdadeiros. Eu gostava de estudar a psicologia de criminosos e assassinos. Havia um livro de bolso chamado Brotherhood of Murder (Irmandade do Homicídio). Era o livro mais importante que eu jamais encontraria. Ele mudou minha vida inteira e me colocou em uma jornada que continuo até hoje. Era um livro sobre o herói e mártir Robert Mathews e o Brüder Schweigen. Foi escrito por um inimigo, é claro, mas ressoou comigo. Eles não podiam encobrir a verdade da magnífica e trágica saga dos homens e mulheres da Silent Brotherhood (Irmandade Silenciosa). Fiquei encantada com seus esforços. Eu questioneei: e se o que eles estão dizendo é verdade? Você não podia deixar de aplaudi-los durante o grande roubo do carro blindado de Brink! Eu amava a profundidade de espírito de Mathews, seu idealismo às vezes infantil era inteiramente encantador, ou a bravura total de seu melhor camarada Gary Yarbrough quando cercado pelo FBI. Todos eles eram como heróis que acabavam de sair de um livro de história. Cavaleiros que ousaram levantar suas espadas mágicas para o dragão malvado e depravado do governo federal dos Estados Unidos. E, como em alguma história trágica de algum livro de fantasia, os cavaleiros não conseguiram deter a besta maligna. Mas, infelizmente, a história não acabou, outro livro está sendo escrito enquanto falamos! O livro Brotherhood of Murder mencionou outro livro importante, The Turner Diaries. Eu mantive esse livro em mente por meses, depois, como mágica, um dia eu estava sentada na casa de um amigo olhando através de um catálogo chamado Delta Press. Era um catálogo bastante louco, cheio de livros sobre como fazer explosivos e silenciadores e outras coisas estranhas. Bem, olhando através dele,

adivinhe o que eu vi? Entre os manuais de sobrevivência militar e vídeos de instrução de armas estava um livro do qual reconheci o título: The Turner Diaries. Lá estava ele. Para venda. O livro lendário odiado tão profundamente pelo sistema. The Turner Diaries e o outro livro de Pierce, Hunter, que eu gosto mais, são ferramentas de ensino mais do que qualquer outra coisa. Claro que eles têm uma grande história, que eu poderia dizer que está se tornando cada vez mais verdadeira a cada dia, mas eles são claramente destinados a ensinar. E ensinaram. Eu gostaria de ter tido a oportunidade de agradecer ao Dr. Pierce. Mas pelo menos consegui entrevistar grandes homens como David Lane, na véspera de Natal/Yule 2002 e com o amigo Gary Yarbrough.

NSK: Seus escritos incluem também vários relatórios. Em uma dessas reportagens você fez uma entrevista com nosso líder do partido, Gerhard Lauck.

Qual foi sua motivação para fazer isso? Qual é seu ponto de vista a respeito do NSDAP/AO?

Molly: Soube pela primeira vez de Gerhard Lauck quando ele foi preso na Europa e enviado a uma masmorra alemã sob uma acusação completamente equivocada. Eu realmente sentia por ele, e mantive seu nome em minha memória, mas pouco ou nada sabia sobre sua incrível história. Ao longo dos anos, recebi um panfleto de sua organização entre vários CDs underground. Era de uma grande bandeira suástica do Partido e seu endereço em Lincoln, Nebraska. Eu pensei: "Uau, este cara vive a meia hora de mim! Ao longo dos anos que se seguiram, aprendi sobre as coisas realmente incríveis que ele e a NSDAP/AO fizeram. Lauck circulou TONELADAS de folhetos e literatura para a Alemanha ocupada e por toda a Europa. Mais do que qualquer homem vivo, que eu já li. Suas reimpressões de folhetos estão por toda parte. Vejo-as constantemente em vários sites, para venda ou não. Gerhard pode ser um dos homens mais consistentes em toda a luta. Ele também é extremamente discreto. O homem em si mesmo é relativamente desconhecido, acho que é assim que ele geralmente quer. Foi uma grande honra poder falar com ele e entrevistar uma lenda como essa no movimento.

NSK: Você planeja algum outro projeto para o futuro?

Molly: Bem, eu planejo expandir o site ainda mais. Como eu disse, tenho uma montanha de mais material para a seção Adolf Hitler e o Exército da Humanidade. Recentemente tive a honra de entrevistar Fred Leuchter por telefone. Portanto, em breve estarei publicando minha primeira entrevista em áudio. Que é com a lenda Leuchter. Eles tentaram destruí-lo, apenas o tornaram mais forte e mais determinado. Tenho algumas outras idéias de fazer algum trabalho em vídeo. Talvez algumas partes artísticas, mas também talvez mais alguns vídeos políticos. Acho que o tempo vai dizer. Mas, independentemente do que eu fizer, nunca vou parar de lutar. Como Gerhard Lauck nos ensinou, a consistência é uma arma poderosa. Conheci muitas pessoas ao longo dos anos que acabaram de desistir completamente da luta. Não consigo me imaginar fazendo isso eu mesmo. É uma impossibilidade. Como disse Adolf Hitler: "Não vamos nos render - não, nunca! Podemos ser destruídos, mas se formos, arrastaremos um mundo conosco - um mundo em chamas" e Savitri Devi disse: "Se meus

camaradas não estão destinados a governar o mundo, então, vão embora com ele! Uma chuva de bombas atômicas sobre ele e no lugar de sua conversa sem sentido sobre 'amor' e 'paz' a voz do vento uivando sobre suas ruínas".

NSK: Em muitas de suas sessões fotográficas também são retratadas estantes de livros.

Que livro(s) você recomendaria e por quê?

Molly: Primeiro, eu deveria dizer, já que as pessoas estão sempre perguntando, qual versão do 'Mein Kampf' eu deveria obter? E geralmente a 'Stalag Edition' é a resposta. Foi a única versão inglesa do 'Mein Kampf' autorizada pelo governo alemão e por Adolf Hitler. Mas não é perfeita. Ela tem uma história rochosa em si mesma. Mas, geralmente, obtenha a 'Stalag Edition'. E sim, provavelmente você pode encontrar um .pdf dele na internet. E não, você não será colocado em uma lista se a encomendar (pelo menos não nos EUA). Outro livro interessante é chamado 'Mein Kampf: A Translation Controversy'. Um dos meus autores favoritos é Savitri Devi. Meu livro favorito dela é provavelmente 'The Lightning and the Sun', mas eu amo a todos de maneiras diferentes. Mas pessoalmente, 'The Lightning and the Sun' me recarregou em um momento de minha vida em que as coisas estavam no seu ponto mais baixo. Adoro todas as gravações de áudio e escritos de William Pierce. O 'Damned, Deceived and Defiant' de David Lane, o 'This Time the World' de George Lincoln Rockwell, sem dúvida, requer a leitura dos livros 'Hunter' e 'The Turner Diaries' de Pierce, e eu adoro ler sobre as aventuras de Otto Skorzeny na Segunda Guerra Mundial. Nunca fiquei assustada ao ler sobre a Segunda Guerra Mundial, exceto pelo conto de Skorzeny sobre uma divisão perdida na Frente Leste... coisas as-sus-ta-do-ras. Os livros de Leon Degrelle são verdadeiramente espetaculares, li as autobiografias de dois dos pilotos mais interessantes da Segunda Guerra Mundial: O 'Stuka Pilot' de Hans Rudel e o 'The Sky My Kingdom' de Hanna Reisch, e para uma verdade horrível, veja o 'Hellstorm' de Thomas Goodrich, para uma visão verdadeiramente interessante do relato de um soldado japonês sobre seu serviço na Segunda Guerra Mundial, veja o livro 'Oba The Last Samurai' de Don Jones, há também os dois livros do herói Matt Hale 'Ending White Slavery' e 'The Racial Loyalist Manifesto', 'Twilight over England' do mártir William Joyce, qualquer livro que você possa encontrar do veterano Hans Schmidt da Waffen-SS, Nossa, isso vai muito além disso.

Français

Rapport préliminaire Entretien avec Molly

Deuxième partie

NSK : Vos projets actuels sont évidemment philosophiques et liés à l'art.

Veillez décrire votre point de vue sur l'impact de ces sujets en politique.

Molly : J'essaie toujours de mettre à jour la galerie de photos, mais je me suis surtout concentrée sur Adolf Hitler et l'Armée de l'Humanité (www.mourningtheancient.com/truth.htm). J'en suis à 21 pages maintenant, et j'ai encore beaucoup à faire. L'étude de la Seconde Guerre mondiale est un véritable champ de mines d'informations. Vous cherchez des informations sur une chose et vous trouvez deux autres choses à rechercher. C'est un peu comme si vous étiez un archéologue, déterrants un passé enfoui. Un passé qu'ils préféreraient ne pas voir ressurgir. Nous pouvons à nouveau remercier Internet pour ce flot d'informations et de photos. Des objets extrêmement rares ont fait surface au fil des ans, en provenance de tous les coins de la planète. On a souvent l'impression de reconstituer un puzzle dont les pièces sont éparpillées dans le monde entier. Mais pour répondre à votre question, à savoir comment les choses philosophiques et artistiques peuvent avoir un impact sur la politique, eh bien, je pense que l'art est un outil puissant lorsqu'il est utilisé dans la propagande politique. L'art peut nous inspirer pour faire de grandes choses. Il peut nous alimenter lorsque nous nous sentons vides et être une arme mortelle dans notre guerre. C'est pourquoi je laisse mes camarades nationaux-socialistes utiliser n'importe laquelle de nos photographies pour n'importe quel projet qu'ils pourraient avoir. C'est un honneur pour moi d'aider, vraiment. Mon plus grand espoir est que quelque chose que j'ai fait dans ma vie contribue à faire avancer notre cause. Qu'est-ce qui pourrait être plus important que ça ?

NSK : Certaines de vos œuvres photographiques sont assez controversées. Quelle était votre intention en les organisant de cette manière ?

Molly : Eh bien, nous n'avons jamais eu l'intention d'être controversés, mais certains d'entre eux le sont certainement. Il y a quelques années, un livre de l'ennemi a été publié pour " examiner " certaines de nos séances de photos. C'était très amusant de lire l'évaluation d'un ennemi sur nos photos. Pour eux, tout avait un message caché contre eux. Tout avait une connotation raciste ou "nazie" cachée. Remarquez, c'était avant que nous ne publiions des photos de style national-socialiste. Mais cela n'avait pas d'importance, les photos avaient la signification qu'ils voulaient leur donner. Mais cela mis à part, au fil des ans, nous avons exploré une grande variété de sujets et utilisé une tonne de symboles, certains cachés et

d'autres visibles. En parlant de ça, j'ai adoré le tournage de Vengeance Divine II en 2010, où j'ai poignardé et arraché un crâne sanglant du globe d'"Israël". Pas très subtil, je sais, mais efficace, haha. Après plus de 100 tournages et de nombreuses années, nous nous laissons parfois de faire des tournages plus "bizarres". J'aime lire et penser à des sujets fantastiques, et je pense qu'il y a beaucoup de fantaisie dans nos séances de photos. Une très petite minorité est un peu offensée par la nudité, mais ces personnes doivent se détendre, le Troisième Reich montrait de la nudité de face dans ses livres de photographie. Je ne crois pas que le corps humain soit quelque chose d'offensant ou de sale lorsqu'il est utilisé dans un sens artistique.

NSK : Veuillez nous décrire vos influences artistiques et les choses qui vous inspirent.

Molly : J'adore Breker et beaucoup d'autres artistes du Troisième Reich, y compris Adolf Hitler. Une grande partie de ce que le Troisième Reich a fait était artistique. Quand vous regardez les dirigeants, beaucoup d'entre eux étaient des artistes avant d'être propulsés en politique. Vous voyez des photos de leurs rues et elles ont l'air magiques. Des drapeaux, des piliers et des statues. Une beauté sans limites. J'aime regarder tout ce qu'ils ont produit. Leurs médailles de guerre, leurs poignards et même leurs récompenses civiles sont d'une beauté inégalée dans l'histoire. J'ai parfois des frissons rien qu'en les regardant. Adolf Hitler et ces douze années magiques ne vieillissent jamais pour moi. C'est la seule chose dans la vie dont je peux dire honnêtement qu'elle n'a jamais vieilli ni été ennuyeuse pour moi. Je suis excité lorsque je vois une photo d'Adolf Hitler que je n'ai jamais vue auparavant. Cela n'arrive pas souvent, mais il peut s'agir d'une petite photo pixellisée et je souris comme un enfant... J'aime tant les dirigeants du Troisième Reich que j'ai adoré me renseigner sur eux, et j'adore découvrir des choses que je n'ai jamais lues ou vues auparavant. J'aime des gens comme Darré, qui était un type si mystérieux et mystique, ou le dur à cuire Ley, qui a tragiquement perdu l'amour de sa vie et contrôlait la plus grande organisation du Troisième Reich, le DAF (le Front du travail allemand). Ou l'un de mes préférés, à qui je viens de consacrer une séance photo incroyablement difficile, le héros Oskar Dirlewanger, qui a dirigé la Brigade Dirlewanger. Cet homme est couvert de mensonges, parfois je pense que l'ennemi le déteste plus qu'Adolf Hitler lui-même ! Ils écrivent les plus mauvais mensonges sur lui et ses hommes courageux. C'est vraiment incroyable. Mais la vérité est qu'il était un héros de guerre qui a accompli des exploits incroyables. Il a dirigé le groupe d'hommes le plus hétéroclite de toute la Seconde Guerre mondiale, et a fait un travail remarquable. La Brigade Dirlewanger était une seconde chance pour beaucoup d'hommes. Les soldats qui ne pouvaient pas respecter l'autorité ont appris à respecter le puissant Oskar Dirlewanger. Des soldats qui avaient été arrêtés pour avoir commis des actes indignes d'un soldat, ou des braconniers, ou des criminels à divers degrés. Tous ont eu droit à une seconde chance dans la Brigade Dirlewanger. Ensemble, ils ont fait des choses étonnantes, contre vents et marées. Des ennemis tout autour d'eux. Derrière les lignes ennemies. Cela les a rapprochés. Ils ont appris que la Brigade Dirlewanger était leur planche de salut. Leur salut sur le champ de bataille et Oskar Dirlewanger était leur ange gardien.

NSK : Une partie de vos œuvres sont liées à la musique ; vous avez même déjà sorti un album de musique. Envisagez-vous de sortir un nouvel album à l'avenir ?

Veillez décrire les influences et les inspirations de votre musique.

Molly : Nous avons sorti deux CD de photos dans le passé et nous avons créé des galeries pour chaque séance de photos. Nous faisons appel à différents groupes pour créer de la musique à diffuser en arrière-plan. Parfois, il nous manquait un ou deux morceaux de musique, alors nous devions créer nous-mêmes un morceau d'ambiance. Nous en avons fait cinq ou six et un de nos amis qui avait un label, Elegy Records, les a aimés et nous a dit d'enregistrer un CD et qu'il le publierait. On l'a appelé Primitive Supremacy. Certains morceaux avaient un thème très national-socialiste, comme le morceau "He Lives !" sur Adolf Hitler. C'est comme le dicton : "Où vit Adolf Hitler ? Dans mon cœur !" C'était un projet amusant. Nous avons également réalisé un film artistique de 45 minutes à l'époque. Ça, c'était un projet ! Faire le film "Mourning the Ancient" a été incroyablement éprouvant. J'ai toujours voulu faire un film purement national-socialiste, mais je ne sais pas si je trouverai un jour le temps ou la motivation. Le ciel est un peu sombre. Peut-être dans une prochaine vie. Mais vos inspirations ? Eh bien, pour le film, j'ai regardé tout autour de moi. J'ai pris tout le mal, toute l'obscurité, toute la tristesse solitaire de ce monde détruit, et j'ai mis tout cela dans la figure d'une fille, à la recherche de la vérité, et elle la trouve -- dans un cimetière ! Mais elle ne l'accepte pas et continue à chercher. À travers des cauchemars sanglants et des montagnes majestueuses, elle cherche encore et encore. Si vous êtes intéressé, vous pouvez télécharger gratuitement le film sur notre site, comme tout ce qui se trouve sur Mourning the Ancient. Pas de publicité. Pas de cookies. Pas de suivi.

NSK : Avez-vous étudié certains de vos arts, ou les avez-vous appris (tous) par vous-même ?

Molly : Non, pas vraiment, j'ai pris quelques années à l'université, mais j'ai abandonné quand ils m'ont dit qu'il était OBLIGATOIRE de suivre un cours de "sensibilité aux minorités". Je n'ai pas pu le faire. Remarquez que c'était juste au moment où j'ai découvert la vérité sur tout. Vous voulez savoir comment j'ai commencé mon voyage vers la vérité ? J'étais dans une petite librairie d'occasion appartenant à une femme asiatique. Je regardais des livres sur les vrais crimes. J'aimais étudier la psychologie des criminels et des meurtriers. Il y avait un livre de poche intitulé "La Confrérie du Meurtre". C'était le livre le plus important que j'aie jamais trouvé. Il a changé toute ma vie et m'a lancé dans un voyage que je poursuis encore aujourd'hui. C'était un livre sur le héros et martyr Robert Mathews et les Brüder Schweigen. Il a été écrit par un ennemi, bien sûr, mais il a résonné en moi. Ils ne pouvaient pas dissimuler la vérité sur la saga magnifique et tragique des hommes et des femmes de la Fraternité silencieuse. J'ai été fasciné par leurs efforts. Je me suis demandé : et si ce qu'ils disent était vrai ? Vous ne pouviez pas vous empêcher de les encourager lors du grand hold-up des véhicules blindés de la Brink's ! J'ai adoré la profondeur d'esprit de Mathews, son idéalisme parfois enfantin était tout à fait charmant, ou la bravoure totale de son meilleur camarade Gary Yarbrough lorsqu'il était entouré par le FBI. Tous ces personnages étaient comme des héros sortis tout droit d'un livre d'histoire. Des chevaliers qui ont osé lever leur épée magique sur le dragon maléfique et dépravé du gouvernement fédéral des États-Unis. Et comme dans un conte tragique d'un livre de fantasy, les chevaliers n'ont pas réussi à arrêter

la bête maléfique. Mais hélas, l'histoire n'est pas terminée, un autre livre est en train d'être écrit en ce moment même ! La Confrérie du meurtre a mentionné un autre livre important, The Turner Diaries. J'ai gardé ce livre en tête pendant des mois, puis, comme par magie, un jour, j'étais assis chez un ami et je regardais un catalogue appelé Delta Press. C'était un catalogue assez fou, rempli de livres sur la fabrication d'explosifs, de silencieux et d'autres choses étranges. En le feuilletant, devinez ce que j'ai vu ? Parmi les manuels de survie militaire et les vidéos d'instruction sur les armes, il y avait un livre dont j'ai reconnu le titre : The Turner Diaries. Il était là. A vendre. Le livre légendaire si profondément détesté par le système. The Turner Diaries et l'autre livre de Pierce, Hunter, que je préfère, sont plus des outils d'enseignement qu'autre chose. Bien sûr, ils ont une grande histoire, qui, je dirais, devient de plus en plus vraie chaque jour, mais ils sont clairement destinés à enseigner. Et ils ont enseigné. J'aurais aimé avoir l'occasion de remercier le Dr Pierce. Mais au moins, j'ai pu interviewer de grands hommes comme David Lane, la veille de Noël 2002, et me lier d'amitié avec Gary Yarbrough.

NSK : Vos écrits comprennent également divers rapports. Dans l'un de ces rapports, vous avez fait une interview du chef de notre parti, Gerhard Lauck.

Quelle a été votre motivation pour le faire ? Quel est votre point de vue sur le NSDAP/AO ?

Molly : J'ai appris l'existence de Gerhard Lauck lorsqu'il a été arrêté en Europe et expédié dans un donjon allemand sur la base d'une accusation totalement erronée. J'ai vraiment eu de la peine pour lui et j'ai gardé son nom en mémoire, mais je ne savais rien ou presque de son histoire étonnante. Au fil des ans, j'ai reçu un prospectus de son organisation parmi divers CD underground. Il représentait un grand drapeau à croix gammée et son adresse à Lincoln, Nebraska. Je me suis dit "Wow, ce type vit à une demi-heure de chez moi !". Au cours des années qui ont suivi, j'ai appris les choses vraiment étonnantes que lui et le NSDAP/AO ont fait. Lauck a fait circuler des tonnes de tracts et de littérature dans l'Allemagne occupée et dans toute l'Europe. J'en ai lu plus que n'importe quel homme vivant. Les réimpressions de ses brochures sont partout. Je les vois constamment sur divers sites, à vendre ou non. Gerhard est peut-être l'un des hommes les plus cohérents de toute la lutte. Il est aussi extrêmement discret. L'homme lui-même est assez peu connu, je suppose que c'est ce qu'il souhaite en général. C'était un grand honneur de pouvoir lui parler et d'interviewer une telle légende du mouvement.

NSK : Prévoyez-vous d'autres projets pour l'avenir ?

Molly : Eh bien, j'ai l'intention de développer le site web encore plus. Comme je l'ai dit, j'ai une montagne de matériel supplémentaire pour la section Adolf Hitler et l'armée de l'humanité. J'ai récemment eu l'honneur d'interviewer Fred Leuchter par téléphone. Je vais donc bientôt publier ma toute première interview audio. Quelle légende est Leuchter. Ils ont essayé de le détruire, ils n'ont fait que le rendre plus fort et plus déterminé. J'ai d'autres idées pour faire un travail vidéo. Peut-être des morceaux artistiques mais aussi des vidéos plus politiques. Je pense que le temps nous le dira. Mais quoi que je fasse, je ne cesserai jamais

de me battre. Comme Gerhard Lauck nous l'a appris, la constance est une arme puissante. Au fil des ans, j'ai rencontré de nombreuses personnes qui ont complètement abandonné la lutte. Je ne peux pas m'imaginer faire cela moi-même. C'est une impossibilité. Comme Adolf Hitler l'a dit : "Nous ne capitulerons pas - non, jamais ! Nous pouvons être détruits, mais si nous le sommes, nous entraînerons un monde avec nous - un monde en flammes" et Savitri Devi a dit : "Si mes camarades ne sont pas destinés à diriger le monde, alors qu'ils s'en aillent ! Une pluie de bombes atomiques sur lui et à la place de son bavardage insignifiant sur 'l'amour' et 'la paix', la voix du vent hurlant sur ses ruines."

NSK : Dans beaucoup de vos séances de photos, des étagères de livres sont également représentées.

Quel(s) livre(s) recommanderiez-vous et pourquoi ?

Molly : Tout d'abord, je dois dire, puisque les gens demandent toujours quelle version de "Mein Kampf" je devrais avoir ? En général, la réponse est "l'édition Stalag". C'était la seule version anglaise de "Mein Kampf" autorisée par le gouvernement allemand et Adolf Hitler. Mais elle n'est pas parfaite. Elle a une histoire mouvementée en elle-même. Mais prenez généralement l'édition "Stalag". Et oui, vous pouvez probablement en trouver une version .pdf sur Internet. Et non, vous ne serez pas inscrit sur une liste si vous le commandez (du moins pas aux États-Unis). Un autre livre intéressant s'intitule "Mein Kampf : A Translation Controversy". L'un de mes auteurs préférés est Savitri Devi. Mon livre préféré est probablement "La foudre et le soleil", mais je les aime tous de manière différente. Mais personnellement, "La foudre et le soleil" m'a rechargé à un moment de ma vie où les choses étaient au plus bas. J'adore tous les enregistrements audio et les écrits de William Pierce. Damned, Deceived and Defiant " de David Lane, " This Time the World " de George Lincoln Rockwell, sans aucun doute, les lectures obligatoires sont " Hunter " et " The Turner Diaries " de Pierce, et j'adore lire les aventures d'Otto Skorzeny pendant la Seconde Guerre mondiale. Je n'ai jamais eu de frissons en lisant des livres sur la Seconde Guerre mondiale, sauf dans le récit de Skorzeny sur une division perdue sur le front de l'Est... un truc qui donne la chair de poule. Les livres de Leon Degrelle sont vraiment spectaculaires, lisez les autobiographies de deux des pilotes les plus intéressants de la Seconde Guerre mondiale : Lisez les autobiographies de deux des pilotes les plus intéressants de la Seconde Guerre mondiale : "Stuka Pilot" de Hans Rudel et "The Sky My Kingdom" de Hanna Reisch, et pour une vérité terrible, lisez "Hellstorm" de Thomas Goodrich, et pour une vision vraiment intéressante du récit d'un soldat japonais sur son service pendant la Seconde Guerre mondiale, lisez "Oba The Last Samurai" de Don Jones, il y a aussi les deux livres du héros Matt Hale "Ending White Slavery" et "The Racial Loyalist Manifesto", "Twilight over England" du martyr William Joyce, tous les livres que vous pouvez trouver de l'ancien combattant de la Waffen-SS Hans Schmidt, et j'en passe et des meilleures.

Italiano

Rapporto frontale Intervista con Molly

Parte seconda

NSK: I suoi progetti attuali sono ovviamente di natura filosofica e artistica.

Ci descriva il suo punto di vista sull'impatto di questi argomenti in politica.

Molly: Cerco di aggiornare la galleria fotografica, ma soprattutto mi sto concentrando su Adolf Hitler e l'Esercito dell'Umanità (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Ora sono a 21 pagine e ho ancora molto da fare. Lo studio della Seconda guerra mondiale è un campo minato di informazioni. Si cercano informazioni su una cosa e se ne trovano altre due da ricercare. Ci si sente un po' come un archeologo che porta alla luce un passato sepolto. Un passato che si preferisce non portare alla luce. Possiamo ringraziare ancora una volta Internet per la marea di informazioni e immagini. Nel corso degli anni sono emersi oggetti estremamente rari da ogni parte del mondo. Spesso sembra di ricomporre un puzzle i cui pezzi sono sparsi in tutto il mondo. Ma per rispondere alla tua domanda su come le cose filosofiche e artistiche possano avere un impatto sulla politica, beh, penso che l'arte sia uno strumento potente quando viene usata nella propaganda politica. L'arte può ispirarci a fare grandi cose. Può alimentarci quando ci sentiamo vuoti ed essere un'arma letale nella nostra guerra. È per questo che lascio che i compagni nazionalsocialisti usino le nostre fotografie per qualsiasi progetto. Per me è un onore aiutare, davvero. La mia più grande speranza è che qualcosa che ho fatto nella mia vita possa contribuire a promuovere la nostra causa. Cos'altro potrebbe essere più importante di questo?

NSK: Alcune delle sue opere fotografiche sono piuttosto controverse. Qual era la sua intenzione di disporle in questo modo?

Molly: Beh, non è mai stata nostra intenzione essere controversi, ma certamente alcuni di essi lo sono. Qualche anno fa è stato pubblicato un libro del nemico che "esaminava" alcuni dei nostri servizi fotografici. Era molto divertente leggere la valutazione del nemico sulla nostra fotografia. Per loro, tutto aveva un messaggio nascosto contro di loro. Tutto aveva una connotazione razzista o "nazista" nascosta. Si badi bene, questo avveniva prima che pubblicassimo servizi fotografici in stile nazionalsocialista. Ma non importava, le foto avrebbero avuto il significato che Loro volevano. Ma a parte questo, nel corso degli anni abbiamo esplorato un'ampia varietà di argomenti e usato una tonnellata di simbolis-

mo, in parte nascosto e in parte palese. A questo proposito, mi è piaciuto molto il servizio del 2010 Vengeance Divine II, in cui ho pugnalato e strappato un teschio insanguinato dal globo di "Israele". Non molto sottile, lo so, ma efficace, haha. Dopo oltre 100 riprese e molti anni, a volte ci annoiamo e facciamo riprese più "bizzarre". Mi piace leggere e pensare a temi fantastici e credo che i nostri servizi fotografici contengano molta fantasia. Una piccola minoranza si sente un po' offesa dalla nudità, ma queste persone hanno bisogno di rilassarsi, il Terzo Reich mostrava nudi frontali completi nei suoi libri di fotografia. Non credo che il corpo umano sia qualcosa di offensivo o sporco se usato in senso artistico.

NSK: Ci descriva le sue influenze artistiche e le cose che la ispirano.

Molly: Adoro Breker e molti altri artisti del Terzo Reich, compreso Adolf Hitler. Molto di ciò che il Terzo Reich ha fatto è stato artistico. Quando si guarda ai leader, molti di loro erano artisti prima di essere spinti in politica. Se si vedono le foto delle loro strade, sembrano magiche. Bandiere, pilastri e statue. Bellezza senza vincoli. Mi piace guardare tutto ciò che hanno prodotto. Le loro medaglie di guerra, i pugnali e persino le onorificenze civili non hanno eguali nella storia per la loro bellezza. A volte mi vengono i brividi solo a guardarli. Adolf Hitler e quei dodici anni magici non mi invecchiano mai. È l'unica cosa nella vita che posso dire onestamente che non mi ha mai invecchiato o annoiato. Mi emozionano quando vedo una foto mai vista prima di Adolf Hitler. Non succede spesso, ma potrebbe essere una foto piccola e pixelata e io sorrido come un bambino... Amo molti dei leader del Terzo Reich e adoro imparare su di loro, e amo scoprire cose che non ho mai letto o visto prima. Amo persone come Darré, che era un tipo così misterioso e mistico, o il duro Ley, che perse tragicamente l'amore della sua vita e controllava la più grande organizzazione del Terzo Reich, il DAF (il Fronte Tedesco del Lavoro). O uno dei miei preferiti, a cui ho appena dedicato un servizio fotografico incredibilmente difficile, l'eroe Oskar Dirlewanger, che guidò la Brigata Dirlewanger. Quest'uomo è coperto di bugie, a volte penso che il nemico lo odi più di Adolf Hitler stesso! Scrivono le bugie più cattive su di lui e sui suoi coraggiosi uomini. Davvero incredibile. Ma la verità è che è stato un eroe di guerra che ha compiuto imprese incredibili. Ha guidato il gruppo di uomini più straccione di tutta la Seconda Guerra Mondiale e ha fatto un lavoro straordinario. La Brigata Dirlewanger fu una seconda opportunità per molti uomini. I soldati che non riuscivano a rispettare l'autorità impararono a rispettare il potente Oskar Dirlewanger. Soldati che erano stati arrestati per aver commesso atti non consoni a un soldato, o braconieri, o criminali di vario grado. A tutti loro fu data una seconda possibilità nella Brigata Dirlewanger. Insieme hanno fatto cose incredibili, contro ogni previsione. Nemici intorno a loro. Dietro le linee nemiche. Questo li ha avvicinati. Impararono che la Brigata Dirlewanger era la loro salvezza. La loro salvezza sul campo di battaglia e Oskar Dirlewanger era il loro angelo guida.

NSK: Parte delle tue opere d'arte sono legate alla musica; hai anche pubblicato un album musicale. Ha intenzione di pubblicare un nuovo album in futuro?

Descrivi le influenze e le ispirazioni della tua musica.

Molly: Abbiamo pubblicato due CD fotografici in passato e abbiamo creato gallerie per ogni servizio fotografico. Abbiamo usato varie band per creare la musica di sottofondo. A volte ci mancavano uno o due brani musicali, quindi dovevamo creare noi stessi un brano ambientale. Ne abbiamo fatti circa cinque o sei e a un nostro amico che aveva un'etichetta discografica, la Elegy Records, sono piaciuti e ci ha detto di registrare un CD che avrebbe pubblicato. L'abbiamo chiamato Primitive Supremacy. Alcuni pezzi erano a tema nazionalsocialista, come il brano "He Lives!" su Adolf Hitler. È come il detto: "Dove vive Adolf Hitler? Nel mio cuore!". È stato un progetto divertente. All'epoca abbiamo anche realizzato un film artistico di 45 minuti. Quello sì che era un progetto! Fare il film "L'antico in lutto" è stato incredibilmente faticoso. Ho sempre voluto fare un film nazionalsocialista puro, ma non so se troverò mai il tempo o la voglia. Il cielo sembra un po' buio. Forse nella prossima vita. Ma le ispirazioni? Per il film mi sono guardato intorno. Ho preso tutto il male, tutta l'oscurità, tutta la tristezza solitaria di questo mondo distrutto, e l'ho messo nella figura di una ragazza, alla ricerca della verità, e la trova... in un cimitero! Ma lei non lo accetta e continua a cercare. Attraverso incubi macchiati di sangue e montagne maestose, continua a cercare. Se siete interessati, il film è disponibile sul nostro sito web per il download gratuito, così come tutto ciò che riguarda Mourning the Ancient. Niente pubblicità. Nessun cookie. Nessun tracciamento.

NSK: Ha studiato alcune delle sue arti o ha imparato tutto da solo?

Molly: No, non proprio, ho frequentato qualche anno all'università, ma ho abbandonato quando mi hanno detto che era obbligatorio seguire un corso di "sensibilità delle minoranze". Non potevo farlo. E questo proprio nel periodo in cui avevo scoperto la verità su tutto. Volete sapere come ho iniziato esattamente il mio viaggio verso la verità? Ero in un piccolo negozio di libri usati di proprietà di una donna asiatica. Stavo guardando libri di cronaca nera. Mi piaceva studiare la psicologia dei criminali e degli assassini. C'era un libro in brossura intitolato Brotherhood of Murder. Era il libro più importante che avessi mai trovato. Ha cambiato tutta la mia vita e mi ha fatto intraprendere un viaggio che continuo a percorrere ancora oggi. Era un libro sull'eroe e martire Robert Mathews e sul Brüder Schweigen. Era stato scritto da un nemico, ovviamente, ma mi ha colpito. Non potevano nascondere la verità della magnifica e tragica saga degli uomini e delle donne della Fratellanza silenziosa. Ero affascinato dai loro sforzi. Mi sono chiesto: e se quello che dicono fosse vero? Non si può fare a meno di fare il tifo per loro durante la grande rapina al furgone blindato di Brink's! Ho amato la profondità di spirito di Mathews, il suo idealismo a volte fanciullesco era del tutto affascinante, o il coraggio assoluto del suo miglior compagno Gary Yarbrough quando era circondato dall'FBI. Tutti loro erano come eroi usciti da un libro di storia. Cavalieri che hanno osato alzare le loro spade magiche contro il drago malvagio e depravato del governo federale degli Stati Uniti. E proprio come in una tragica storia di un libro fantasy, i cavalieri non sono riusciti a fer-

mare la bestia malvagia. Ma ahimè, la storia non è finita, un altro libro è in fase di scrittura mentre parliamo! La Confraternita del delitto ha citato un altro libro importante, I diari di Turner. Ho tenuto a mente quel libro per mesi, poi, come per magia, un giorno ero seduta a casa di un amico a sfogliare un catalogo della Delta Press. Era un catalogo piuttosto assurdo, pieno di libri su come costruire esplosivi e silenziatori e altre cose strane. Ebbene, sfogliandolo, indovinate cosa ho visto? Tra i manuali di sopravvivenza militare e i video di istruzioni per le armi c'era un libro di cui riconobbi il titolo: I Diari di Turner. Era lì. In vendita. Il leggendario libro tanto odiato dal sistema. I Diari di Turner e l'altro libro di Pierce, Hunter, che mi piace di più, sono più che altro strumenti didattici. Certo, hanno una grande storia, che, potrei dire, diventa sempre più vera ogni giorno che passa, ma è chiaro che hanno lo scopo di insegnare. E lo hanno fatto. Avrei voluto avere l'opportunità di ringraziare il dottor Pierce. Ma almeno ho avuto modo di intervistare grandi uomini come David Lane, la vigilia di Natale e di Natale del 2002, e di fare amicizia con Gary Yarbrough.

NSK: I suoi scritti comprendono anche diversi reportage. In uno di questi reportage ha intervistato il leader del nostro partito, Gerhard Lauck.

Qual è stata la motivazione che l'ha spinto a farlo? Qual è il suo punto di vista sulla NSDAP/AO?

Molly: Ho conosciuto Gerhard Lauck quando è stato arrestato in Europa e spedito in una prigione tedesca con un'accusa del tutto errata. Mi dispiaceva molto per lui e ho conservato il suo nome nella mia memoria, ma non sapevo quasi nulla della sua incredibile storia. Nel corso degli anni ho ricevuto un volantino della sua organizzazione tra i vari CD underground. Si trattava di una grande bandiera a forma di svastica e del suo indirizzo di Lincoln, Nebraska. Pensai: "Wow, questo tizio vive a mezz'ora da me!". Negli anni successivi sono venuto a conoscenza delle cose davvero incredibili che lui e la NSDAP/AO hanno fatto. Lauck fece circolare TONNELLATE di volantini e letteratura nella Germania occupata e in tutta Europa. Ne ho letti più di qualsiasi altro uomo vivente. Le ristampe dei suoi opuscoli sono ovunque. Le vedo costantemente su vari siti, in vendita o meno. Gerhard è forse uno degli uomini più coerenti di tutta la lotta. È anche estremamente riservato. L'uomo stesso è relativamente sconosciuto, e immagino che in generale voglia che sia così. È stato un grande onore poter parlare con lui e intervistare una leggenda del movimento.

NSK: Avete in programma altri progetti per il futuro?

Molly: Beh, ho intenzione di espandere il sito web ancora di più. Come ho detto, ho una montagna di materiale in più per la sezione Adolf Hitler e l'esercito dell'umanità. Recentemente ho avuto l'onore di intervistare Fred Leuchter al telefono. Presto pubblicherò la mia prima intervista audio in assoluto. Leuchter è una leggenda. Hanno cercato di distruggerlo, ma lo hanno solo reso più forte e determinato. Ho altre idee di fare del lavoro

video. Forse alcuni pezzi artistici, ma anche video più politici. Credo che sarà il tempo a dirlo. Ma a prescindere da ciò che farò, non smetterò mai di lottare. Come ci ha insegnato Gerhard Lauck, la coerenza è un'arma potente. Nel corso degli anni ho incontrato molte persone che hanno abbandonato completamente la lotta. Non posso immaginare di farlo io stesso. È impossibile. Come disse Adolf Hitler: "Non capitoleremo - no, mai! Potremmo essere distrutti, ma se lo saremo, trascineremo con noi un mondo - un mondo in fiamme" e Savitri Devi disse: "Se i miei compagni non sono destinati a governare il mondo, allora via! Una pioggia di bombe atomiche su di esso e al posto delle sue chiacchiere senza senso sull'"amore" e sulla "pace" la voce del vento ululante sulle sue rovine".

NSK: In molti dei suoi servizi fotografici sono ritratti anche scaffali di libri.

Quale/i libro/i consiglierebbe e perché?

Molly: Per prima cosa dovrei dire, visto che la gente chiede sempre: quale versione di "Mein Kampf" dovrei comprare? In genere la risposta è la "Stalag Edition". È stata l'unica versione inglese del "Mein Kampf" autorizzata dal governo tedesco e da Adolf Hitler. Ma non è perfetta. Ha una storia travagliata. In genere, però, è meglio procurarsi la "Stalag Edition". E sì, probabilmente potete trovarne un .pdf su Internet. E no, non sarete messi in lista se lo ordinate (almeno non negli Stati Uniti). Un altro libro interessante si chiama "Mein Kampf: A Translation Controversy". Una delle mie autrici preferite è Savitri Devi. Il suo libro preferito è probabilmente "Il fulmine e il sole", ma li amo tutti in modo diverso. Ma personalmente, "Il fulmine e il sole" mi ha ricaricato in un momento della mia vita in cui le cose erano al minimo. Adoro tutte le registrazioni audio e gli scritti di William Pierce. Dannati, ingannati e sfiduciati" di David Lane, "Questa volta il mondo" di George Lincoln Rockwell, senza dubbio la lettura obbligatoria è "Il cacciatore" e "I diari di Turner" di Pierce, e adoro leggere le avventure di Otto Skorzeny durante la Seconda Guerra Mondiale. Non mi sono mai venuti i brividi leggendo la Seconda Guerra Mondiale, tranne che per il racconto di Skorzeny su una divisione perduta sul fronte orientale... roba da brividi. I libri di Leon Degrelle sono davvero spettacolari, leggete le autobiografie di due dei piloti più interessanti della Seconda Guerra Mondiale: Stuka Pilot" di Hans Rudel e "The Sky My Kingdom" di Hanna Reisch, e per una verità terribile leggete "Hellstorm" di Thomas Goodrich, per una visione davvero interessante del resoconto di un soldato giapponese sul suo servizio nella Seconda Guerra Mondiale leggete il libro "Oba The Last Samurai" di Don Jones, Ci sono anche i due libri dell'eroe Matt Hale "Ending White Slavery" e "The Racial Loyalist Manifesto", "Twilight over England" del martire William Joyce, tutti i libri che riuscite a trovare del veterano delle Waffen-SS Hans Schmidt, perbacco, non finisce qui.

Română

Raportul de față Interviu cu Molly

Partea a doua

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiarea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informații. Cauți informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, dezgropând trecutul îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou internetului pentru avalanșa de informații și imagini. Lucruri extrem de rare au ieșit la suprafață de-a lungul anilor din locuri de pe tot globul. De multe ori se simte ca și cum am asambla un puzzle ale cărui piese sunt împrăștiate în toată lumea. Dar ca să răspund la întrebarea dumneavoastră, despre cum pot influența lucrurile filosofice și artistice politica, ei bine, cred că arta este un instrument puternic atunci când este folosită în propaganda politică. Artă ne poate inspira să facem lucruri mărețe. Ne poate alimenta atunci când ne simțim goi și poate fi o armă mortală în războiul nostru. Este motivul pentru care îi las pe colegii național-socialiști să folosească oricare dintre fotografiile noastre pentru orice proiect pe care îl au. Este o onoare pentru mine să ajut, cu adevărat. Cea mai mare speranță a mea este că ceva din ceea ce am făcut în viața mea va ajuta la promovarea cauzei noastre. Ce altceva ar putea fi mai important decât asta?

NSK: Unele dintre lucrările dumneavoastră fotografice sunt destul de controversate. Care a fost intenția dumneavoastră de a le aranja în acest fel?

Molly: Ei bine, nu a fost niciodată intenția noastră să fim controversați, dar cu siguranță unele dintre ele sunt. În urmă cu câțiva ani a fost publicată o carte inamică care "examina" unele dintre ședințele noastre foto. A fost foarte amuzant să citești evaluarea unui inamic despre fotografiile noastre. Pentru Ei, totul avea un mesaj ascuns împotriva Lor. Totul avea o conotație rasistă sau "nazistă" ascunsă. De reținut că acest lucru s-a întâmplat înainte de a publica fotografii în stil național-socialist. Dar nu conta, fotografiile urmau să însemne orice voiau Ei. Dar lăsând asta la o parte, de-a lungul anilor am explorat o mare varietate de subiecte și am folosit o tonă de simbolism, unele ascunse și altele în față. Apropo, mi-a plăcut foarte mult ședința foto din 2010, Vengeance Divine II, în care am înjunghiat și am smuls un craniu însângerat din globul pământesc din "Israel". Nu foarte subtil, știu, dar eficient, haha. După mai bine de 100 de filmări și mulți ani, uneori ne plictisim și facem filmări mai 'bizare'. Îmi place să citesc și să mă gândesc la subiecte fantastice și cred că există multă fantezie infuzată în ședințele noastre foto. O minori-

tate foarte mică se simte puțin ofensată de nuditate, dar acești oameni trebuie să se relaxeze, cel de-al Treilea Reich arăta nuditate frontală în cărțile lor de fotografie. Nu cred că trupul uman este ceva ofensator sau murdar atunci când este folosit în sens artistic.

NSK: Vă rugăm să ne descrieți influențele dumneavoastră artistice și lucrurile care vă inspiră.

Molly: Îl ador pe Breker și pe mulți dintre ceilalți artiști ai celui de-al Treilea Reich, inclusiv pe Adolf Hitler. O mare parte din ceea ce a făcut cel de-al Treilea Reich a fost totuși artistic. Când te uiți la lideri, mulți dintre ei au fost artiști înainte de a fi împinși în politică. Dacă vezi poze cu străzile lor, acestea par magice. Steaguri, stâlpi și statui. Frumusețe fără limite. Îmi place să mă uit la tot ceea ce au produs. Medaliile lor de război, pumnalele și chiar premiile civile sunt de neegalat în istorie pentru frumusețea lor. Uneori mă trec fiorii doar uitându-mă la ele. Adolf Hitler și cei doisprezece ani magici nu îmbătrânesc niciodată pentru mine. Este singurul lucru din viață despre care pot spune cu sinceritate că nu a îmbătrânit niciodată sau nu m-a plictisit. Mă emoționez când văd o fotografie pe care nu am mai văzut-o până acum cu Adolf Hitler. Nu se întâmplă des, dar poate fi o fotografie mică, pixelată, iar eu zâmbesc ca un copil... Iubesc atât de mulți dintre liderii celui de-al Treilea Reich și am adorat să învăț despre ei și îmi place să descopăr lucruri pe care nu le-am mai citit sau văzut până acum. Iubesc oameni precum Darré, care era un tip atât de misterios și mistic, sau pe Ley, care a trăit din greu, care și-a pierdut în mod tragic dragostea vieții sale și care controla cea mai mare organizație din cel de-al Treilea Reich, DAF (Frontul German al Muncii). Sau unul dintre preferații mei, căruia tocmai i-am dedicat o ședință foto incredibil de dificilă, eroul Oskar Dirlewanger, care a condus Brigada Dirlewanger. Acest om este acoperit de minciuni, uneori cred că inamicul îl urăște mai mult decât Adolf Hitler însuși! Ei scriu cele mai malefice minciuni despre el și despre bravii săi oameni. Cu adevărat incredibil. Dar adevărul este că a fost un erou de război care a realizat fapte uimitoare. A condus cel mai dezordonat grup de oameni din tot cel de-al Doilea Război Mondial și a făcut o treabă remarcabilă. Brigada Dirlewanger a fost o a doua șansă pentru mulți oameni. Soldații care nu puteau respecta autoritatea au învățat să îl respecte pe puternicul Oskar Dirlewanger. Soldați care fuseseră arestați pentru comiterea unor fapte nedemne de un soldat, sau braconieri, sau infractori de diferite grade. Tuturor li s-a oferit o a doua șansă în Brigada Dirlewanger. Împreună au făcut lucruri uimitoare, împotriva tuturor șanselor. Dușmani peste tot în jurul lor. În spatele liniilor inamice. Asta i-a adus mai aproape unul de celălalt. Au învățat că Brigada Dirlewanger a fost salvarea lor. Salvarea lor pe câmpul de luptă, iar Oskar Dirlewanger a fost îngerul lor călăuzitor.

NSK: O parte din lucrările tale sunt legate de muzică; ai lansat chiar și un album muzical. Plănuiești să lansezi un nou album în viitor?

Vă rugăm să descrieți influențele și sursele de inspirație ale muzicii dumneavoastră.

Molly: Am lansat două CD-uri cu fotografii în trecut și am creat galerii pentru fiecare ședință foto. Am folosit diverse trupe pentru a crea muzică pe fundal. Ei bine, uneori ne lipsea o piesă muzicală sau două, așa că a trebuit să creăm noi înșine o piesă ambientală. Am făcut vreo cinci sau șase astfel de materiale, iar unui prieten de-al nostru care avea o casă de discuri, Elegy Records, i-a plăcut și ne-a spus să înregistrăm un CD și el îl va publica. L-am numit Primitive Supremacy. Unele dintre ele aveau teme național-socialiste, cum ar fi piesa "He Lives!", despre

Adolf Hitler. Este ca și cum am spune: "Unde locuiește Adolf Hitler? În inima mea!" A fost un proiect distractiv. Am făcut și un film artistic de 45 de minute în acea perioadă. Țsta da proiect! Realizarea filmului "Mourning the Ancient" a fost incredibil de obositoare. Întotdeauna mi-am dorit să fac un film național-socialist pur, dar nu știu dacă voi găsi vreodată timp sau chef. Cerul pare cam întunecat. Poate în viața următoare. Dar inspirații? Ei bine, pentru film, m-am uitat în jurul meu. Am luat tot răul, tot întunericul, toată tristețea singuratică a acestei lumi distruse și am pus totul în figura unei fete, în căutarea adevărului, pe care îl găsește - într-un cimitir! Dar ea nu acceptă acest lucru și caută mai departe. Prin coșmaruri însângerate și munți maiestuoși, ea caută și caută. Dacă vă interesează, filmul se află pe site-ul nostru pentru a fi descărcat gratuit, la fel ca tot ce este pe Mourning the Ancient. Fără reclame. Fără cookie-uri. Fără urmărire.

NSK: Ați studiat o parte din artele dumneavoastră sau le-ați învățat (toate) de unul singur?

Molly: Nu, nu chiar, am făcut câțiva ani la facultate, dar am renunțat când mi-au spus că este OBLIGATORIU să urmez un curs de "sensibilizare a minorităților". Nu am putut să o fac. Atenție, asta a fost chiar în perioada în care am descoperit adevărul despre toate. Vreți să știți cum anume am început călătoria mea spre adevăr? Eram într-un mic magazin de cărți second-hand deținut de o femeie asiatică. Mă uitam la cărți despre crime adevărate. Îmi plăcea să studiez psihologia criminalilor și a criminalilor. Ei bine, acolo era o carte broșată numită "Brotherhood of Murder". Era cea mai importantă carte pe care o voi găsi vreodată. Mi-a schimbat întreaga viață și m-a pus pe o călătorie pe care o continui și astăzi. Era o carte despre eroul și martirul Robert Mathews și despre Brüder Schweigen. A fost scrisă de un dușman, desigur, dar a rezonat cu mine. Nu puteau ascunde adevărul despre saga magnifică și tragică a bărbaților și femeilor din Frăția Tăcerii. Am fost captivat de eforturile lor. M-am întrebat: și dacă ceea ce spun ei este adevărat? Nu puteai să nu-i încurajezi în timpul marelui jaf al blindatelor Brink's! Mi-a plăcut profunzimea de spirit a lui Mathews, idealismul său uneori copilăresc a fost cu totul fermecător, sau curajul total al celui mai bun camarad al său, Gary Yarbrough, atunci când a fost înconjurat de FBI. Cu toții au fost ca niște eroi ieșiți dintr-o carte de istorie. Cavaleri care au îndrăznit să-și ridice săbiile magice în fața balaurului malefic și depravat al guvernului federal al Statelor Unite. Și exact ca într-o poveste tragică dintr-o carte fantastică, cavalerii nu au reușit să oprească bestia malefică. Dar, din păcate, povestea nu s-a terminat, o altă carte se scrie chiar în acest moment! Frăția Crimelor a menționat o altă carte importantă, Jurnalele Turner. Am ținut în minte această carte luni de zile, apoi, ca prin farmec, într-o zi, stăteam acasă la un prieten și mă uitam într-un catalog numit Delta Press. Era un catalog destul de nebunesc, plin de cărți despre cum să faci explozibili și amortizoare de zgomot și alte lucruri ciudate. Ei bine, aruncând o privire prin el, ghici ce am văzut? Printre manualele de supraviețuire militară și videoclipurile cu instrucțiuni pentru arme era o carte al cărei titlu l-am recunoscut: "Jurnalele lui Turner". Era acolo. De vânzare. Cartea legendară, atât de urâtă de sistem. Jurnalele lui Turner și cealaltă carte a lui Pierce, Hunter, care îmi place mai mult, sunt instrumente de învățare mai mult decât orice altceva. Sigur că au o poveste grozavă, despre care aș putea spune că se adevărește din ce în ce mai mult pe zi ce trece, dar este clar că sunt menite să învețe. Și au învățat și au învățat. Mi-aș fi dorit să am ocazia să-i mulțumesc doctorului Pierce. Dar cel puțin am reușit să intervievez oameni mari, precum David Lane, în ajunul Crăciunului/Yule 2002 și să mă împrietenesc cu Gary Yarbrough.

NSK: Scrierile dvs. includ, de asemenea, diverse rapoarte. Într-unul dintre aceste rapoarte ați realizat un interviu cu liderul partidului nostru, Gerhard Lauck.

Care a fost motivația dumneavoastră pentru a face acest lucru? Care este punctul dumneavoastră de vedere cu privire la NSDAP/AO?

Molly: Am aflat prima dată despre Gerhard Lauck când a fost arestat în Europa și trimis într-o temniță germană sub o acuzație complet eronată. Am simțit cu adevărat pentru el și i-am păstrat numele în memorie, dar nu știam aproape nimic despre povestea sa uimitoare. De-a lungul anilor, am primit un pliant de la organizația sa printre diverse CD-uri underground. Era un steag mare cu svastică de partid și adresa lui din Lincoln, Nebraska. M-am gândit: "Uau, tipul ăsta locuiește la o jumătate de oră de mine!". De-a lungul anilor care au urmat am aflat despre lucrurile cu adevărat uimitoare pe care el și NSDAP/AO le-au făcut. Lauck a distribuit TONE de pliante și literatură în Germania ocupată și în toată Europa. Mai mult decât orice alt om în viață, am citit. Retipărirea broșurilor sale sunt peste tot. Le văd în mod constant pe diverse site-uri, de vânzare sau nu. Gerhard ar putea fi unul dintre cei mai consecvenți oameni din întreaga luptă. Este, de asemenea, extrem de discret. Omul însuși este destul de relativ necunoscut, bănuiesc că așa vrea el, în general, să fie. A fost o mare onoare să pot vorbi cu el și să intervievez o astfel de legendă a mișcării.

NSK: Aveți în plan alte proiecte pentru viitor?

Molly: Ei bine, intenționez să extind site-ul și mai mult. Așa cum am spus, am un munte de materiale suplimentare pentru secțiunea Adolf Hitler și Armata omenirii. Recent am avut onoarea de a-l intervieva pe Fred Leuchter la telefon. Așa că voi posta în curând primul meu interviu audio. Ce legendă este Leuchter! Au încercat să îl distrugă, nu au făcut decât să îl facă mai puternic și mai hotărât. Mai am și alte idei de a face niște materiale video. Poate câteva fragmente artistice, dar poate și câteva videoclipuri mai politice. Cred că timpul ne va spune. Dar, indiferent de ceea ce voi face, nu voi înceta niciodată să lupt. Așa cum ne-a învățat Gerhard Lauck, consecvența este o armă puternică. Am întâlnit mulți oameni de-a lungul anilor care au renunțat complet la luptă. Nu-mi pot imagina să fac asta vreodată eu însumi. Este o imposibilitate. Așa cum a spus Adolf Hitler: "Nu vom capitula - nu, niciodată! Am putea fi distruși, dar dacă vom fi distruși, vom trage o lume cu noi - o lume în flăcări." și Savitri Devi a spus: "Dacă tovarășii mei nu sunt destinați să conducă lumea, atunci plecați de aici! O ploaie de bombe atomice asupra ei și în locul pălăvrăgelilor sale fără sens despre "iubire" și "pace", vocea vântului urlând peste ruinele sale".

NSK: În multe dintre ședințele dvs. foto sunt portretizate și rafturi de cărți.

Ce carte(e) ați recomanda și de ce?

Molly: În primul rând, ar trebui să spun, pentru că oamenii întreabă mereu, ce versiune de "Mein Kampf" ar trebui să iau? Și, în general, răspunsul este "Ediția Stalag". A fost singura versiune în limba engleză a "Mein Kampf" autorizată de guvernul german și de Adolf Hitler. Dar nu este perfectă. Are o istorie zbuciumată în sine. Dar, în general, luați "Stalag Edition". Și da, probabil că puteți găsi un .pdf al acesteia pe internet. Și nu, nu veți fi pus pe o listă dacă o comandați (cel

puțin nu în SUA). O altă carte interesantă se numește "Mein Kampf: A Translation Controversy". Unul dintre autorii mei preferați este Savitri Devi. Cartea mea preferată de la ea este probabil 'The Lightning and the Sun', dar le iubesc pe toate în moduri diferite. Dar, personal, 'Fulgerul și soarele' m-a reîncărcat într-un moment din viața mea în care lucrurile erau la cel mai scăzut nivel. Ador toate înregistrările audio și scrierile lui William Pierce. 'Damned, Deceived and Defiant' al lui David Lane, 'This Time the World' al lui George Lincoln Rockwell, fără îndoială, lecturile obligatorii sunt 'Hunter' și 'The Turner Diaries' ale lui Pierce, și îmi place să citesc despre aventurile lui Otto Skorzeny din al doilea război mondial. Niciodată nu am avut frisoane citind despre cel de-al Doilea Război Mondial, cu excepția poveștii lui Skorzeny despre o divizie pierdută pe Frontul de Est... lucruri înfiorătoare. Cărțile lui Leon Degrelle sunt cu adevărat spectaculoase, citiți autobiografiile a doi dintre cei mai interesați piloți din al Doilea Război Mondial: "Pilotul Stuka" al lui Hans Rudel și "Cerul, regatul meu" al lui Hanna Reisch, iar pentru un adevăr îngrozitor, citiți "Hellstorm" al lui Thomas Goodrich, iar pentru o perspectivă cu adevărat interesantă a relatării unui soldat japonez despre serviciul său în cel de-al Doilea Război Mondial, citiți cartea "Oba, ultimul samurai" de Don Jones, există, de asemenea, cele două cărți ale eroului Matt Hale, "Ending White Slavery" și "The Racial Loyalist Manifesto", "Twilight over England" de martirul William Joyce, orice carte pe care o puteți găsi de la veteranul Waffen-SS Hans Schmidt, și așa mai departe.

Nederlands

Front Report

Interview met Molly

Deel Twee

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotogalerij bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuderen van WO II is een absoluut mijnenveld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kunnen het internet weer bedanken voor de stortvloed aan informatie en foto's. Uiterst zeldzaam spul is in de loop der jaren opgedoken van plaatsen over de hele aarde. Het voelt vaak als het in elkaar leggen van een puzzel, waarvan de stukjes over de hele wereld verspreid liggen. Maar om je vraag te beantwoorden, hoe filosofische en artistieke zaken de politiek kunnen beïnvloeden, wel, ik denk dat kunst een krachtig instrument is wanneer het gebruikt wordt in politieke propaganda. Kunst kan ons inspireren om grootse dingen te doen. Het kan ons voeden als we ons leeg voelen en een dodelijk wapen zijn in onze oorlog. Daarom laat ik nationaal-socialisten onze foto's gebruiken voor wat voor project ze ook hebben. Het is voor mij een eer om te helpen, echt waar. Mijn grootste hoop is dat iets wat ik in mijn leven heb gedaan, onze zaak zal helpen bevorderen. Wat kan er nog belangrijker zijn dan dat?

NSK: Sommige van uw fotografische werken zijn nogal controversieel. Wat was uw bedoeling om ze op die manier te rangschikken?

Molly: Nou, het was nooit onze bedoeling om controversieel te zijn, maar sommige zijn dat zeker wel. Een paar jaar geleden werd er een vijandelijk boek gepubliceerd dat een aantal van onze fotoshoots 'onderzocht'. Het was erg gemakkelijk om de beoordeling van de vijand over onze fotografie te lezen. Voor hen had alles een verborgen boodschap tegen hen. Alles had een verborgen racistische of 'nazi' connotatie. Let wel, dit was voordat we openlijk nationaal-socialistisch getinte foto's publiceerden. Maar het maakte niet uit, de foto's zouden betekenen wat zij wilden dat ze zouden betekenen. Maar dat terzijde, door de jaren heen hebben we een grote verscheidenheid aan onderwerpen verkend, en een ton aan symboliek gebruikt, sommige verborgen en sommige in je gezicht. Nu we het er toch over hebben, ik vond de opname Vengeance Divine II uit 2010 geweldig, waar ik een bloederige schedel uit de wereldbol van 'Israël' stak en scheurde. Niet erg subtiel, ik weet het, maar wel effectief, haha. Na meer dan 100 shoots en vele jaren, raken we soms verveeld en doen we meer 'bizarre' shoots. Ik lees en denk graag na over

fantasiethema's, en ik denk dat er veel fantasie in onze fotoshoots zit. Een kleine minderheid is een beetje beledigd door de naaktheid, maar die mensen moeten eens wat vrolijker worden, het Derde Rijk toonde volledige naaktheid in hun fotoboeken. Ik geloof niet dat het menselijk lichaam iets beledigends of vies is wanneer het in artistieke zin wordt gebruikt.

NSK: Beschrijf ons uw artistieke invloeden en de dingen die u inspireren.

Ik ben dol op Breker en veel van de andere kunstenaars van het Derde Rijk, waaronder Adolf Hitler. Zoveel van wat het Derde Rijk deed was artistiek. Als je kijkt naar de leiders, zo velen van hen waren kunstenaars voordat ze in de politiek werden geduwd. Je ziet foto's van hun straten en ze zien er magisch uit. Vlaggen, pilaren en standbeelden. Schoonheid ongebonden. Ik kijk graag naar alles wat ze produceerden. Hun oorlogsmedailles, dolken en zelfs civiele onderscheidingen zijn ongeëvenaard in de geschiedenis vanwege hun schoonheid. Ik krijg soms rillingen als ik er alleen al naar kijk. Adolf Hitler en die twaalf magische jaren worden nooit oud voor mij. Het is het enige in het leven waarvan ik eerlijk kan zeggen dat het nooit oud of saai voor mij is geworden. Ik raak opgewonden als ik een foto zie van Adolf Hitler die ik nog nooit eerder heb gezien. Het gebeurt niet vaak, maar het kan een kleine, korrelige foto zijn en ik lach als een kind... Ik hou van zoveel leiders van het Derde Rijk en ik heb er van genoten om over hen te leren, en ik vind het heerlijk om dingen te ontdekken die ik nog nooit eerder heb gelezen of gezien. Ik hou van mensen als Darré, die zo'n mysterieuze en mystieke man was, of de hard levende Ley, die tragisch genoeg de liefde van zijn leven verloor en de grootste organisatie in het Derde Rijk bestuurde, de DAF (het Duitse Arbeidsfront). Of een van mijn favorieten, aan wie ik net een ongelooflijk moeilijke fotoshoot heb gewijd, de held Oskar Dirlewanger, die de Dirlewanger Brigade leidde. Deze man is bedekt met leugens, soms denk ik dat de vijand hem misschien wel meer haat dan Adolf Hitler zelf! Ze schrijven de meest kwaadaardige leugens over hem en zijn dappere mannen. Echt ongelooflijk. Maar de waarheid is dat hij een oorlogsheld was die verbazingwekkende prestaties heeft verricht. Hij leidde de meest haveloze groep mannen in WO II, en deed dat op een opmerkelijke manier. De Dirlewanger Brigade was een tweede kans voor veel mannen. Soldaten die het gezag niet konden respecteren, leerden de machtige Oskar Dirlewanger te respecteren. Soldaten die gearresteerd waren wegens ongepast gedrag, of stropers, of criminelen in verschillende gradaties. Ze kregen allemaal een tweede kans in de Dirlewanger Brigade. Samen deden ze verbazingwekkende dingen, tegen alle verwachtingen in. Vijanden overal om hen heen. Achter vijandelijke linies. Het bracht hen dicht bij elkaar. Ze leerden dat de Dirlewanger Brigade hun redding was. Hun redding op het slagveld en Oskar Dirlewanger was hun leidende engel.

NSK: Een deel van je kunstwerken zijn muziekgerelateerd; je hebt zelfs al een muziekalbum uitgebracht. Bent u van plan om in de toekomst een nieuw album uit te brengen?

Beschrijf de invloeden en inspiratiebronnen van je muziek.

Molly: We hebben in het verleden twee foto-cd's uitgebracht en voor elke fotoshoot hebben we galerijen gemaakt. We gebruikten verschillende bands om muziek te maken die op de achtergrond speelde. Soms hadden we een of twee muzieknummers te kort en moesten we zelf een ambient track maken. We maakten er zo'n vijf of zes en een vriend van ons die een platenlabel had, Elegy Records, vond het goed en zei ons een CD op te nemen en hij zou het uitgeven. We

noemden het Primitive Supremacy. Sommige waren erg nationaal-socialistisch getint, zoals het nummer 'He Lives!' over Adolf Hitler. Het is zoals het gezegde: "Waar woont Adolf Hitler? In mijn hart!" Het was een leuk project. We hebben ook een 45 minuten durende artistieke film gemaakt in die tijd. Dat was pas een project! Het doen van de Rouwende de Oude film was ongelooflijk belastend. Ik heb altijd al een zuiver nationaal-socialistische film willen maken, maar ik weet niet of ik daar ooit de tijd of de drang voor zal vinden. De lucht ziet er een beetje schemerig uit. Misschien in een volgend leven. Maar inspiratie? Nou, voor de film, keek ik overal om me heen. Ik nam al het slechte, al de duisternis, al het eenzame verdriet van deze verwoeste wereld, en stopte het allemaal in de figuur van een meisje, op zoek naar de waarheid, en ze vindt het -- op een kerkhof! Maar ze accepteert dit niet en gaat verder met haar zoektocht. Door bebloede nachtmerries en majestueuze bergen, zoekt ze verder en verder. Als u geïnteresseerd bent, de film is op onze website gratis te downloaden, net als alles op Mourning the Ancient. Geen advertenties. Geen cookies. Geen tracking.

NSK: Heb je sommige van je kunsten bestudeerd, of heb je het (allemaal) zelf geleerd?

Molly: Nee niet echt, ik heb een paar jaar gestudeerd, maar ben gestopt toen ze me vertelden dat het VERPLICHT was om een les 'gevoeligheid minderheden' te volgen. Ik kon het niet doen. Let wel, dit was rond de tijd dat ik de waarheid over alles had ontdekt. Wil je weten hoe ik precies mijn reis naar de waarheid begon? Ik was in een kleine tweedehands boekenwinkel, eigendom van een Aziatische vrouw. Ik keek naar waargebeurde misdaadboeken. Ik bestudeerde graag de psychologie van criminelen en moordenaars. Er was een pocketboek genaamd Broederschap van Moord. Het was het belangrijkste boek dat ik ooit zou vinden. Het veranderde mijn hele leven en zette me op een reis die ik tot op de dag van vandaag nog steeds maak. Het was een boek over de held en martelaar Robert Mathews en de Brüder Schweigen. Het was geschreven door een vijand, natuurlijk, maar het resoneerde met mij. Ze konden de waarheid van de prachtige en tragische saga van de mannen en vrouwen van de Stille Broederschap niet verdoezelen. Ik was geboeid door hun inspanningen. Ik vroeg me af: wat als wat zij zeggen waar is? Je kon niet anders dan hen toejuichen tijdens de grote Brink's pantserwagenoverval! Ik hield van Mathews diepgang, zijn soms jongensachtige idealisme was volkomen charmant, of de volslagen moed van zijn beste kameraad Gary Yarbrough toen hij omsingeld werd door de FBI. Het waren allemaal helden die net uit een geschiedenisboek waren gestapt. Ridders die hun magische zwaarden durfden te heffen tegen de kwaadaardige en verdorven draak van de federale regering van de Verenigde Staten. En net als in een tragisch verhaal in een fantasieboek, slaagden de ridders er niet in het kwade beest te stoppen. Maar helaas, het verhaal is nog niet voorbij, een ander boek wordt op dit moment geschreven! De Broederschap van de Moorden noemde een ander belangrijk boek, De Turner Dagboeken. Ik hield dat boek maandenlang in gedachten, en op een dag zat ik bij een vriend thuis in een catalogus te kijken die Delta Press heette. Het was een vrij gekke catalogus, gevuld met boeken over het maken van explosieven en geluiddempers en andere vreemde dingen. Nou, toen ik er doorheen keek, raad eens wat ik zag? Tussen de militaire overlevingshandleidingen en wapeninstructievideo's stond een boek waarvan ik de titel herkende: The Turner Diaries. Daar stond het. Te koop. Het legendarische boek dat zo gehaat wordt door het systeem. De Turner Dagboeken en Pierce's andere boek, Hunter, dat ik beter vind, zijn meer leermiddelen dan wat dan ook. Natuurlijk hebben ze een geweldig verhaal, waarvan ik kan zeggen dat het elke dag meer en meer waar wordt, maar ze zijn duidelijk bedoeld om te onderwijzen. En dat hebben ze gedaan. Ik wou dat ik de kans had gekregen om Dr. Pierce te bedank-

en. Maar ik heb tenminste grote mannen als David Lane kunnen interviewen op Kerst/Yule avond 2002 en vriendschap kunnen sluiten met Gary Yarbrough.

NSK: Uw geschriften bevatten ook diverse reportages. In een van deze reportages deed u een interview met onze partijleider, Gerhard Lauck.

Wat was uw motivatie om dit te doen? Wat is uw standpunt ten aanzien van de NSDAP/AO?

Molly: Ik hoorde voor het eerst over Gerhard Lauck toen hij in Europa werd gearresteerd en naar een Duitse kerker werd verscheept op grond van een volkomen onjuiste aanklacht. Ik voelde echt met hem mee, en hield zijn naam in mijn geheugen gegrift, maar wist weinig tot niets over zijn verbazingwekkende verhaal. In de loop der jaren ontving ik een flyer van zijn organisatie tussen verschillende ondergrondse cd's. Het was van een grote partij hakenkruis vlag en zijn Lincoln, Nebraska adres. Ik dacht: "Wow, die vent woont maar een half uur van mij vandaan!" In de jaren die volgden leerde ik over de werkelijk verbazingwekkende dingen die hij en de NSDAP/AO deden. Lauck verspreidde massa's pamfletten en literatuur in bezet Duitsland en in heel Europa. Meer dan enig ander levend persoon, heb ik gelezen. Heruitgaven van zijn boekjes zijn overal. Ik zie ze voortdurend op verschillende sites, te koop of anderszins. Gerhard is misschien wel een van de meest consequente mannen in de hele strijd. Hij is ook erg bescheiden. De man zelf is vrij relatief onbekend, ik denk dat hij dat ook zo wil. Het was een grote eer om met hem te kunnen praten en zo'n legende in de beweging te interviewen.

NSK: Plant u nog andere projecten voor de toekomst?

Molly: Nou, ik ben van plan om de website nog meer uit te breiden. Zoals ik al zei heb ik een berg meer materiaal voor de Adolf Hitler en het Leger der Mensheid sectie. Ik had onlangs de eer om Fred Leuchter te interviewen via de telefoon. Dus ik zal binnenkort mijn eerste audio interview ooit plaatsen. Wat een legende is Leuchter. Ze hebben geprobeerd hem te vernietigen, maar ze hebben hem alleen maar sterker en vastberadener gemaakt. Ik heb nog wat andere ideeën om wat videowerk te doen. Misschien wat artistieke stukjes, maar misschien ook wat meer politieke video's. Ik denk dat de tijd het zal leren. Maar wat ik ook doe, ik zal nooit stoppen met vechten. Zoals Gerhard Lauck ons heeft geleerd, consequent zijn is een machtig wapen. Ik heb in de loop der jaren veel mensen ontmoet die zich volledig uit de strijd hebben teruggetrokken. Ik kan me niet voorstellen dat ik dat zelf ooit zou doen. Het is een onmogelijkheid. Zoals Adolf Hitler zei: "We zullen niet capituleren - nee, nooit! We kunnen vernietigd worden, maar als dat gebeurt, slepen we een wereld met ons mee - een wereld in vlammen." en Savitri Devi zei: "Als mijn kameraden niet voorbestemd zijn om de wereld te regeren, dan weg ermee! Een regen van atoombommen erop en in plaats van haar betekenisloos geklets over 'liefde' en 'vrede' de stem van de huilende wind over haar puinhopen."

NSK: In veel van je fotoshoots zijn ook boekenplanken afgebeeld.

Welk(e) boek(en) zou u aanbevelen en waarom?

Molly: Ten eerste moet ik zeggen, omdat mensen altijd vragen, welke versie van 'Mein Kampf' moet ik nemen? En over het algemeen is de 'Stalag Editie' het antwoord. Het was de enige En-

gelse versie van 'Mein Kampf' geautoriseerd door de Duitse regering en Adolf Hitler. Maar het is niet perfect. Het heeft een rotsachtige geschiedenis op zich. Maar over het algemeen krijg je de 'Stalag Editie'. En ja, je kunt er waarschijnlijk wel een .pdf van vinden op het internet. En nee, je wordt niet op een lijst gezet als je het bestelt (althans niet in de VS). Een ander interessant boek heet 'Mein Kampf: A Translation Controversy'. Een van mijn favoriete auteurs is Savitri Devi. Mijn favoriete boek van haar is waarschijnlijk 'The Lightning and the Sun', maar ik vind ze allemaal prachtig op verschillende manieren. Maar persoonlijk heeft 'De Bliksem en de Zon' me opgeladen op een moment in mijn leven dat alles op zijn dieptepunt was. Ik ben dol op alle audio-opnames en geschriften van William Pierce. David Lane's 'Damned, Deceived and Defiant', George Lincoln Rockwell's 'This Time the World', zonder twijfel verplichte lectuur is Pierce's 'Hunter' en 'The Turner Diaries', en ik lees graag over Otto Skorzeny's WWII avonturen. Ik heb nooit koude rillingen gekregen bij het lezen over WO II, behalve van Skorzeny's verhaal over een verloren divisie aan het Oostfront... griezelig spul. Leon Degrelle's boeken zijn werkelijk spectaculair, lees de autobiografieën van twee van WO II's meest interessante piloten: Hans Rudel's 'Stuka Pilot' en Hanna Reisch's 'The Sky My Kingdom', en voor wat vreselijke waarheid kijk eens naar Thomas Goodrich's 'Hellstorm', voor een echt interessante kijk op het verslag van een Japanse soldaat over zijn dienst in WO II kijk eens naar het boek 'Oba The Last Samurai' door Don Jones, er zijn ook de twee boeken van de held Matt Hale: 'Ending White Slavery' en 'The Racial Loyalist Manifesto', 'Twilight over England' van de martelaar William Joyce, alle boeken die je kunt vinden van Waffen-SS veteraan Hans Schmidt, goh het gaat maar door.

..

Svenska

Frontrapport

Intervju med Molly

Del två

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbarligen filosofiska och konstrelaterade.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotogalleriet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänsklighetens Armé (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minfält av information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkeolog som gräver upp det begravda förflutna. Ett förflutet som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att sätta ihop ett pussel vars bitar är utspridda över hela världen. Men för att svara på din fråga om hur filosofiska och konstnärliga saker kan påverka politiken, ja, jag tror att konst är ett kraftfullt verktyg när den används i politisk propaganda. Konst kan inspirera oss att göra stora saker. Den kan ge oss bränsle när vi känner oss tomma och vara ett dödligt vapen i vårt krig. Det är därför jag låter nationalsocialistiska kolleger använda alla våra fotografier för vilket projekt de än har. Det är en ära för mig att hjälpa till, verkligen. Min största förhoppning är att något som jag har gjort i mitt liv kommer att bidra till att främja vår sak. Vad kan möjligen vara viktigare än det?

NSK: En del av dina fotografiska verk är ganska kontroversiella. Vad hade du för avsikt att ordna dem på det sättet?

Molly: Det var aldrig vår avsikt att vara kontroversiella, men en del av dem är det. För några år sedan publicerades en bok om en fiende som "granskade" några av våra fotograferingar. Det var mycket underhållande att läsa en fiendes bedömning av vår fotografering. För dem hade allting ett dolt budskap mot dem. Allt hade en dold rasistisk eller nazistisk innebörd. Detta var innan vi publicerade några bilder med öppet nationalsocialistisk stil. Men det spelade ingen roll, bilderna skulle betyda vad De ville att de skulle betyda. Men bortsett från det har vi under åren utforskat en mängd olika ämnen och använt en massa symbolik, en del dolt och en del öppet. På tal om det så älskade jag 2010 års fotografering Vengeance Divine II, där jag högg och slet ut en blodig skalle ur globen från "Israel". Inte särskilt subilt, jag vet, men effektivt, haha. Efter långt över 100 fotograferingar och många år blir vi ibland uttråkade och gör mer "bisarra" fotograferingar. Jag tycker om att läsa och tänka på fantasyämnen, och jag tror att det finns en hel del fantasi i våra fotograferingar. En mycket liten minoritet är lite förolämpad av nakenheten, men dessa människor behöver lätta upp, Tredje riket visade full frontal nakenhet i sina fotoböcker. Jag an-

ser inte att människokroppen är något stötande eller smutsigt när den används i konstnärlig mening.

NSK: Beskriv för oss dina konstnärliga influenser och vad som inspirerar dig.

Molly: Jag beundrar Breker och många av de andra konstnärerna i Tredje riket, inklusive Adolf Hitler. Så mycket av det som Tredje riket gjorde var dock konstnärligt. När man tittar på ledarna var så många av dem konstnärer innan de kastades in i politiken. Man ser bilder av deras gator och de ser magiska ut. Flaggor och pelare och statyer. Skönhet utan gränser. Jag älskar att titta på allt som de producerade. Deras krigsmedaljer, dolkar och till och med civila utmärkelser saknar motstycke i historien när det gäller skönhet. Jag får rysningar ibland bara av att titta på dem. Adolf Hitler och dessa tolv magiska år blir aldrig gamla för mig. Det är den enda sak i livet som jag ärligt kan säga aldrig har blivit gammal eller tråkig för mig. Jag blir upphetsad när jag ser en bild som jag aldrig tidigare har sett på Adolf Hitler. Det händer inte ofta, men det kan vara något litet, pixelerat foto och jag ler som ett barn ... Jag älskar så många av ledarna i Tredje riket och jag har älskat att lära mig om dem och älskar att upptäcka saker som jag aldrig har läst eller sett förut. Jag älskar människor som Darré, som var en så mystisk och mystisk kille, eller den hårt levande Ley, som tragiskt förlorade sitt livs kärlek och kontrollerade den största organisationen i Tredje riket, DAF (den tyska arbetsfronten). Eller en av mina favoriter, som jag just tillägnade en otroligt svår fotografering, hjälten Oskar Dirlewanger, som ledde Dirlewangerbrigaden. Den här mannen är täckt av lögner, ibland tror jag att fienden kanske hatar honom mer än Adolf Hitler själv! De skriver de mest ondskefulla lögner om honom och hans modiga män. Verkligen otroligt. Men sanningen är att han var en krigshjälte som utförde fantastiska prestationer. Han ledde den mest otympliga gruppen män under hela andra världskriget, och gjorde ett anmärkningsvärt bra jobb med det. Dirlewangerbrigaden var en andra chans för många män. Soldater som inte kunde respektera auktoriteter lärde sig att respektera den mäktige Oskar Dirlewanger. Soldater som arresterades för att ha begått handlingar som inte hörde till en soldat, eller tjuvjägare, eller brottslingar av olika grad. De fick alla en andra chans i Dirlewangerbrigaden. Tillsammans gjorde de fantastiska saker, mot alla odds. Fiender runt omkring dem. Bakom fiendens linjer. Det förde dem närmare varandra. De lärde sig att Dirlewangerbrigaden var deras räddning. Deras räddning på slagfältet och Oskar Dirlewanger var deras ledarängel.

NSK: En del av dina konstverk är musikrelaterade; du har till och med redan släppt ett musikalbum. Planerar du att släppa ett nytt album i framtiden?

Beskriv vilka influenser och inspirationer din musik har fått.

Molly: Vi har släppt två fotod-skivor tidigare och skapat gallerier för varje fotografering. Vi använde olika band för att skapa musik som spelades i bakgrunden. Ibland saknade vi ett musikspår eller två så vi var tvungna att skapa ett ambientspår själva. Vi gjorde ungefär fem eller sex av dessa och en vän till oss som hade ett skivbolag, Elegy Records, gillade det och sa åt oss att spela in en CD så skulle han ge ut den. Vi gav den namnet Primitive Supremacy. En del av den var väldigt nationalsocialistiska teman, som låten "He Lives!" om Adolf Hitler. Det är som ordspråket: "Var bor Adolf Hitler? I mitt hjärta!" Det var ett roligt projekt. Vi gjorde också en 45 minuter lång konstnärlig film på den tiden. Det var ett riktigt projekt! Att göra filmen "Mourning the Ancient" var otroligt påfrestande. Jag har alltid velat göra en renodlad nationalsocialistisk

film, men jag vet inte om jag någonsin kommer att hitta tiden eller drivkraften. Himlen ser ganska dystert ut. Kanske i nästa liv. Men inspirationer? Tja, för filmen tittade jag runt omkring mig. Jag tog allt det dåliga, allt mörker, all ensamhet och sorg i den här förstörda världen, och satte allt detta i en flickas gestalt som söker sanningen, och hon hittar den - på en kyrkogård! Men hon accepterar inte detta och söker vidare. Genom blodbesudlade mardrömmar och majestätiska berg söker hon vidare och vidare. Om du är intresserad finns filmen på vår webbplats att ladda ner gratis, liksom allt om Mourning the Ancient. Inga annonser. Inga kakor. Ingen spårning.

NSK: Har du studerat en del av din konst eller har du lärt dig allt själv?

Molly: Jag tog några år på college, men hoppade av när de sa att jag var tvungen att gå en kurs i "minoritetskänslighet". Jag kunde inte göra det. Märk väl att detta var precis vid den tidpunkt då jag hade upptäckt sanningen om allting. Vill du veta exakt hur jag började min resa till sanningen? Jag var i en liten begagnad bokhandel som ägdes av en asiatisk kvinna. Jag tittade på böcker om verkliga brott. Jag gillade att studera psykologin hos brottslingar och mördare. Det fanns en pocketbok som hette Brotherhood of Murder. Det var den viktigaste boken jag någonsin skulle hitta. Den förändrade hela mitt liv och satte mig på en resa som jag fortsätter att göra än i dag. Det var en bok om hjälten och martyren Robert Mathews och Bröder Schweigen. Den var naturligtvis skriven av en fiende, men den gav genklang hos mig. De kunde inte dölja sanningen om den storslagna och tragiska sagan om männen och kvinnorna i det Tysta Brödraskapet. Jag var fängslad av deras ansträngningar. Jag ställde mig frågan: tänk om det de säger är sant? Man kunde inte låta bli att heja på dem under det stora rånet mot Brinks värdetransportbil! Jag älskade Mathews djupa själ, hans ibland pojkgiga idealism var helt charmig, eller hans bästa kamrat Gary Yarbroughs totala mod när han omringades av FBI. Alla var som hjältar som precis klivit ut ur en historiebok. Riddare som vågade höja sina magiska svärd mot den ondskefulla och fördärvade draken från USA:s federala regering. Och precis som i en tragisk berättelse i någon fantasybok misslyckades riddarna med att stoppa det onda odjuret. Men tyvärr är historien inte slut, en ny bok skrivs i skrivande stund! The Brotherhood of Murder nämnde en annan viktig bok, The Turner Diaries. Jag hade den boken i åtanke i flera månader, och som genom magi satt jag en dag hemma hos en vän och tittade i en katalog som hette Delta Press. Det var en ganska galen katalog, fylld med böcker om hur man tillverkar sprängämnen och ljuddämpare och andra konstiga saker. När jag bläddrade igenom den, gissa vad jag såg? Bland de militära överlevnadshandböckerna och vapeninstruktionsfilmerna fanns en bok som jag kände igen titeln på: The Turner Diaries. Där stod den. Till salu. Den legendariska boken som systemet hatade så djupt. The Turner Diaries och Pierces andra bok, Hunter, som jag tycker bättre om, är läromedel mer än något annat. Visst har de en fantastisk historia, som jag kan säga blir mer och mer sann för varje dag, men de är helt klart avsedda att lära ut. Och det gjorde de. Jag önskar att jag hade haft möjlighet att tacka dr Pierce. Men jag fick i alla fall intervjua stora män som David Lane på jul/julsafteon 2002 och bli vän med Gary Yarbrough.

NSK: Dina skrifter omfattar också olika rapporter. I en av dessa rapporter gjorde du en intervju med vår partiledare Gerhard Lauck.

Vad motiverade dig att göra det? Vad är din syn på NSDAP/AO?

Molly: Jag fick först kännedom om Gerhard Lauck när han arresterades i Europa och skickades till en tysk fängelsehåla på grund av en helt felaktig anklagelse. Jag kände verkligen med honom och behöll hans namn i mitt minne, men visste lite eller ingenting om hans fantastiska historia. Under årens lopp fick jag ett flygblad från hans organisation bland olika underground-CD:er. Den visade en stor partihakkorsflagga och hans adress i Lincoln, Nebraska. Jag tänkte "Wow, den här killen bor typ en halvtimme från mig!". Under de år som följde lärde jag mig om de verkligt fantastiska saker som han och NSDAP/AO gjorde. Lauck distribuerade massor av flygblad och litteratur till det ockuperade Tyskland och hela Europa. Mer än någon annan levande man, har jag läst. Hans broschyrer finns i nytryck överallt. Jag ser dem ständigt på olika webbplatser, till salu eller på annat sätt. Gerhard kan vara en av de mest konsekventa männen i hela kampen. Han är också extremt lågmäld. Mannen själv är ganska relativt okänd, jag gissar att det är så han i allmänhet vill ha det. Det var en stor ära att få prata med honom och intervjua en sådan legend i rörelsen.

NSK: Planerar du några ytterligare projekt i framtiden?

Molly: Jag planerar att utöka webbplatsen ännu mer. Som jag sa har jag ett berg av mer material för avsnittet Adolf Hitler and the Army of Mankind (Adolf Hitler och mänsklighetens armé). Jag hade nyligen äran att intervjua Fred Leuchter på telefon. Så jag kommer att publicera min första ljudintervju någonsin någon gång snart. Vilken legend Leuchter är. De försökte förstöra honom, de gjorde honom bara starkare och mer beslutsam. Jag har några andra idéer om att göra lite videoarbete. Kanske några konstnärliga bitar men också kanske några mer politiska videor. Jag antar att tiden får utvisa det. Men oavsett vad jag gör kommer jag aldrig att sluta kämpa. Som Gerhard Lauck har lärt oss är konsekvens ett mäktigt vapen. Jag har träffat många människor genom åren som bara helt och hållet har hoppat av kampen. Jag kan inte tänka mig att någonsin göra det själv. Det är en omöjlighet. Som Adolf Hitler sa: "Vi kommer inte att kapitulera - nej, aldrig! Vi kan bli förintade, men om vi blir det kommer vi att dra med oss en värld - en värld i lågor" och Savitri Devi sade: "Om mina kamrater inte är ämnade att styra världen, så bort med det! Ett regn av atombomber över den och i stället för dess meningslösa pladder om 'kärlek' och 'fred' den ylande vindens röst över dess ruiner."

NSK: Många av dina fotograferingar innehåller också bokhyllor.

Vilken eller vilka böcker skulle du rekommendera och varför?

Molly: Först vill jag säga, eftersom folk alltid frågar, vilken version av "Mein Kampf" ska jag skaffa? Och i allmänhet är svaret "Stalag Edition". Det var den enda engelska versionen av Mein Kampf som godkännts av den tyska regeringen och Adolf Hitler. Men den är inte perfekt. Den har en stenig historia i sig själv. Men i allmänhet ska du köpa "Stalag Edition". Och ja, du kan förmodligen hitta en pdf av den på Internet. Och nej, du kommer inte att hamna på en lista om du beställer den (åtminstone inte i USA). En annan intressant bok heter "Mein Kampf": A Translation Controversy". En av mina favoritförfattare är Savitri Devi. Min favoritbok av henne är förmodligen "Blixten och solen", men jag älskar dem alla på olika sätt. Men personligen laddade "Blixten och solen" upp mig vid en tidpunkt i mitt liv när saker och ting var som sämst. Jag beundrar alla William Pierces ljudinspelningar och skrifter. David Lanes "Damned, Deceived and Defiant", George Lincoln Rockwells "This Time the World", utan tvekan, obligatorisk

läsning är Pierces "Hunter" och "The Turner Diaries", och jag älskar att läsa om Otto Skorzenys äventyr under andra världskriget. Jag har aldrig fått kalla kårar när jag läst om andra världskriget, förutom från Skorzenys berättelse om en förlorad division på östfronten... det är läskigt. Leon Degrelles böcker är verkligen spektakulära, läs självbiografierna om två av andra världskrigets mest intressanta piloter: Hans Rudels "Stuka Pilot" och Hanna Reischs "The Sky My Kingdom", och för att få höra den fruktansvärda sanningen, läs Thomas Goodrichs "Hellstorm", och för att få en verkligt intressant bild av en japansk soldats redogörelse för sin tjänstgöring under andra världskriget, läs boken "Oba The Last Samurai" av Don Jones, Det finns också hjälten Matt Hales två böcker "Ending White Slavery" och "The Racial Loyalist Manifesto", "Twilight over England" av martyren William Joyce, alla böcker som du kan hitta av Waffen-SS-veteranen Hans Schmidt, och så kan det fortsätta.

Dansk

Forreste rapport Interview med Molly

Anden del

NSK: Dine nuværende projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotogalleriet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskehedens hær (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af oplysninger og billeder. Ekstremt sjældne ting er dukket op i årenes løb fra steder over hele jorden. Det føles ofte som at lægge et puslespil, hvis brikker er spredt ud over hele verden. Men for at svare på Deres spørgsmål om, hvordan filosofiske og kunstneriske ting kan påvirke politik, ja, så mener jeg, at kunst er et magtfuldt redskab, når det bruges i politisk propaganda. Kunst kan inspirere os til at gøre store ting. Den kan give os brændstof, når vi føler os tomme, og være et dødbringende våben i vores krig. Det er derfor, jeg lader nationalsocialistiske kolleger bruge alle vores fotografier til et hvilket som helst projekt, de måtte have. Det er en ære for mig at hjælpe, virkelig. Mit største håb er, at noget af det, jeg har gjort i mit liv, vil være med til at fremme vores sag. Hvad kunne være vigtigere end det?

NSK: Nogle af dine fotografiske værker er ret kontroversielle. Hvad var din hensigt med at arrangere dem på den måde?

Molly: Det har aldrig været vores hensigt at være kontroversielle, men nogle af dem er det helt sikkert. Der blev udgivet en fjendtlig bog for et par år siden, som "undersøgte" nogle af vores fotoottagelser. Det var meget underholdende at læse en fjendes vurdering af vores fotografering. For dem havde alting et skjult budskab mod dem. Alt havde en skjult racistisk eller "nazistisk" konnotation. Det var før vi offentliggjorde nogen åbenlyst nationalsocialistisk inspirerede fotosessioner. Men det var ligegyldigt, billederne ville betyde alt det, som De ønskede, at de skulle betyde. Men bortset fra det har vi i årenes løb udforsket en lang række emner og brugt et væld af symbolik, nogle skjult og andre direkte. Apropos, så elskede jeg 2010-shootet Vengeance Divine II, hvor jeg stak og flåede et blodigt kranie ud af globussen fra "Israel". Ikke særlig subtilt, jeg ved det, men effektivt, haha. Efter langt over 100 skud og mange år keder vi os nogle gange og laver mere 'bizarre' skud. Jeg kan godt lide at læse og tænke på fantasy-emner, og jeg tror, at der er en masse fantasi indlagt i vores fotoshoots. Et meget lille mindretal er lidt fornærmet over nøgenheden, men disse mennesker skal tage det lidt lettere, det tredje rige viste fuld nøgenhed

på forsiden i deres fotobøger. Jeg mener ikke, at den menneskelige krop er noget stødende eller beskidt, når den bruges i kunstnerisk forstand.

NSK: Beskriv venligst dine kunstneriske påvirkninger og de ting, der inspirerer dig.

Molly: Jeg beundrer Breker og mange af de andre kunstnere fra Det Tredje Rige, herunder Adolf Hitler. Meget af det, som det Tredje Rige gjorde, var dog kunstnerisk. Når man ser på lederne, var mange af dem kunstnere, før de blev kastet ud i politik. Man ser billeder af deres gader, og de ser magiske ud. Flag og søjler og statuer. Ubundet skønhed. Jeg elsker at se på alt, hvad de producerede. Deres krigsmedaljer, dolke og endda civile udmærkelser er uovertruffen i historien for deres skønhed. Nogle gange får jeg kuldegysninger bare ved at se på dem. Adolf Hitler og de tolv magiske år bliver aldrig gamle for mig. Det er den eneste ting i livet, som jeg ærligt talt kan sige aldrig er blevet gammel eller kedelig for mig. Jeg bliver begejstret, når jeg ser et billede af Adolf Hitler, som jeg aldrig har set før. Det sker ikke ofte, men det kan være et lille, pixeleret billede, og jeg smiler som et barn ... Jeg elsker så mange af lederne i Det Tredje Rige, og jeg har elsket at lære om dem og elsker at afdække ting, som jeg aldrig har læst eller set før. Jeg elsker folk som Darré, der var sådan en mystisk og mystisk fyr, eller den hårdtlevende Ley, der på tragisk vis mistede sit livs kærlighed og kontrollerede den største organisation i Det Tredje Rige, DAF (den tyske arbejdsfront). Eller en af mine favoritter, som jeg netop har dedikeret et utroligt vanskeligt fotooptag til, nemlig helten Oskar Dirlewanger, som ledede Dirlewanger-brigaden. Denne mand er dækket af løgne, nogle gange tror jeg, at fjenden måske hader ham mere end Adolf Hitler selv! De skriver de ondeste løgne om ham og hans modige mænd. Virkelig utroligt. Men sandheden er, at han var en krigshelt, der udførte fantastiske bedrifter. Han ledede den mest sammenklippede gruppe af mænd i hele Anden Verdenskrig og gjorde et bemærkelsesværdigt stykke arbejde med det. Dirlewanger Brigaden var en ny chance for mange mænd. Soldater, der ikke kunne respektere autoriteter, lærte at respektere den mægtige Oskar Dirlewanger. Soldater, der blev arresteret for at have begået handlinger, der ikke var passende for en soldat, eller krybskytter eller kriminelle af forskellig grad. De fik alle en ny chance i Dirlewanger-brigaden. Sammen gjorde de fantastiske ting mod alle odds. Fjender overalt omkring dem. Bag fjendens linjer. Det bragte dem tættere sammen. De lærte, at Dirlewanger Brigaden var deres redningssplanke. Deres redning på slagmarken, og Oskar Dirlewanger var deres vejledende engel.

NSK: En del af dine kunstværker er musikrelaterede; du har endda allerede udgivet et musikalbum. Har du planer om at udgive et nyt album i fremtiden?

Beskriv venligst de påvirkninger og inspirationer, der ligger til grund for din musik.

Molly: Vi har tidligere udgivet to foto-cd'er, og vi har lavet gallerier for hvert foto-shoot. Vi brugte forskellige bands til at skabe musik til at spille i baggrunden. Nogle gange manglede vi et musiknummer eller to, så vi måtte selv skabe et ambient track. Vi lavede omkring fem eller seks af disse, og en af vores venner, der havde et pladeselskab, Elegy Records, kunne lide det og bad os indspille en cd, som han ville udgive. Vi kaldte den Primitive Supremacy. Noget af det var meget nationalsocialistisk tema, som f.eks. nummeret "He Lives!" om Adolf Hitler. Det er ligesom ordsproget: "Hvor bor Adolf Hitler? I mit hjerte!" Det var et sjovt projekt. Vi lavede også en 45 minutters kunstnerisk film i sin tid. Det var et projekt! Det var utroligt anstrengende at lave filmen "Mourning the Ancient". Jeg har altid ønsket at lave en ren nationalsocialistisk film,

men jeg ved ikke, om jeg nogensinde får tid eller lyst til det. Himlen ser lidt dystert ud. Måske i et næste liv. Men inspirationer? Tja, til filmen kiggede jeg overalt omkring mig. Jeg tog alt det dårlige, alt mørket, al den ensomme tristhed i denne ødelagte verden og lagde det hele ind i figuren af en pige, der søger efter sandheden, og hun finder den - på en kirkegård! Men hun accepterer det ikke og søger videre. Gennem blodplettede mareridt og majestætiske bjerge søger hun videre og videre. Hvis du er interesseret, kan filmen downloades gratis på vores hjemmeside, ligesom alt på Mourning the Ancient. Ingen reklamer. Ingen cookies. Ingen sporing.

NSK: Har du studeret nogle af dine kunstarter, eller har du lært det (det hele) selv?

Molly: Jeg tog et par år på college, men droppede ud, da de fortalte mig, at det var PÅKRÆVET at tage et kursus i "minoritetsfølsomhed". Jeg kunne ikke gøre det. Det var lige omkring den tid, hvor jeg opdagede sandheden om alting. Vil du vide, hvordan jeg præcis begyndte min rejse til sandheden? Jeg var i en lille brugtboghandel, der var ejet af en asiatisk kvinde. Jeg kiggede på bøger om sande forbrydelser. Jeg kunne godt lide at studere psykologien hos forbrydere og mordere. Der var en paperback-bog, der hed Mordets broderskab. Det var den vigtigste bog, jeg nogensinde ville finde. Den ændrede hele mit liv og satte mig på en rejse, som jeg stadig fortsætter den dag i dag. Det var en bog om helten og martyren Robert Mathews og Brøder Schweigen. Den var naturligvis skrevet af en fjende, men den gav genlyd hos mig. De kunne ikke skjule sandheden om den storslåede og tragiske saga om mændene og kvinderne i Det tavse Broderskab. Jeg var fascineret af deres indsats. Jeg spurgte mig selv: Hvad nu, hvis det, de siger, er sandt? Man kunne ikke lade være med at heppe på dem under det store Brink's panservognsrøveri! Jeg elskede Mathews dybe sjæl, hans til tider drengede idealisme var helt charmerende, eller hans bedste kammerat Gary Yarbroughs fuldstændige mod, da han var omringet af FBI. De var alle sammen som helte, der lige var trådt ud af en historiebog. Riddere, der turde hæve deres magiske sværd mod den onde og fordærvede drage, som USA's forbundsregering var. Og ligesom i en tragisk historie i en fantasibog lykkedes det ikke ridderne at stoppe det onde bæst. Men historien er desværre ikke slut, en ny bog er ved at blive skrevet i dette øjeblik! Mordets Broderskab nævnte en anden vigtig bog, The Turner Diaries. Jeg havde den bog i tankerne i månedsvis, og en dag sad jeg som ved et trylleslag hos en ven og kiggede i et katalog, der hed Delta Press. Det var et ret skørt katalog, fyldt med bøger om, hvordan man laver sprængstoffer og lyddæmpere og andre mærkelige ting. Da jeg kiggede det igennem, gæt hvad jeg så? Blandt de militære overlevelseshandbøger og våbeninstruktionsvideoer var der en bog, hvis titel jeg genkendte: The Turner Diaries. Der stod den. Til salg. Den legendariske bog, som systemet hadede så inderligt. Turner Diaries og Pierces anden bog, Hunter, som jeg bedre kan lide, er mere end noget andet et undervisningsværktøj. Selvfølgelig har de en god historie, som jeg vil sige bliver mere og mere sand for hver dag, men de er helt klart beregnet til at undervise. Og det gjorde de også. Jeg ville ønske, at jeg havde haft mulighed for at takke Dr. Pierce. Men i det mindste fik jeg mulighed for at interviewe store mænd som David Lane juleaften 2002 og blive venner med Gary Yarbrough.

NSK: Du har også skrevet forskellige rapporter. I en af disse rapporter har du lavet et interview med vores partileder Gerhard Lauck.

Hvad var din motivation for at gøre det? Hvad er dit synspunkt om NSDAP/AO?

Molly: Jeg hørte først om Gerhard Lauck, da han blev arresteret i Europa og sendt til et tysk fangehul på grund af en fuldstændig fejlagtig anklage. Jeg følte virkelig med ham og beholdt hans navn i min hukommelse, men jeg vidste kun lidt eller intet om hans fantastiske historie. I løbet af årene modtog jeg en flyer fra hans organisation blandt forskellige undergrunds-cd'er. Det var af et stort partihagekorsflag og hans adresse i Lincoln, Nebraska. Jeg tænkte: "Wow, den fyr bor omkring en halv time fra mig!" I løbet af de efterfølgende år fik jeg kendskab til de virkelige fantastiske ting, han og NSDAP/AO gjorde. Lauck udsendte TONSVIS af flyers og litteratur til det besatte Tyskland og til hele Europa. Mere end nogen anden mand i live, har jeg læst. Hans hæfter er genoptrykt overalt. Jeg ser dem konstant på forskellige websteder, til salg eller på anden måde. Gerhard er måske en af de mest konsekvente mænd i hele kampen. Han er også ekstremt lavmælt. Manden selv er temmelig relativt ukendt, jeg gætter på, at det er sådan han generelt ønsker det. Det var en stor ære at kunne tale med ham og interviewe sådan en legende i bevægelsen.

NSK: Har du planer om yderligere projekter i fremtiden?

Molly: Jeg har planer om at udvide hjemmesiden endnu mere. Som jeg sagde, har jeg et bjerg af mere materiale til Adolf Hitler og menneskehedens hær-sektionen. Jeg havde for nylig den ære at interviewe Fred Leuchter over telefonen. Så jeg vil snart offentliggøre mit første lydinterview nogensinde. Sikke en legende Leuchter er. De forsøgte at ødelægge ham, de gjorde ham kun stærkere og mere beslutsom. Jeg har nogle andre ideer om at lave noget videoarbejde. Måske nogle kunstneriske bidder, men måske også nogle mere politiske videoer. Jeg tror, at tiden vil vise det. Men uanset hvad jeg gør, vil jeg aldrig holde op med at kæmpe. Som Gerhard Lauck har lært os, er konsekvens et mægtigt våben. Jeg har mødt mange mennesker gennem årene, som bare helt har droppet kampen. Jeg kan ikke forestille mig, at jeg nogensinde selv vil gøre det. Det er en umulighed. Som Adolf Hitler sagde: "Vi vil ikke kapitulere - nej, aldrig! Vi kan blive tilintetgjort, men hvis vi bliver det, vil vi trække en verden med os - en verden i flammer." Og Savitri Devi sagde: "Hvis mine kammerater ikke er bestemt til at regere verden, så væk med den! En byge af atombomber over den, og i stedet for dens meningsløse snak om 'kærlighed' og 'fred' vil den hyldende vinds stemme over dens ruiner lyde."

NSK: I mange af dine fotoshoots er der også bogreoler på billedet.

Hvilke(n) bog(e) vil du anbefale og hvorfor?

Molly: Først vil jeg gerne sige, eftersom folk altid spørger, hvilken version af "Mein Kampf" jeg skal have? Og som regel er svaret "Stalag Edition". Det var den eneste engelske udgave af "Mein Kampf", der blev godkendt af den tyske regering og Adolf Hitler. Men den er ikke perfekt. Den har en stenet historie i sig selv. Men generelt skal du købe "Stalag Edition". Og ja, du kan sikkert finde en .pdf af den på internettet. Og nej, du bliver ikke sat på en liste, hvis du bestiller den (i hvert fald ikke i USA). En anden interessant bog hedder "Mein Kampf: A Translation Controversy". En af mine yndlingsforfattere er Savitri Devi. Min yndlingsbog af hende er nok 'Lynet og solen', men jeg elsker dem alle på forskellige måder. Men personligt opladede "Lynet og solen" mig på et tidspunkt i mit liv, hvor tingene var på et lavpunkt. Jeg er vild med alle William Pierces lydoptagelser og skrifter. David Lanes "Damned, Deceived and Defiant", George Lincoln Rockwells "This Time the World", uden tvivl, obligatorisk læsning er Pierces "Hunter"

og "The Turner Diaries", og jeg elsker at læse om Otto Skorzenys eventyr under Anden Verdenskrig. Jeg har aldrig fået uhyggelige kuldegysninger af at læse om Anden Verdenskrig, bortset fra Skorzenys fortælling om en tabt division på Østfronten... uhyggelige ting. Leon Degrelles bøger er virkelig spektakulære, læs selvbiografierne om to af Anden Verdenskrigs mest interessante piloter: Hans Rudels "Stuka Pilot" og Hanna Reischs "The Sky My Kingdom", og hvis du vil læse Thomas Goodrichs "Hellstorm", så læs en virkelig interessant beskrivelse af en japansk soldats beretning om sin tjeneste under Anden Verdenskrig i bogen "Oba The Last Samurai" af Don Jones, Der er også helten Matt Hales to bøger "Ending White Slavery" og "The Racial Loyalist Manifesto", "Twilight over England" af martyren William Joyce, alle de bøger, du kan finde af Waffen-SS-veteranen Hans Schmidt, ja, det kan kun blive ved og ved.

Suomeksi

Eturaportti

Mollyn haastattelu

Toinen osa

NSK: Nykyiset projektisi ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkemyksesi tällaisten aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheancient.com/truth.htm): Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitleriin ja ihmiskunnan armeijaan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on varsinainen miinakenttä. Etsit tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tutkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaisi tuoda esiin. Voimme jälleen kerran kiittää internetiä tiedon ja kuvien tulvasta. Äärimmäisen harvinaisia juttuja on vuosien varrella noussut esiin eri puolilta maapalloa. Usein tuntuu kuin kokoaisi palapeliä, jonka palat ovat hajallaan ympäri maailmaa. Mutta vastatakseni kysymykseesi siitä, miten filosofiset ja taiteelliset asiat voivat vaikuttaa politiikkaan, niin mielestäni taide on voimakas väline, kun sitä käytetään poliittisessa propagandassa. Taide voi innostaa meitä tekemään suuria asioita. Se voi ruokkia meitä, kun tunnemme olomme tyhjäksi, ja se voi olla tappava ase sodassamme. Siksi annan kansallissosialistitovereiden käyttää valokuviamme mihin tahansa projektiin. Minulle on kunnia auttaa, todella. Suurin toiveeni on, että jokin, mitä olen elämässäni tehnyt, auttaa edistämään asiaamme. Mikä muu voisi olla tärkeämpää kuin se?

NSK: Jotkut valokuvateoksistasi ovat melko kiistanalaisia. Mikä oli tarkoituksesi järjestää ne tällä tavalla?

Molly: Tarkoituksenamme ei ollut koskaan olla kiisteltyjä, mutta jotkut niistä ovat sitä. Muutama vuosi sitten julkaistiin viholliskirja, jossa "tutkittiin" joitakin kuvauksiamme. Oli hyvin viihdyttävää lukea vihollisen arvio valokuvauksestamme. Heille kaikessa oli piiloviesti heitä vastaan. Kaikessa oli piilotettu rasistinen tai "natsimainen" sävy. Tämä tapahtui kuitenkin ennen kuin julkaisimme avoimia kansallissosialistisia valokuvia. Mutta sillä ei ollut väliä, kuvat tarkoittaisivat mitä tahansa He halusivat. Tästä huolimatta olemme vuosien varrella käsitelleet monenlaisia aiheita ja käyttäneet paljon symboliikkaa, osittain piilotettua ja osittain silmiinpistävää. Siitä puheen ollen, rakastin vuonna 2010 kuvattua Vengeance Divine II -kuvausta, jossa puukotin ja revin verisen kallon "Israelin" maapallosta. Ei kovin hienovaraista, tiedän, mutta tehokasta, haha. Reilusti yli sadan kuvauksen ja monen vuoden jälkeen kyllästymme joskus ja teemme enemmän "outoja" kuvauksia. Pidän lukemisesta ja fantasia-aiheiden pohtimisesta, ja uskon, että kuvauksissamme on paljon fantasiaa. Hyvin pieni vähemmistö loukkaantuu hieman alastomuudesta, mutta näiden ihmisten on piristytävä, Kolmas valtakunta näytti alasto-

muutta koko rintamalta valokuvakirjoissaan. En usko, että ihmiskeho on jotain loukkaavaa tai likaista, kun sitä käytetään taiteellisessa mielessä.

NSK: Kerro meille taiteellisista vaikutteistasi ja asioista, jotka inspiroivat sinua.

Molly: Ihailen Brekeriä ja monia muita Kolmannen valtakunnan taiteilijoita, myös Adolf Hitleriä. Niin paljon siitä, mitä Kolmas valtakunta teki, oli kuitenkin taiteellista. Kun tarkastellaan johtajia, monet heistä olivat taiteilijoita ennen kuin he joutuivat politiikkaan. Kun näkee kuvia heidän kaduistaan, ne näyttävät maagisilta. Lippuja, pylviä ja patsaita. Kauneus oli rajatonta. Rakastan katsella kaikkea, mitä he tuottivat. Heidän sotamitalinsa, tikarinsa ja jopa siviilipalkintonsa ovat historiassa vertaansa vailla kauneudessaan. Minua kylmää joskus pelkkä niiden katseleminen. Adolf Hitler ja nuo kaksitoista maagista vuotta eivät vanhene minusta koskaan. Se on ainoa asia elämässä, josta voin rehellisesti sanoa, ettei se ole koskaan vanhentunut tai tylsistynyt. Innostun, kun näen kuvan, jota en ole koskaan ennen nähnyt Adolf Hitleristä. Sitä ei tapahdu usein, mutta se voi olla jokin pieni, pikselimäinen kuva, ja hymyilen kuin lapsi... Rakastan niin monia Kolmannen valtakunnan johtajia, ja olen ihastunut oppimaan heistä, ja rakastan paljastaa asioita, joita en ole koskaan ennen lukenut tai nähnyt. Rakastan Darrén kaltaisia ihmisiä, joka oli niin salaperäinen ja mystinen kaveri, tai kovia kokenut Ley, joka menetti traagisesti elämänsä rakkauden ja johti Kolmannen valtakunnan suurinta järjestöä, DAF:ia (Saksan työväenrintama). Tai yksi suosikeistani, jolle juuri omistin uskomattoman vaikean valokuvauksen, sankari Oskar Dirlewanger, joka johti Dirlewangerin prikaatia. Tämä mies on valheiden peitossa, joskus luulen, että vihollinen saattaa vihata häntä enemmän kuin itse Adolf Hitleriä! He kirjoittavat mitä pahimpia valheita hänestä ja hänen urheista miehistään. Todella uskomatonta. Mutta totuus on, että hän oli sotasankari, joka teki uskomattomia urotekoja. Hän johti koko toisen maailmansodan rähjäisintä joukkoa miehiä ja teki siinä merkittävää työtä. Dirlewangerin prikaati oli monille miehille toinen mahdollisuus. Sotilaat, jotka eivät osanneet kunnioittaa auktoriteetteja, oppivat kunnioittamaan mahtavaa Oskar Dirlewangeria. Sotilaat, jotka oli pidätetty sotilaille sopimattomista teoista, salametsästäjistä tai eriaisteisista rikollisista. He kaikki saivat toisen mahdollisuuden Dirlewangerin prikaatissa. Yhdessä he tekivät uskomattomia asioita, vastoin kaikkia odotuksia. Heidän ympärillään oli vihollisia. Vihollislinjojen takana. Se toi heidät lähemmäksi toisiaan. He oppivat, että Dirlewangerin prikaati oli heidän pelastava voimansa. Oskar Dirlewanger oli heidän suojelusenkelinsä.

NSK: Osa teoksistasi liittyy musiikkiin; olet jopa julkaissut jo musiikkialbumin. Aiotko julkaista uuden albumin tulevaisuudessa?

Kuvaile musiikkisi vaikutteita ja inspiraatiota.

Molly: Julkaisimme aiemmin kaksi valokuva-cd:tä ja loimme gallerioita jokaisesta kuvauksesta. Käytimme eri bändejä luomaan taustamusiikkia. Joskus meiltä puuttui yksi tai kaksi musiikkiraitaa, joten meidän oli luotava ambient-raita itse. Teimme noin viisi tai kuusi tällaista, ja eräs ystävämme, jolla oli levy-yhtiö Elegy Records, piti siitä ja pyysi meitä nauhoittamaan CD:n, jonka hän julkaisisi. Nimesimme sen Primitive Supremacyksi. Osa siitä oli hyvin kansallissosialistisia, kuten kappale "He Lives!" Adolf Hitleristä. Se on kuin sanonta: "Missä Adolf Hitler asuu? Sydämessäni!" Se oli hauska projekti. Teimme aikoinaan myös 45-minuuttisen taiteellisen elokuvan. Se oli aikamoinen projekti! Mourning the Ancient -elokuvan tekeminen oli uskomat-

toman rasittavaa. Olen aina halunnut tehdä puhtaasti kansallissosialistisen elokuvan, mutta en tiedä, löydänpö koskaan aikaa tai halua. Taivas näyttää aika hämärältä. Ehkä seuraavassa elämässä. Mutta inspiraatioita? Katsoin elokuvaa varten kaikkialle ympärilleni. Otin kaiken panhan, kaiken pimeyden, kaiken tämän tuhoutuneen maailman yksinäisen surullisuuden ja panin sen kaiken tytön hahmoon, joka etsii totuutta, ja hän löytää sen - hautausmaalta! Mutta hän ei hyväksy sitä ja etsii eteenpäin. Veristen painajaisten ja majesteettisten vuorten halki hän etsii ja etsii. Jos olet kiinnostunut, elokuva on nettisivuillamme ladattavissa ilmaiseksi, kuten kaikki Mourning the Ancient -ohjelmassa. Ei mainoksia. Ei evästeitä. Ei seurantaa.

NSK: Opiskelitko joitakin taitojasi vai opitko ne (kaikki) itse?

Molly: En oikeastaan, opiskelin muutaman vuoden yliopistossa, mutta jätin opinnot kesken, kun minulle kerrottiin, että vähemmistöherkkyyden kurssi oli PAKOLLINEN. En pystynyt siihen. Tosin tämä tapahtui juuri silloin, kun olin saanut selville totuuden kaikesta. Haluatteko tietää, miten tarkalleen ottaen aloitin matkani totuuteen? Olin pienessä käytetyn kirjan kaupassa, jonka omisti aasialainen nainen. Katselin tosirikoskirjoja. Pidin rikollisten ja murhaajien psykologian tutkimisesta. Siellä oli kirja nimeltä Murhan veljeskunta. Se oli tärkein kirja, jonka koskaan löytäisin. Se muutti koko elämäni ja johdatti minut matkalle, jota jatkan yhä tänäkin päivänä. Se oli kirja sankarista ja marttyyrista Robert Mathewsista ja Brüder Schweigenistä. Sen oli kirjoittanut tietenkin vihollinen, mutta se sai minuun vastakaikua. He eivät voineet peittää totuutta Hiljaisen veljeskunnan miesten ja naisten upeasta ja traagisesta saagasta. Olin innostunut heidän ponnisteluistaan. Kysyin: mitä jos se, mitä he sanovat, onkin totta? Et voinut olla kannustamatta heitä suuren Brink's-panssariautoryöstön aikana! Rakastin Mathewsin sielun syvyyttä, hänen toisinaan poikamainen idealisminsa oli täysin hurmaavaa, tai hänen parhaan toverinsa Gary Yarbroughin täydellistä rohkeutta FBI:n ympäröimänä. Kaikki he olivat kuin historiankirjasta astuneita sankareita. Ritareita, jotka uskalsivat nostaa taikamiekkaansa Yhdysvaltain liittovaltion hallituksen pahaa ja turmeltunutta lohikäärmettä vastaan. Ja aivan kuin jossakin fantasiakirjan traagisessa tarinassa, ritarit eivät onnistuneet pysäyttämään pahaa petoa. Mutta valitettavasti tarina ei ole ohi, vaan uutta kirjaa kirjoitetaan parhaillaan! Murhan veljeskunta mainitsi toisen tärkeän kirjan, The Turner Diariesin. Pidin tuota kirjaa mielessäni kuukausia, ja sitten eräänä päivänä istuin kuin taikaiskusta ystäväni luona katselemassa Delta Press -nimistä luetteloa. Se oli aika hullu kuvasto, täynnä kirjoja räjähteiden ja äänenvaimentimien ja muiden outojen asioiden tekemisestä. Arvaa, mitä näin? Sotilaallisten selviytymisoppaiden ja aseopastusvideoiden joukossa oli kirja, jonka nimen tunnistin: Turnerin päiväkirjat. Siinä se oli. Myytävänä. Legendaarinen kirja, jota järjestelmä vihasi niin syvästi. Turnerin päiväkirjat ja Piercen toinen kirja Hunter, josta pidän enemmän, ovat enemmänkin opetusvälineitä. Toki niissä on hieno tarina, joka, voisin sanoa, tulee päivä päivältä enemmän ja enemmän todeksi, mutta ne on selvästi tarkoitettu opettamaan. Ja opettamaan ne opettivatkin. Kunpa minulla olisi ollut tilaisuus kiittää tohtori Pierceä. Mutta ainakin sain haastatella David Lanen kaltaisia suurmiehiä joulu- ja jouluaattona 2002 ja ystäväystyä Gary Yarbrough'n kanssa.

NSK: Kirjoituksiisi kuuluu myös erilaisia raportteja. Yhdessä näistä raporteista haastattelitte puolueemme johtajaa Gerhard Lauckia.

Mikä oli motiivisi tehdä niin? Mikä on näkemyksesi NSDAP:sta/AO:sta?

Molly: Kuulin Gerhard Lauckista ensimmäisen kerran, kun hänet pidätettiin Euroopassa ja lähetettiin saksalaiseen tyrmään täysin virheellisen syytteen perusteella. Tunsin todella myötätuntoa häntä kohtaan ja pidin hänen nimensä muistissani, mutta en tiennyt juuri mitään hänen hämmästyttävästä tarinastaan. Vuosien mittaan sain hänen järjestönsä lentolehtisen erilaisten underground-cd-levyjen joukossa. Siinä oli iso puolueen hakaristilippu ja hänen Lincolnin, Nebraskan osoitteensa. Ajattelin: "Vau, tämä tyyppi asuu noin puolen tunnin päässä minusta!". Seuraavien vuosien aikana sain tietää todella hämmästyttävistä asioista, joita hän ja NSDAP/AO tekivät. Lauck levitti TONNIA lentolehtisiä ja kirjallisuutta miehitettyyn Saksaan ja kaikkialle Eurooppaan. Enemmän kuin kukaan muu elossa oleva mies, olen lukenut. Hänen vihkosensa uusintapainoksia on kaikkialla. Näen niitä jatkuvasti eri sivustoilla, myytävänä tai muuten vain. Gerhard on ehkä yksi johdonmukaisimmista miehistä koko taistelussa. Hän on myös äärimmäisen hillitty. Mies itse on melko suhteellisen tuntematon, ja arvelen, että hän yleensä haluaa niin. Oli suuri kunnia saada puhua hänen kanssaan ja haastatella tällaista liikkeen legenda.

NSK: Suunnitteletko muita projekteja tulevaisuutta varten?

Molly: Molly: No, aion laajentaa verkkosivustoa entisestään. Kuten sanoin, minulla on valtavasti lisää materiaalia Adolf Hitler ja ihmiskunnan armeija -osioon. Minulla oli hiljattain kunnia haastatella Fred Leuchteria puhelimitse. Julkaisen siis kaikkien aikojen ensimmäisen äänihaastatteluni joskus lähiaikoina. Mikä legenda Leuchter onkaan. Hänet yritettiin tuhota, mutta se teki hänestä vain vahvemman ja päättäväisemmän. Minulla on muitakin ajatuksia videon tekemisestä. Ehkä joitakin taiteellisia pätkiä, mutta ehkä myös poliittisempia videoita. Luulen, että aika näyttää. Mutta riippumatta siitä, mitä teen, en koskaan lopeta taistelua. Kuten Gerhard Lauck on opettanut meille, johdonmukaisuus on mahtava ase. Olen tavannut vuosien varrella monia ihmisiä, jotka ovat vain lopettaneet kamppailun kokonaan. En voi kuvitella tekeväni niin koskaan itse. Se on mahdottomuus. Kuten Adolf Hitler sanoi: "Me emme antaudu - emme koskaan! Meidät saatetaan tuhota, mutta jos meidät tuhoaan, me vedämme koko maailman mukamme - maailman liekeissä." Ja Savitri Devi sanoi: "Jos toverieni ei ole tarkoitus hallita maailmaa, niin pois siitä!", sanoi Savitri Savitri. Suihku atomipommeja sen päälle ja sen merkityksettömän höpötyksen 'rakkaudesta' ja 'rauhasta' tilalle ulvovan tuulen ääni sen raunioiden yllä."

NSK: Monissa kuvauksissasi on kuvattu myös kirjahyllyjä.

Mitä kirjaa (kirjoja) suosittelisit ja miksi?

Molly: Koska ihmiset aina kysyvät, mikä versio Mein Kampfista minun pitäisi hankkia, minun pitäisi sanoa ensiksi, että mikä versio pitäisi hankkia? Ja yleensä vastaus on 'Stalag Edition'. Se oli ainoa Mein Kampfin englanninkielinen versio, jonka Saksan hallitus ja Adolf Hitler olivat hyväksyneet. Se ei kuitenkaan ole täydellinen. Sillä on itsellään kivinen historia. Yleensä kannattaa kuitenkin hankkia Stalag Edition. Ja kyllä, voitte luultavasti löytää siitä .pdf-tiedoston internetistä. Ja ei, sinua ei laiteta listalle, jos tilaat sen (ainakaan Yhdysvalloissa). Toinen mielenkiintoinen kirja on nimeltään 'Mein Kampf: A Translation Controversy'. Yksi suosikkikirjailijoistani on Savitri Devi. Hänen suosikkikirjansa on luultavasti 'Salama ja aurinko', mutta rakastan niitä kaikkia eri tavoin. Mutta henkilökohtaisesti 'Salama ja aurinko' latasi minua elämäni

aikana, jolloin asiat olivat pohjalukemissa. Ihailen kaikkia William Piercen äänitteitä ja kirjoituksia. David Lanen 'Damned, Deceived and Defiant' (Kirottu, petetty ja uhmakas), George Lincoln Rockwellin 'This Time the World' (Tällä kertaa maailma), ilman muuta pakollista luettavaa on Piercen 'Hunter' (Metsästäjä) ja 'The Turner Diaries' (Turnerin päiväkirjat), ja rakastan lukea Otto Skorzenyn toisen maailmansodan seikkailuista. En ole koskaan saanut karmivia väristyksiä lukiessani toisesta maailmansodasta muuta kuin Skorzenyn kertomuksen itärintamalla kadonneesta divisioonasta... karmivaa kamaa. Leon Degrellen kirjat ovat todella upeita, lukekaa kahden toisen maailmansodan mielenkiintoisimman lentäjän omaelämäkerrat: Hans Rudelin "Stuka Pilot" ja Hanna Reischin "The Sky My Kingdom", ja jos haluatte lukea kauheaa totuutta, lukekaa Thomas Goodrichin "Hellstorm", ja jos haluatte todella mielenkiintoisen näkemyksen japanilaisen sotilaan kertomuksesta palveluksestaan toisessa maailmansodassa, lukekaa Don Jonesin kirja "Oba The Last Samurai", on myös sankari Matt Halen kaksi kirjaa 'Ending White Slavery' (Valkoisen orjuuden lopettaminen) ja 'The Racial Loyalist Manifesto' (Rotuloyalistinen manifesti), marttyyri William Joycen kirja 'Twilight over England' (Hämärä Englannin yllä), Waffen-SS-veteraani Hans Schmidtin kirjat ja niin edelleen.

Magyar

Frontjelentés Interjú Mollyval

Második rész

NSK: A jelenlegi projektjeid nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásúak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.mourningtheancient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknamezeje. Az ember információt keres egy dologról, és talál még két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régész lennél, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnének felszínre hozni. Ismét az internetnek köszönhetjük az információ- és képáradatot. Rendkívül ritka dolgok kerültek elő az évek során a Föld minden tájáról. Gyakran olyan érzés, mintha egy puzzle-t raknánk össze, amelynek darabjai szétszóródtak a világ minden táján. De hogy válaszoljak a kérdésére, hogy a filozófiai és művészeti dolgok hogyan befolyásolhatják a politikát, nos, szerintem a művészet erős eszköz, ha politikai propagandában használják. A művészet nagyszerű dolgokra inspirálhat bennünket. Táplálhat minket, amikor üresnek érezzük magunkat, és halálos fegyver lehet a háborúnkban. Ezért engedem, hogy a nemzetiszocialista társaim bármilyen projektjükhöz felhasználják a fotóinkat. Megtiszteltetés számomra, hogy segíthetek, igazán. Legnagyobb reményem, hogy valami, amit életemben tettem, segíthet ügyünk előmozdításában. Mi más lehetne ennél fontosabb?

NSK: Néhány fotográfiai munkája meglehetősen ellentmondásos. Mi volt a szándékod, hogy így rendezd őket?

Molly: Nos, soha nem állt szándékunkban ellentmondásosnak lenni, de néhányuk bizonyára az. Néhány évvel ezelőtt megjelent egy ellenséges könyv, amely néhány fotózásunkat "vizsgálta". Nagyon szórakoztató volt olvasni az ellenség értékelését a fotózásunkról. Számukra mindenben volt egy rejtett üzenet ellenük. Mindennek volt egy rejtett rasszista vagy "náci" felhangja. Jegyezzük meg, ez még azelőtt volt, hogy bármilyen nyíltan nemzetiszocialista stílusú fotószorozatot publikáltunk volna. De ez nem számított, a fotók azt jelentettek, amit Ők akartak. De ettől eltekintve az évek során sokféle témát vizsgáltunk, és rengeteg szimbolizmust használtunk, némelyiket rejtett, némelyiket pedig szemtől szembe. Ha már itt tartunk, imádtam a 2010-es Vengeance Divine II. fotózást, ahol leszúrtam és kiteptem egy véres koponyát az "Izrael" földgömbjéből. Nem túl finom, tudom, de hatásos, haha. Jóval több mint 100 forgatás és sok év után néha megunjuk és csinálunk még "bizarrabb" forgatásokat. Szeretek olvasni és fantázia témákon gondolkodni, és azt hiszem, hogy a fotózásokba is sok fantázia van beépítve. Egy

nagyon kis kisebbség egy kicsit megsértődik a meztelenségen, de ezeknek az embereknek fel kell könnyebbülniük, a Harmadik Birodalom is mutatott teljes frontális meztelenséget a fotókönyveiben. Nem hiszem, hogy az emberi test valami sértő vagy mocskos dolog lenne, ha művészi értelemben használják.

NSK: Kérem, írja le nekünk, milyen művészi hatások érik, és mi inspirálja Önt.

Molly: Imádom Brekert és a Harmadik Birodalom sok más művészt, beleértve Adolf Hitlert is. A Harmadik Birodalom sok minden, amit tett, művészi jellegű volt. Ha megnézzük a vezetőket, sokan közülük művészek voltak, mielőtt a politikába kerültek volna. Az utcaképeiket látva varázslatosnak tűnnek. Zászlók, oszlopok és szobrok. A szépség nem volt megkötve. Szeretem nézegetni mindazt, amit készítettek. A háborús kitüntetések, törjeik és még a polgári kitüntetések is páratlanok a történelemben szépségük tekintetében. Néha kiráz a hideg, ha csak rájuk nézek. Adolf Hitler és az a tizenkét varázslatos év számomra soha nem öregszik meg. Ez az egyetlen dolog az életben, amiről őszintén mondhatom, hogy soha nem öregszik vagy unalmas számomra. Izgatott leszek, amikor olyan képet látok Adolf Hitlerről, amit még soha nem láttam. Nem gyakran fordul elő, de lehet, hogy valami apró, pixeles fotó, és máris mosolygok, mint egy gyerek... A Harmadik Birodalom vezetői közül nagyon sokakat szeretek, és imádom róluk tanulni, és szeretek olyan dolgokat felfedezni, amiket még sosem olvastam vagy láttam. Imádom az olyan embereket, mint Darré, aki olyan titokzatos és misztikus fickó volt, vagy a kemény életű Ley, aki tragikusan elvesztette élete szerelmét, és aki a Harmadik Birodalom legnagyobb szervezetét, a DAF-ot (Német Munkafront) irányította. Vagy az egyik kedvencem, akinek épp most szenteltem egy hihetetlenül nehéz fotózást, a hős Oskar Dirlewanger, aki a Dirlewanger Brigádot vezette. Ez az ember tele van hazugságokkal, néha azt hiszem, az ellenség talán jobban utálja őt, mint magát Adolf Hitlert! A leggonoszabb hazugságokat írják róla és bátor embereiről. Igazán hihetetlen. De az igazság az, hogy ő egy háborús hős volt, aki csodálatos tetteket vitt véghez. Ő vezette a második világháborúban a legszedett-vedettebb csapatát, és figyelemre méltó munkát végzett. A Dirlewanger Brigád sok ember számára jelentett második esélyt. Azok a katonák, akik nem tudták tisztelni a tekintélyt, megtanulták tisztelni a hatalmas Oskar Dirlewangert. Katonák, akiket katonához nem illő cselekedetek elkövetése miatt tartóztattak le, vagy orvvadászok, vagy különböző fokú bűnözők. Mindannyian kaptak egy második esélyt a Dirlewanger-dandárban. Együtt elképesztő dolgokat tettek, minden nehézség ellenére. Körülöttük mindenütt ellenségek. Az ellenséges vonalak mögött. Ez közelebb hozta őket egymáshoz. Megtanulták, hogy a Dirlewanger Brigád volt a megmentőjük. A harctéri megváltásuk, és Oskar Dirlewanger volt a vezető angyaluk.

NSK: A műveid egy része zenei vonatkozású; még egy zenei albumot is kiadtál már. Tervezel a jövőben új albumot kiadni?

Kérem, írja le, milyen hatások és inspirációk hatottak a zenéjére.

Molly: A múltban két fotó CD-t adtunk ki, és minden egyes fotózásról galériát készítettünk. Különböző zenekarok segítségével készítettünk zenét a háttérben. Nos, néha hiányzott egy-két zeneszám, így magunknak kellett létrehozunk egy-egy ambient zeneszámot. Ebből körülbelül ötöt-hatot készítettünk, és egy barátunknak, aki egy lemezkiadót, az Elegy Recordsot vezette, tetszett, és azt mondta, hogy vegyünk fel egy CD-t, és ő majd kiadja. Primitive Supremacy-nak

neveztük el. Néhány dal nagyon nemzetiszocialista témájú volt, mint például a "He Lives!" című szám Adolf Hitlerről. Olyan, mint a mondás: "Hol él Adolf Hitler? A szívemben!" Ez egy szórakoztató projekt volt. Egy 45 perces művészfilmet is készítettünk annak idején. Na, az is egy projekt volt! A Mourning the Ancient film elkészítése hihetetlenül megterhelő volt. Mindig is szerettem volna egy tiszta nemzetiszocialista filmet csinálni, de nem tudom, hogy valaha is lesz-e rá időm vagy lendületem. Elégé homályosnak tűnik az ég. Talán a következő életben. De inspirációk? Nos, a filmhez mindenhol körülnéztem. Fogtam az összes rosszat, az összes sötétséget, ennek az elpusztult világnak az összes magányos szomorúságát, és mindezt egy lány alakjába helyeztem, aki az igazságot keresi, és meg is találja -- egy temetőben! De a lány ezt nem fogadja el, és tovább kutat. Vértelmes rémálmokon és fenséges hegyeken keresztül kutat tovább és tovább. Ha érdekel, a film a honlapunkon ingyenesen letölthető, ahogy minden más is a Mourning the Ancient-on. Reklámok nélkül. Nincsenek sütik. Nincs nyomkövetés.

NSK: Tanultál valamit a művészetedből, vagy magadtól tanultad meg (az egészet)?

Molly: Néhány évig jártam főiskolára, de abbahagytam, amikor közölték velem, hogy KÖTELEZŐ a "kisebbségi érzékenység" órán részt venni. Nem tudtam megcsinálni. Jól jegyezd meg, ez pont akkor történt, amikor rájöttem az igazságra mindenről. Akarod tudni, hogy pontosan hogyan kezdtem el az igazsághoz vezető utamat? Egy kis használt könyv boltban voltam, amelynek egy ázsiai nő volt a tulajdonosa. Igazi bűnügyi könyveket nézegettem. Szerettem tanulmányozni a bűnözők és gyilkosok pszichológiáját. Nos, volt ott egy könyv, a címe: A gyilkosság testvérisége. Ez volt a legfontosabb könyv, amit valaha is találtam. Megváltoztatta az egész életemet, és elindított egy olyan úton, amelyet a mai napig folytatok. Ez a könyv a hős és mártír Robert Mathewsról és a Brüder Schweigenről szólt. Persze egy ellenség írta, de rám hatott. Nem tudták eltussolni az igazságot a Csendes Testvériség férfinak és nőnek csodálatos és tragikus saga kapcsán. Lenyűgözött az igyekezetük. Megkérdeztem: mi van, ha igaz, amit mondanak? Nem lehetett nem szurkolni nekik a nagy Brink's páncélautó-rablás során! Imádtam Mathews lélek mélységét, néha fiús idealizmusa teljesen elbűvölő volt, vagy legjobb bajtársa, Gary Yarbrough teljes bátorságát, amikor az FBI körülvette. Mindannyian olyanok voltak, mintha egy történelemkönyvből kilépett hősök lennének. Lovagok, akik fel merték emelni varázskardjukat az Egyesült Államok szövetségi kormányának gonosz és romlott sarkányára. És akárcsak valami tragikus mesében egy fantasy könyvben, a lovagoknak nem sikerült megállítaniuk a gonosz fenevadat. De sajnos, a történetnek még nincs vége, egy másik könyv írása folyamatban van, miközben mi itt beszélgetünk! A Gyilkos Testvériség egy másik fontos könyvet, a Turner-naplókat említette. Ezt a könyvet hónapokig szem előtt tartottam, aztán egy nap, mint a varázslat, egy barátomnál ültem, és egy Delta Press nevű katalógust nézegettem. Elég örült katalógus volt, tele robbanószerek, hangtompítók és egyéb furcsa dolgok készítéséről szóló könyvekkel. Nos, átnézve, találd ki, mit láttam? A katonai túlélési kézikönyvek és fegyveroktató videók között volt egy könyv, aminek a címét felismertem: A Turner naplók. Ott volt. Eladó. A legendás könyv, amit a rendszer annyira gyűlölt. A Turner-naplók és Pierce másik könyve, a Hunter, amit jobban szeretek, inkább tanítási eszközök, mint bármi más. Persze van bennük egy nagyszerű történet, ami, mondhatnám, napról napra igazabbá válik, de egyértelműen tanítani hivatottak. És tanítani is tanítottak. Bárcsak lett volna alkalmam megköszönni Dr. Pierce-nek. De legalább olyan nagyszerű emberekkel készíthettem interjút, mint David Lane, 2002 karácsonyán/ünnepén, és összebarátkozhattam Gary Yarbrough-val.

NSK: Az Ön írásai között különböző riportok is szerepelnek. Az egyik ilyen riportban interjút készítettél a pártelnökünkkel, Gerhard Lauckkal.

Mi volt a motivációja erre? Mi a véleménye az NSDAP/AO-ról?

Molly: Gerhard Lauckról akkor hallottam először, amikor Európában letartóztatták, és egy teljesen téves vád alapján egy német börtönbe szállították. Nagyon együtt éreztem vele, és emlékezetemben tartottam a nevét, de szinte semmit sem tudtam a csodálatos történetéről. Az évek során különböző underground CD-k között kaptam egy szórólapot a szervezetétől. Egy nagy párt horogkeresztes zászló volt rajta, és az ő Lincoln, Nebraska-i címe. Azt gondoltam: "Hú, ez a fickó úgy fél órányira lakik tőlem!". Az ezt követő évek során megismertem azokat az igazán elképesztő dolgokat, amiket ő és az NSDAP/AO tett. Lauck rengeteg szórólapot és irodalmat terjesztett a megszállt Németországban és egész Európában. Többet, mint bárki más élő ember, ahogy olvastam. A füzetének újranyomásai mindenhol megtalálhatók. Folyamatosan látom őket különböző oldalakon, eladásra vagy más módon. Gerhard talán az egyik legkövetkezetesebb ember az egész harcban. Emellett rendkívül visszafogott. Maga az ember eléggé viszonylag ismeretlen, gondolom, általában így is akarja. Nagy megtiszteltetés volt vele beszélgetni és interjút készíteni a mozgalom egy ilyen legendájával.

NSK: Tervezel további projekteket a jövőre nézve?

Molly: Nos, azt tervezem, hogy még jobban kibővítem a weboldalt. Mint mondtam, van még egy hegynyi anyagom az Adolf Hitler és az emberiség hadserege rovathoz. Nemrég volt szerencsém telefonon interjút készíteni Fred Leuchterrel. Tehát hamarosan közzéteszem az első hangos interjúmat. Micsoda legenda Leuchter. Megpróbálták elpusztítani, csak erősebbé és elszántabbá tették. Van még néhány ötletem, hogy videót készítsék. Talán néhány művészi rész, de talán néhány politikai videót is. Azt hiszem, az idő majd eldönti. De függetlenül attól, hogy mit teszek, soha nem fogom abbahagyni a harcot. Ahogy Gerhard Lauck tanította, a következetesség hatalmas fegyver. Sok olyan emberrel találkoztam az évek során, akik teljesen kiszálltak a harcból. El sem tudom képzelni, hogy én valaha is ezt tenném. Ez lehetetlen. Ahogy Adolf Hitler mondta: "Nem fogunk kapitulálni - soha, de soha! Lehet, hogy elpusztulunk, de ha elpusztulunk, magunkkal rántunk egy világot - egy lángoló világot." És Savitri Devi mondta: "Ha elvtársaimnak nem az a rendeltetésük, hogy uralják a világot, akkor el vele! Atombombák záporára rá, és a "szeretetről" és "békéről" szóló értelmetlen fecsegése helyett az üvöltő szél hangja a romjai fölött."

NSK: Számos fotózásodon könyvespolcok is szerepelnek.

Melyik könyv(ek)e)t ajánlaná és miért?

Molly: Először is el kell mondanom, mivel az emberek mindig azt kérdezik, hogy a Mein Kampf melyik változatát vegyem meg? És általában a "Stalag Edition" a válasz. Ez volt a Mein Kampf egyetlen angol nyelvű változata, amelyet a német kormány és Adolf Hitler engedélyezett. De nem tökéletes. Önmagában is rázós története van. De általában a "Stalag Edition"-t érdemes beszerezni. És igen, valószínűleg találsz egy .pdf-et az interneten. És nem, nem fognak listára tenni, ha megrendeled (legalábbis az USA-ban nem). Egy másik érdekes könyv a 'Mein Kampf:

A Translation Controversy" címmel. Az egyik kedvenc szerzőm Savitri Devi. A kedvenc könyvem tőle valószínűleg a 'The Lightning and the Sun', de mindegyiket más-más módon szeretem. De személy szerint a 'Villám és a Nap' feltöltött engem életem egy olyan időszakában, amikor a dolgok a mélyponton voltak. William Pierce összes hangfelvételét és írását imádom. David Lane 'Kárhozott, becsapott és dacos', George Lincoln Rockwell 'Ezúttal a világ', kétségtelenül kötelező olvasmány Pierce 'Vadász' és 'A Turner naplók', és imádok Otto Skorzeny második világháborús kalandjairól olvasni. Soha nem kaptam hátborzongató borzongást a második világháborúról olvasva, kivéve Skorzeny történetét egy elveszett hadosztályról a keleti fronton... hátborzongató dolog. Leon Degrelle könyvei igazán látványosak, a második világháború két legérdekesebb pilótájának önéletrajzát olvassa: Hans Rudel "Stuka Pilot" és Hanna Reisch "The Sky My Kingdom" című könyvét, és ha valami szörnyű igazságot szeretne megtudni, olvassa el Thomas Goodrich "Hellstorm" című könyvét, és ha igazán érdekes képet szeretne kapni egy japán katona beszámolójáról a második világháborús szolgálatáról, olvassa el Don Jones "Oba The Last Samurai" című könyvét, ott van még a hős Matt Hale két könyve, a 'Ending White Slavery' és a 'The Racial Loyalist Manifesto', a 'Twilight over England' a mártír William Joyce-tól, a Waffen-SS veterán Hans Schmidt bármelyik könyve, amit csak találsz, és még sorolhatnánk.

Lietuviškai

Priekinė ataskaita Interviu su Molly

Antroji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai akivaizdžiai susiję su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Dabar jau turiu 21 puslapį, o dar tiek daug turiu padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie vieną dalyką, o randi dar du dalykus, kuriuos reikia ištirti. Jautiesi tarsi archeologas, atkasinėjantis palaidotą praeitį. Praeitį, kurios Jie nenorėtų iškelti į dienos šviesą. Už informacijos ir nuotraukų antplūdį vėl galime padėkoti internetui. Metams bėgant iš įvairių žemės kampelių į paviršių iškilo itin retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai tarsi dėlionės, kurios dalys išsibarsčiusios po visą pasaulį, dėliojimas. Tačiau atsakydamas į jūsų klausimą, kaip filosofiniai ir meniniai dalykai gali paveikti politiką, noriu pasakyti, kad, mano nuomone, menas yra galingas įrankis, kai naudojamas politinei propagandai. Menas gali įkvėpti mus daryti didelius dalykus. Jis gali mus pakurstyti, kai jaučiamės tušti, ir būti mirtinas ginklas mūsų kare. Būtent todėl leidžiu kolegoms nacionalsocialistams naudoti bet kokią mūsų fotografiją bet kokiam jų projektui. Man tikrai didelė garbė padėti. Labiausiai tikiuosi, kad kažkas, ką padariau savo gyvenime, padės mūsų tikslui. Kas dar gali būti svarbiau už tai?

NSK: Kai kurie jūsų fotografijos darbai yra gana kontroversiški. Koks buvo jūsų ketinimas juos taip išdėstyti?

Molly: Tačiau kai kurie iš jų tikrai yra kontroversiški. Prieš kelerius metus buvo išleista priešiška knyga, kurioje "nagrinėjamos" kai kurios mūsų fotosesijos. Buvo labai smagu skaityti, kaip priešai vertina mūsų fotografijas. Jiems viskas turėjo paslėptą žinutę, nukreiptą prieš Juos. Viskas turėjo paslėptą rasistinį ar nacistinį atspalvį. Turėkite omenyje, kad tai buvo prieš mums paskelbiant atviras nacionalsocialistinio stiliaus fotosesijas. Bet tai buvo nesvarbu, nuotraukos turėjo reikšti viską, ko jie norėjo. Tačiau, nepaisant to, bėgant metams tyrinėjome įvairias temas ir naudojome daugybę simbolikos, kai kurią paslėptą, o kai kurią - akivaizdžią. Kalbant apie tai, man labai patiko 2010 m. fotosesija "Vengeance Divine II", kurioje aš peiliu dūriau ir plėšiau kruviną kaukolę iš "Izraelio" gaublio. Nelabai subtilus, žinau, bet veiksmingas, haha. Po gerokai daugiau nei 100 kadrų ir daugybės metų kartais nuobodžiaujame ir darome "keistesnius" kadrus. Man patinka skaityti ir mąstyti fantastinėmis temomis, todėl manau, kad į mūsų fotosesijas įpinama daug fantazijos. Labai nedidelė mažuma šiek tiek piktinasi nuogumu, bet šiems žmonėms reikia pralinksėti, Trečiasis reichas savo fotografijos knygoje rodė nuogumą visu

liemeniu. Nemanau, kad žmogaus kūnas yra kažkas įžeidžiančio ar nešvaraus, kai jis naudojamas menine prasme.

NSK: Prašome apibūdinti savo meninę įtaką ir tai, kas jus įkvėpia.

Molly: Dievinu Brekerį ir daugelį kitų Trečiojo reicho menininkų, įskaitant Adolfą Hitlerį. Daug kas, ką darė Trečiasis reichas, buvo meniška. Pažvelgus į lyderius, daugelis jų buvo menininkai, o paskui įsitraukė į politiką. Kai matote jų gatvių nuotraukas, jos atrodo stebuklingai. Vėliavos, stulpai ir statulos. Grožis nesuvaržytas. Man patinka žiūrėti į viską, ką jie sukūrė. Jų karo medaliai, dalgiai ir net civiliniai apdovanojimai savo grožiu neturi sau lygių istorijoje. Kartais mane ima širpas vien žiūrint į juos. Adolfas Hitleris ir tie dvylika stebuklingų metų man niekada nepabosta. Tai vienintelis dalykas gyvenime, apie kurį nuoširdžiai galiu pasakyti, kad jis man niekada nepasirodė senstelijęs ar nuobodus. Susijaudinu, kai pamatau Adolfo Hitlerio nuotrauką, kurios dar niekada nebuvo matęs. Tai nutinka nedažnai, bet tai gali būti kokia nors maža, pikselizuota nuotrauka, o aš šypsau si kaip vaikas... Man labai patinka daugybė Trečiojo reicho lyderių, dievinu mokytis apie juos ir mėgstu atrasti tai, ko niekada anksčiau nesu skaitęs ar matęs. Man patinka tokie žmonės kaip Darė, kuris buvo toks paslaptingas ir mistiškas vyrukas, arba sunkiai gyvenantis Lėjus, tragiškai praradęs savo gyvenimo meilę ir kontroliavęs didžiausią Trečiojo reicho organizaciją - DAF (Vokietijos darbo frontą). Arba vienas mano mėgstamiausių, kuriam ką tik skyriau neįtikėtinai sunkią fotosesiją, didvyris Oskaras Dirlewangeris, vadovavęs Dirlewangerio brigadai. Šis žmogus apipintas melu, kartais man atrodo, kad priešai jo gali nekęsti labiau nei paties Adolfo Hitlerio! Apie jį ir jo drąsius vyrus jie rašo patį pikčiausią melą. Tikrai neįtikėtina. Tačiau tiesa yra ta, kad jis buvo karo didvyris, atlikęs nuostabių žygdarbių. Jis vadovavo labiausiai suirzusiai vyrų grupei per visą Antrąjį pasaulinį karą ir atliko nuostabų darbą. Dirlewangerio brigada daugeliui vyrų buvo antrasis šansas. Kareiviai, kurie negalėjo gerbti autoritetų, išmoko gerbti galingąjį Oskarą Dirlewangerį. Kareiviai, kurie buvo suimti už kareiviui nederamus poelgius, brakonieriai ar įvairaus rango nusikaltėliai. Visiems jiems Dirlewangerio brigadoje buvo suteikta antra galimybė. Kartu jie, priešingai nei visi, nuveikė nuostabių dalykų. Priešai juos supo. Už priešų linijos. Tai juos suartino. Jie sužinojo, kad Dirlewangerio brigada buvo jų išsigelbėjimas. Jų išsigelbėjimas mūsų lauke, o Oskaras Dirlewangeris buvo jų angelas vedlys.

NSK: Dalis jūsų darbų yra susiję su muzika, jau išleidote net muzikos albumą. Ar planuojate ateityje išleisti naują albumą?

Apibūdinkite savo muzikos įtaką ir įkvėpimą.

Molly: Anksčiau išleidome du nuotraukų kompaktinius diskus ir kiekvienai fotosesijai sukūrėme galerijas. Pasitarkėme įvairias muzikos grupes, kad fone skambėtų muzika. Na, o kartais pritrūkdavo vieno ar dviejų muzikinių kūrinių, todėl turėdavome patys sukurti aplinkos takelį. Jų sukūrėme apie penkis ar šešis, o mūsų draugui, kuris turėjo įrašų leidyklą "Elegy Records", tai patiko ir liepė įrašyti kompaktinį diską, o jis jį išleis. Pavadiname jį "Primitive Supremacy". Kai kurie kūriniai buvo labai nacionalsocialistinės tematikos, pavyzdžiui, "Jis gyvena!" apie Adolfą Hitlerį. Kaip sakoma: "Kur gyvena Adolfas Hitleris? Mano širdyje!" Tai buvo smagus projektas. Kadaisė taip pat sukūrėme 45 minučių trukmės meninį filmą. Štai tai buvo projektas! Filmo "Gedintis senovės" kūrimas buvo neįtikėtinai varginantis. Visada norėjau sukurti grynai nacion-

alsocialistinį filmą, bet nežinau, ar kada nors rasiu laiko ar noro. Dangus atrodo kažkoks miglotas. Galbūt kitame gyvenime. Bet įkvėpimai? Na, filmui ieškojau visko aplink save. Paėmiau visą blogį, visą tamsą, visą vienišą šio sugriauto pasaulio liūdėsį ir visa tai sudėjau į merginos, ieškančios tiesos, figūrą, ir ji ją randa - kapinėse! Bet ji su tuo nesusitaiko ir ieško toliau. Per krauju suteptus košmarus ir didingus kalnus ji ieško toliau ir toliau. Jei susidomėjote, filmą galite nemokamai atsisiųsti iš mūsų svetainės, kaip ir viską, kas susiję su "Mourning the Ancient". Jokių reklamų. Jokių slapukų. Jokio sekimo.

NSK: Ar mokėtės kai kurių savo menų, ar viską išmokote pats?

Molly: Ne, tikrai ne, aš keletą metų mokiausi koledže, bet išėjau iš jo, kai man pasakė, kad privaloma lankyti "jautrumo mažumoms" kursą. Negalėjau to padaryti. Atminkite, kad tai buvo kaip tik tuo metu, kai sužinojau tiesą apie viską. Norite sužinoti, kaip tiksliai pradėjau savo kelią į tiesą? Buvau nedidelėje naudotų knygų parduotuvėje, kurios savininkė buvo azijietė. Žiūrėjau tikrus nusikaltimus aprašančias knygas. Man patiko studijuoti nusikaltėlių ir žudikų psichologiją. Ten buvo popierinė knyga "Žmogžudystės brolija". Tai buvo pati svarbiausia knyga, kokią tik galėjau rasti. Ji pakeitė visą mano gyvenimą ir pradėjo kelionę, kurią tęsiu iki šiol. Tai buvo knyga apie didvyrį ir kankinį Robertą Mathew'są ir Brüder Schweigen. Žinoma, ją parašė priešas, bet ji man sukėlė atgarsį. Jie negalėjo nuslėpti tiesos apie didingą ir tragišką "Tyliosios brolijos" vyrų ir moterų sągą. Mane sužavėjo jų pastangos. Kėliau klausimą: o kas, jei tai, ką jie sako, yra tiesa? Negalėjai jų nepalaikyti per didįjį Brink's šarvuotų automobilių apiplėšimą! Man labai patiko Matjuso dvasios gilumas, jo kartais berniukiškas idealizmas buvo visiškai žavus, arba jo geriausio bendražygio Gario Jarbrou visiška drąsa, kai jį apsupo FTB. Visi jie buvo tarsi herojai, ką tik išėję iš istorijos vadovėlio. Riteriai, išdrįsę pakelti savo stebuklingus kardus prieš piktą ir ištvirtusį Jungtinių Valstijų federalinės vyriausybės drakoną. Ir kaip kokioje nors tragiškoje fantastikos knygos istorijoje, riteriams nepavyko sustabdyti piktojo žvėries. Bet deja, ši istorija dar nesibaigė, šiuo metu rašoma kita knyga! Žudikų brolija paminėjo dar vieną svarbią knygą - "Turnerio dienoraščiai". Tą knygą kelis mėnesius lačiau mintyse, o vieną dieną kaip per stebuklą sėdėjau pas draugą ir peržiūrėjau katalogą "Delta Press". Tai buvo gana beprotiškas katalogas, pilnas knygų apie tai, kaip pasigaminti sprogmenų, duslintuvų ir kitų keistų dalykų. Peržvelgęs katalogą, spėkite, ką pamačiau? Tarp karinių išgyvenimo vadovėlių ir ginklų instrukcijų vaizdo įrašų buvo knyga, kurios pavadinimą atpažinau: Turnerio dienoraščiai. Ten ji buvo. Parduodama. Legendinė knyga, kurios taip nekenčia sistema. Turnerio dienoraščiai ir kita Pierce'o knyga "Medžiotojas", kuri man patinka labiau, yra labiau mokymo priemonės nei bet kas kitas. Žinoma, jose yra puiki istorija, kuri, galiu pasakyti, kasdien vis labiau pasitvirtina, tačiau akivaizdu, kad jos skirtos mokytį. Ir jie moko. Gaila, kad neturėjau progos padėkoti daktarui Pirsui. Bet bent jau turėjau galimybę paaimti interviu iš tokių didžiųjų vyrų kaip Deividas Leinas (David Lane), 2002 m. Kalėdų / Joninių išvakarėse, ir susidraugauti su Gariu Jarbro.

NSK: Jūsų darbai taip pat apima įvairius pranešimus. Viena iš šių reportažų davėte interviu mūsų partijos lyderiui Gerhardui Laukui.

Kokia buvo jūsų motyvacija tai daryti? Koks jūsų požiūris į NSDAP/AO?

Molly: Pirmą kartą apie Gerhardą Laucką sužinojau, kai jis buvo suimtas Europoje ir išsiųstas į Vokietijos požemius pagal visiškai klaidingą kaltinimą. Labai jam užjaučiau ir jo vardą įsidėmėjau, bet apie jo nuostabią istoriją žinojau labai nedaug. Metams bėgant tarp įvairių pogrindžio kompaktinių diskų gavau jo organizacijos skrajutę. Joje buvo pavaizduota didelė partinė svastikos vėliava ir jo adresas Linkolne, Nebraskos valstijoje. Pagalvojau: "Oho, šitas vaikinąs gyvena maždaug už pusvalandžio kelio nuo manęs!". Vėliau per kelerius metus sužinojau apie ištis nuostabius dalykus, kuriuos jis ir NSDAP/AO darė. Lauckas okupuotoje Vokietijoje ir visoje Europoje išplatino TONAS lankstinukų ir literatūros. Skaičiau, kad daugiau nei bet kuris kitas gyvas žmogus. Jo brošiūrų perspausdinimų yra visur. Nuolat juos matau įvairiose svetainėse, parduodamus ar kitokius. Gerhardas gali būti vienas nuosekliausių žmonių visoje kovoje. Be to, jis labai santūrus. Pats žmogus yra gana palyginti nežinomas, spėju, kad jis apskritai to ir nori. Man buvo didelė garbė, kad galėjau su juo pasikalbėti ir paimti interviu iš tokios judėjimo legendos.

NSK: Ar ateityje planuojate kokių nors kitų projektų?

Molly: Planuoju dar labiau išplėsti svetainę. Kaip jau minėjau, turiu dar kalną medžiagos skyriui "Adolfas Hitleris ir žmonijos armija". Neseniai turėjau garbės telefonu imti interviu iš Fredo Leuchterio. Taigi netrukus paskelbsiu pirmąjį savo istorijoje garso interviu. Kokia legenda yra Leuchteris. Jie bandė jį sunaikinti, tik padarė jį stipresnį ir ryžtingesnį. Turiu ir kitų sumanymų padaryti keletą vaizdo įrašų. Galbūt keletą meninių gabaliukų, bet taip pat galbūt keletą labiau politinių vaizdo įrašų. Manau, laikas parodys. Bet kad ir ką daryčiau, niekada nenustosiu kovoti. Kaip mus mokė Gerhardas Lauckas, nuoseklumas yra galingas ginklas. Per daugelį metų sutikau daug žmonių, kurie tiesiog visiškai pasitraukė iš kovos. Neįsivaizduoju, kad pats kada nors taip pasielgčiau. Tai neįmanoma. Kaip sakė Adolfas Hitleris: Hitleris Hitleris sakė: "Mes nepasiduosime - ne, niekada! Mes galime būti sunaikinti, bet jei taip nutiks, mes su savimi nusinešime visą pasaulį - liepsnojančią pasaulį: "Jei mano bendražygiams nelemta valdyti pasaulio, tai šalin! Ant jo - atominių bombų lietus, o vietoj beprasmiškų šnekų apie "meilę" ir "taiką" - šėlstančio vėjo balsas virš jo griuvėsių."

NSK: Daugelyje jūsų fotosesijų taip pat vaizduojamos knygų lentynos.

Kokią (-ias) knygą (-as) rekomenduotumėte ir kodėl?

Molly: Pirmiausia turėčiau pasakyti, nes žmonės nuolat klausia, kokią "Mein Kampf" versiją turėčiau įsigyti? Paprastai atsakoma, kad "Stalago leidimas". Tai buvo vienintelė angliška "Mein Kampf" versija, kurią leido Vokietijos vyriausybė ir Adolfas Hitleris. Tačiau ji nėra tobula. Ji pati turi gūdžią istoriją. Tačiau paprastai įsigykite "Stalag Edition". Ir taip, tikriausiai galite rasti jo .pdf versiją internete. Ir ne, jei ją užsisakysite, nebūsate įtrauktas į sąrašą (bent jau ne JAV). Kita įdomi knyga vadinasi "Mein Kampf: A Translation Controversy". Viena iš mano mėgstamiausių autorių yra Savitri Devi. Mano mėgstamiausia jos knyga tikriausiai yra "Žaibas ir saulė", bet visos jos man patinka skirtingai. Tačiau asmeniškai "Žaibas ir saulė" įkrauna mane tuo gyvenimo laikotarpiu, kai viskas buvo blogiausia. Dievinu visus Williamo Pierce'o garso įrašus ir raštus. Davido Lane'o "Prakeiktas, apgautas ir iššauktas", Džordžo Linkolno Rokvelo "Šį kartą pasaulis", be abejonės, privaloma lektūra yra Pierce'o "Medžiotojas" ir "Ternerio dienoraščiai", mėgstu skaityti apie Otto Skorzeny Antrojo pasaulinio karo nuotykius. Ska-

tydamas apie Antrąjį pasaulinį karą niekada nejaučiau šiurpių šiurpuliukų, išskyrus Skorzeny pasakojimą apie prarastą diviziją Rytų fronte... šiurpą keliantys dalykai. Leono Degrelie knygos tikrai įspūdingos, perskaitykite dviejų įdomiausių Antrojo pasaulinio karo lakūnų autobiografijas: Hanso Rudelio "Stuka pilotas" ir Hannos Reisch "Dangus - mano karalystė", o jei norite sužinoti siaubingą tiesą, perskaitykite Thomo Goodricho "Pragaro audra", o jei norite sužinoti tikrai įdomų japonų kareivio pasakojimą apie tarnybą Antrajame pasauliniame kare, perskaitykite Dono Joneso knygą "Oba - paskutinis samurajus", taip pat dvi didvyrio Matto Hale'o knygos "Baltųjų vergijos pabaiga" ir "Rasinių lojalistų manifestas", kankinio Williamo Joyce'o "Sutemos virš Anglijos", visos Waffen-SS veterano Hanso Schmidto knygos, ir taip toliau ir toliau.

..

Latviešu

Priekšējais ziņojums Intervija ar Molliju

Otrā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acīmredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogaleriju, bet pārsvarā esmu koncentrējies uz Ādolfu Hitleru un cilvēces armiju (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēte ir absolūts informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāizpēta. Tā ir tāda kā arheologa sajūta, kas izrakņo aprakto pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlētos izcelt gaismā. Mēs varam vēlreiz pateikties internetam par informācijas un attēlu plūdiem. Gadu gaitā ir parādījušās ārkārtīgi retas lietas no dažādām vietām visā pasaulē. Bieži vien tā ir kā puzzles salikšana, kuras gabaliņi ir izkaisīti pa visu pasauli. Bet, lai atbildētu uz jūsu jautājumu, kā filozofiskas un mākslinieciskas lietas var ietekmēt politiku, manuprāt, māksla ir spēcīgs instruments, ja to izmanto politiskajā propagandā. Māksla var mūs iedvesmot darīt lielas lietas. Tā var mūs uzkurināt, kad jūtamies tukši, un būt nāvējošs ierocis mūsu karā. Tieši tāpēc es ļauju kolēģiem nacionālsociālistiem izmantot jebkuru mūsu fotogrāfiju, lai īstenotu kādu projektu. Man ir gods palīdzēt, patiesi. Mana lielākā cerība ir, ka kaut kas no tā, ko esmu darījis savā dzīvē, palīdzēs veicināt mūsu lietu. Kas vēl varētu būt svarīgāks par to?

NSK: Daži no jūsu fotodarbiem ir diezgan pretrunīgi. Kāds bija jūsu nodoms tos šādi iekārtot?

Mollija: Mēs nekad neesam vēlējušies būt pretrunīgi, bet daži no tiem noteikti tādi ir. Pirms dažiem gadiem tika izdota ienaidnieka grāmata, kurā "pētītas" dažas no mūsu fotosesijām. Bija ļoti jautri lasīt ienaidnieka vērtējumu par mūsu fotogrāfijām. Viņiem viss bija apslēpts vēstījums pret Viņiem. Visam bija slēpta rasistiska vai nacistiska nokrāsa. Jāatceras, ka tas bija pirms mēs publicējām atklātas nacionālsociālistiski stilizētas fotosesijas. Bet tam nebija nozīmes, fotogrāfijas nozīmēja to, ko viņi vēlējās. Bet, ja neņemam vērā šo faktu, gadu gaitā mēs esam pētījuši visdažādākās tēmas un izmantojuši milzum daudz simbolikas, dažas slēptas, dažas - atklāti. Runājot par to, man ļoti patika 2010. gada uzņemšana "Vengeance Divine II", kur es no "Izraēlas" ādai iedūra un izraucu asiņainu galvaskausu no globusa. Zinu, ne pārāk smalki, bet efektīgi, haha. Pēc krietni vairāk nekā 100 šāvieniem un daudziem gadiem mums reizēm apnīk un mēs darām "dīvainākus" šovus. Man patīk lasīt un domāt par fantāzijas tēmām, un es domāju, ka mūsu fotosesijās ir ielikts daudz fantāzijas. Ļoti neliela daļa ir mazliet aizvainota par kailumu, bet šiem cilvēkiem vajadzētu kļūt gaišākiem, Trešais reihs savās fotogrāfiju grāmatās rādīja pilna auguma

kailumu. Es neuzskatu, ka cilvēka ķermenis ir kaut kas aizvainojošs vai netīrs, ja to izmanto mākslinieciskā nozīmē.

NSK: Lūdzu, pastāstiet mums par savām mākslinieciskajām ietekmēm un lietām, kas jūs iedvesmo.

Mollija: Es dievinu Brekeru un daudzus citus Trešā reihā māksliniekus, tostarp Ādolfu Hitleru. Tomēr tik daudz no tā, ko darīja Trešais reihš, bija mākslinieciska. Ja aplūkojam līderus, redzam, ka daudzi no viņiem bija mākslinieki, pirms nonāca politikā. Jūs redzat viņu ielu attēlus, un tie izskatās maģiski. Karogi, stabi un statujas. Neierobežots skaistums. Man patīk skatīties uz visu, ko viņi radīja. Viņu kara medaļas, dālderu un pat civilai apbalvojumi ir nepārspēti vēsturē pēc sava skaistuma. Dažreiz mani pārņem drebuļi, tikai skatoties uz tām. Ādolfs Hitlers un šie divpadsmit maģiskie gadi man nekad nenoveco. Tā ir vienīgā lieta dzīvē, par kuru es varu godīgi teikt, ka man tā nekad nav novecojusi vai apnikusi. Es sajūsminos, kad ieraugu fotogrāfiju, kurā redzu Ādolfu Hitleru, ko nekad iepriekš neesmu redzējis. Tas nenotiek bieži, bet tā var būt kāda maza, pikselveidīga fotogrāfija, un es smaaidu kā bērns... Es tik ļoti mīlu daudzus Trešā reihā vadoņus, un es esmu dievinājusi mācīties par viņiem, un man patīk atklāt lietas, ko nekad agrāk neesmu lasījusi vai redzējusi. Es mīlu tādus cilvēkus kā Dare, kurš bija tik noslēpumains un mistisks puisis, vai grūti dzīvojošais Lejs, kurš traģiski zaudēja savas dzīves mīlestību un vadīja lielāko Trešā reihā organizāciju - DAF (Vācu darba fronti). Vai arī viens no maniem favorītiem, kuram tikko veltīju neticami grūtu fotosesiju, varonis Oskars Dirlevangers, kurš vadīja Dirlevanga brigādi. Šis cilvēks ir apvīts ar meliem, dažkārt man šķiet, ka ienaidnieks viņu varētu ienīst vairāk nekā pašu Ādolfu Hitleru! Par viņu un viņa drosmīgajiem vīriem tiek rakstīti vislaunākie meli. Patiesi neticami. Bet patiesība ir tāda, ka viņš bija kara varonis, kurš paveica apbrīnojamus varoņdarbus. Viņš vadīja visnopietnāko vīru grupu visā Otrajā pasaules karā un paveica ievērojamu darbu. Dirlevangersa brigāde daudziem vīriem bija otrā iespēja. Karavīri, kuri nespēja cienīt autoritātes, iemācījās cienīt vareno Oskaru Dirlevangeru. Kareivji, kuri bija arestēti par karavīram nepiedienīgu darbību veikšanu, vai arī par malumniekiem, vai dažāda rakstura noziedzniekiem. Viņiem visiem tika dota otra iespēja Dirlevangersa brigādē. Kopā viņi paveica apbrīnojamus darbus, pretēji visām iespējamām. Viņiem visapkārt bija ienaidnieki. Aiz ienaidnieka līnijām. Tas viņus satuvināja. Viņi uzzināja, ka Dirlevangersa brigāde bija viņu glābiņš. Viņu glābiņš kaujas laukā, un Oskars Dirlevangers bija viņu vadošais eņģelis.

NSK: Daļa jūsu mākslas darbu ir saistīti ar mūziku, jūs pat jau esat izdevis mūzikas albumu. Vai plānojat nākotnē izdot jaunu albumu?

Lūdzu, raksturojiet savas mūzikas ietekmes un iedvesmas avotus.

Mollija: Mēs esam izdevuši divus foto CD un katrai fotosesijai izveidojām galerijas. Mēs izmantojām dažādas grupas, lai radītu mūziku, kas skanētu fonā. Reizēm mums pietrūka vienas vai divu mūzikas dziesmu, tāpēc mums pašiem nācās radīt ambientās mūzikas celiņu. Mēs izveidojām apmēram piecas vai sešas šādas dziesmas, un mūsu draugam, kurš nodarbojās ar ierakstu izdevniecību Elegy Records, tās patika un teica, lai mēs ierakstām kompaktdisku, un viņš to izdos. Mēs to nosaucām par Primitive Supremacy. Daži no tiem bija ļoti nacionālsociālistiski tematiski, piemēram, dziesma "Viņš dzīvo!" par Ādolfu Hitleru. Tas ir kā teiciens: "Kur dzīvo Ādolfs Hitlers? Manā sirdī!" Tas bija jautrs projekts. Savulaik mēs uztaisījām arī 45 minūšu garu

māksliniecisku filmu. Tas bija projekts! Filmas "Seno senču sērošana" uzņemšana bija neticami nogurdinoša. Es vienmēr esmu vēlējies uzņemt tīri nacionālsociālistisku filmu, bet nezinu, vai kādreiz atradīšu laiku vai degsmi. Debesis izskatās diezgan blāvas. Varbūt nākamajā dzīvē. Bet iedvesma? Nu, filmai es skatījos visapkārt. Es paņēmu visu slikto, visu tumsu, visu šīs izpostītās pasaules vientuļo skumjumu un ieliku to visu meitenes tēlā, kura meklē patiesību, un viņa to atrod - kapsētā! Bet viņa to nepieņem un meklē tālāk. Cauri asiņainiem murgainiem un majestātiskiem kalniem viņa meklē un meklē. Ja jums ir interese, filma ir pieejama mūsu tīmekļa vietnē, kur to var lejupielādēt bez maksas, tāpat kā visu, kas iekļauts filmā "Seno senču sērošana". Bez reklāmām. Nekādu sīkfailu. Nav izsekošanas.

NSK: Vai jūs mācījāties kādu no savām mākslām, vai arī to visu apguvāt pats?

Mollija: Es studēju dažus gadus koledžā, bet pametu, kad man pateica, ka man obligāti jāapgūst "minoritāšu jutīguma" klase. Es to nevarēju izdarīt. Jāatceras, ka tas bija tieši tajā laikā, kad es atklāju patiesību par visu. Vēlaties uzzināt, kā tieši es sāku savu ceļojumu uz patiesību? Es biju nelielā lietotu grāmatu veikalā, kas piederēja kādai aziātei. Es skatījos uz patiesiem noziegumiem veltītām grāmatām. Man patika pētīt noziedznieku un slepkavu psiholoģiju. Tur bija grāmata ar nosaukumu "Slepkavības brālība". Tā bija vissvarīgākā grāmata, ko es jebkad atradīšu. Tā izmainīja visu manu dzīvi un aizsāka ceļojumu, kuru turpinu vēl šodien. Tā bija grāmata par varoni un mocekli Robertu Matjūzu un Brüder Schweigen. To, protams, bija sarakstījis ienaidnieks, bet tā manī radīja rezonansi. Viņi nespēja noslēpt patiesību par Klusās brālības vīriešu un sieviešu lielisko un traģisko sāgu. Mani aizrāva viņu centieni. Es uzdevu jautājumu: kas, ja tas, ko viņi saka, ir taisnība? Nevarēja viņus neiedrošināt, bet gan uzmundrināt lielās bruņumašīnas Brink's aplaupīšanas laikā! Man patika Matjūsa gara dziļums, viņa brīžiem zēnieciskais ideālisms bija pilnīgi apburošs, vai viņa labākā biedra Garija Jerbro absolūtā drosme, kad viņu ielenca FIB. Viņi visi bija kā varoņi, kas tikko izkāpuši no vēstures grāmatas. Bruņinieki, kas uzdrošinājās pacelt savus maģiskos zobenus pret ļauno un izvirtīgo Amerikas Savienoto Valstu federālās valdības pūķi. Un gluži kā kādā traģiskā stāstā kādā fantāzijas grāmatā, bruņiniekiem neizdevās apturēt ļauno zvēru. Bet diemžēl šis stāsts nav beidzies, un šobrīd tiek rakstīta vēl viena grāmata! Slepkavības brālība pieminēja vēl vienu svarīgu grāmatu - Tērnera dienasgrāmatas. Es mēnešiem ilgi paturēju šo grāmatu prātā, un tad kādu dienu kā pa burvību sēdēju pie drauga mājās un šķirstīju katalogu Delta Press. Tas bija diezgan traks katalogs, pilns ar grāmatām par to, kā izgatavot sprāgstvielas, klusinātājus un citas dīvainas lietas. Pārlapojot to, uzmini, ko es ieraudzīju? Starp militārajām izdzīvošanas rokasgrāmatām un videoierakstiem par ieroču lietošanu bija grāmata, kuras nosaukumu atpazinu: Tērnera dienasgrāmatas. Tur tā bija. Pārdošanā. Legēndārā grāmata, ko sistēma tik ļoti ienīst. Tērnera dienasgrāmatas un otra Pīrsas grāmata "Mednieks", kas man patīk vairāk, ir mācību līdzekļi vairāk nekā jebkas cits. Protams, tajās ir lielisks stāsts, kas, varētu teikt, ar katru dienu kļūst arvien patiesāks, bet tās nepārprotami ir domātas mācīšanai. Un viņi māca. Es vēlos, lai man būtu bijusi iespēja pateikties doktoram Pīrsam. Bet es vismaz varēju intervēt tādus lieliskus vīrus kā Deivids Leins (David Lane) 2002. gada Ziemassvētkos/Jūlija vakarā un sadraudzēties ar Gariju Jerbro (Gary Yarbrough).

NSK: Jūsu darbos ir arī dažādi ziņojumi. Vienā no šiem ziņojumiem jūs intervējāt mūsu partijas vadītāju Gerhardu Lauku.

Kāda bija jūsu motivācija to darīt? Kāds ir jūsu viedoklis par NSDAP/AO?

Mollija: Pirmo reizi par Gerhardu Lauku uzzināju, kad viņu arestēja Eiropā un nosūtīja uz Vācijas cietumu, pamatojoties uz pilnīgi kļūdainu apsūdzību. Es viņam tiešām jutu līdzīgu un saglabāju viņa vārdu savā atmiņā, taču par viņa apbrīnojamo stāstu zināju ļoti maz vai neko. Gadu gaitā starp dažādiem pagrīdes kompaktdiskiem es saņēmu viņa organizācijas skrejlapu. Tajā bija liels partijas svastikas karogs un viņa adrese Linkolnā, Nebraskā. Es nodomāju: "Vau, šis puisis dzīvo pusstundas brauciena attālumā no manis!". Turpmākajos gados es uzzināju par patiesi apbrīnojamām lietām, ko viņš un NSDAP/AO darīja. Lauks izplatīja TONAS skrejlapu un literatūras okupētajā Vācijā un visā Eiropā. Esmu lasījis, ka vairāk nekā jebkurš dzīvs cilvēks. Viņa brošūru pārpublicējumi ir visur. Es tās pastāvīgi redzu dažādās vietnēs, pārdošanā vai citur. Gerhards varētu būt viens no konsekvēntākajiem cilvēkiem visā cīņā. Viņš ir arī ārkārtīgi klusināts. Pats cilvēks ir diezgan salīdzinoši nezināms, es domāju, ka viņš to kopumā tā arī vēlas. Man bija liels gods, ka varēju ar viņu aprunāties un intervēt šādu kustības leģendu.

NSK: Vai nākotnē plānojat vēl kādus projektus?

Mollija: Es plānoju vēl vairāk paplašināt tīmekļa vietni. Kā jau teicu, man ir vēl kalns materiālu sadaļai "Ādolfs Hitlers un cilvēces armija". Nesen man bija tas gods pa telefonu intervēt Fredu Leihteru. Tāpēc es drīzumā publicēšu savu pirmo audiointerviju. Kāda leģenda ir Leihters. Viņi mēģināja viņu iznīcināt, bet padarīja viņu tikai stiprāku un apņēmīgāku. Man ir vēl dažas citas idejas par video darbu. Varbūt daži māksliniecišķi gabaliņi, bet varbūt arī daži politiskāki videoklipi. Domāju, ka laiks rādīs. Bet neatkarīgi no tā, ko es darīšu, es nekad nebeigšu cīnīties. Kā Gerhards Lauks mums ir mācījis, konsekvence ir varens ierocis. Gadu gaitā esmu satīcis daudzus cilvēkus, kuri vienkārši ir pilnībā atmetuši cīņu. Es nevaru iedomāties, ka kādreiz pats to darīšu. Tas ir neiespējami. Kā teica Ādolfs Hitlers: Hitlers Hitlers teica: "Mēs nekapitulēsim - nē, nekad! Mēs varam tikt iznīcināti, bet, ja mēs tiksim iznīcināti, mēs paņemsim līdzīgu pasauli - pasauli liesmās." Un Savitri Devi teica: "Ja maniem biedriem nav lemts valdīt pār pasauli, tad prom ar to! Atombumbu lietus pār to, un tās bezjēdzīgo bļautīšanās par "mīlestību" un "mieru" vietā - šalcoša vēja balss virs tās drupām."

NSK: Daudzās jūsu fotosesijās ir attēloti arī grāmatu plaukti.

Kuru(-as) grāmatu(-as) jūs ieteiktu un kāpēc?

Mollija: Vispirms man vajadzētu teikt, jo cilvēki vienmēr jautā, kuru "Mein Kampf" versiju man vajadzētu iegādāties? Un parasti atbilde ir "Stalaga izdevums". Tā bija vienīgā "Mein Kampf" angļu valodas versija, ko apstiprināja Vācijas valdība un Ādolfs Hitlers. Taču tā nav nevainojama. Tā vēsture pati par sevi ir nestabila. Bet parasti iegādājieties "Stalag Edition". Un jā, jūs, iespējams, varat atrast tās .pdf versiju internetā. Un nē, jūs neiekļaus sarakstā, ja to pasūtīsiet (vismaz ne ASV). Vēl viena interesanta grāmata ir "Mein Kampf: A Translation Controversy". Viena no manām mīļākajām autorēm ir Savitri Devi. Mana mīļākā viņas grāmata, iespējams, ir "Zibens un saule", bet man patīk visas grāmatas dažādos veidos. Taču personīgi "Zibens un saule" mani uzlādēja laikā, kad manā dzīvē viss bija vissmagākais. Es dievinu visus Viljama Pīrsas audioierakstus un darbus. Deivida Leina "Damned, Deceived and Defiant", Džordža Linkolna Rokvela "This Time the World", bez šaubām, obligāta lasāmviela ir Pīrsa "Hunter" un "The Turner Diaries", un man patīk lasīt par Otto Skorzeny Otrā pasaules kara piedzīvojumiem.

Lasot par Otrā pasaules karu, mani nekad nav pārņēmuši šausminoši drebuļi, izņemot Skorzeny stāstu par zaudēto divīziju Austrumu frontē... šausminoša lieta. Leona Degrelles grāmatas ir patiesi iespaidīgas, izlasiet divu interesantāko Otrā pasaules kara pilotu autobiogrāfijas: Lai uzzinātu šausmīgu patiesību, izlasiet Tomasa Gudriča "Elles vētra" (Thomas Goodrich) grāmatu "Hellstorm", lai uzzinātu patiesi interesantu informāciju par japāņu karavīra stāstījumu par viņa dienestu Otrā pasaules kara laikā, izlasiet Dona Džonsa grāmatu "Oba pēdējais samurajs" (Oba The Last Samurai), ir arī varoņa Mata Heila (Matt Hale) divas grāmatas "Beidzot balto verdzību" (Ending White Slavery) un "Rasu lojālistu manifests" (The Racial Loyalist Manifesto), mocekļa Viljama Džoisas (William Joyce) "Krēsla pār Angliju" (Twilight over England), visas Waffen-SS veterāna Hansa Šmita (Hans Schmidt) grāmatas.

Eesti keel

Priekšējais ziņojums Intervija ar Molliju

Otrā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acīmredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogaleriju, bet pārsvarā esmu koncentrējusies uz Ādolfu Hitleru un cilvēces armiju (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēte ir absolūts informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāizpēta. Tā ir tāda kā arheologa sajūta, kas izrakņo aprakto pagātņi. Pagātņi, kuru viņi nevēlētos izcelt gaismā. Mēs varam vēlreiz pateikties internetam par informācijas un attēlu plūdiem. Gadu gaitā ir parādījušās ārkārtīgi retas lietas no dažādām vietām visā pasaulē. Bieži vien tā ir kā puzzles salikšana, kuras gabaliņi ir izkaisīti pa visu pasauli. Bet, lai atbildētu uz jūsu jautājumu, kā filozofiskas un mākslinieciskas lietas var ietekmēt politiku, manuprāt, māksla ir spēcīgs instruments, ja to izmanto politiskajā propagandā. Māksla var mūs iedvesmot darīt lielas lietas. Tā var mūs uzkurināt, kad jūtamies tukši, un būt nāvējošs ierocis mūsu karā. Tieši tāpēc es ļauju kolēģiem nacionālsociālistiem izmantot jebkuru mūsu fotogrāfiju, lai īstenotu kādu projektu. Man ir gods palīdzēt, patiesi. Mana lielākā cerība ir, ka kaut kas no tā, ko esmu darījis savā dzīvē, palīdzēs veicināt mūsu lietu. Kas vēl varētu būt svarīgāks par to?

NSK: Daži no jūsu fotodarbiem ir diezgan pretrunīgi. Kāds bija jūsu nodoms tos šādi iekārtot?

Mollija: Mēs nekad neesam vēlējušies būt pretrunīgi, bet daži no tiem noteikti tādi ir. Pirms dažiem gadiem tika izdota ienaidnieka grāmata, kurā "pētītas" dažas no mūsu fotosesijām. Bija ļoti jautri lasīt ienaidnieka vērtējumu par mūsu fotogrāfijām. Viņiem viss bija apslēpts vēstījums pret Viņiem. Visam bija slēpta rasistiska vai nacistiska nokrāsa. Jāatceras, ka tas bija pirms mēs publicējām atklātas nacionālsociālistiski stilizētas fotosesijas. Bet tam nebija nozīmes, fotogrāfijas nozīmēja to, ko viņi vēlējās. Bet, ja neņemam vērā šo faktu, gadu gaitā mēs esam pētījuši visdažādākās tēmas un izmantojuši milzum daudz simbolikas, dažas slēptas, dažas - atklāti. Runājot par to, man ļoti patika 2010. gada uzņemšana "Vengeance Divine II", kur es no "Izraēlas" ādai iedūra un izplēsa asiņainu galvaskausu no globusa. Zinu, ne pārāk smalki, bet efektīgi, haha. Pēc krietni vairāk nekā 100 šāvieniem un daudziem gadiem mums reizēm apnīk un mēs darām "dīvainākus" šovus. Man patīk lasīt un domāt par fantāzijas tēmām, un es domāju, ka mūsu fotosesijās ir ielikts daudz fantāzijas. Ļoti neliela daļa ir mazliet aizvainota par kailumu, bet šiem cilvēkiem vajadzētu kļūt gaišākiem, Trešais reihs savās fotogrāfiju grāmatās rādīja pilna auguma kailumu. Es neuzskatu, ka cilvēka ķermenis ir kaut kas aizvainojošs vai netīrs, ja to izmanto mākslinieciskā ziņā.

NSK: Lūdzu, pastāstiet mums par savām mākslinieciskajām ietekmēm un lietām, kas jūs iedvesmo.

Mollija: Es dievinu Brekeru un daudzus citus Trešā reiha māksliniekus, tostarp Ādolfu Hitleru. Tomēr tik daudz no tā, ko darīja Trešais reihs, bija mākslinieciska. Ja aplūkojam līderus, redzam, ka daudzi no viņiem bija mākslinieki, pirms nonāca politikā. Jūs redzat viņu ielu attēlus, un tie izskatās maģiski. Karogi, stabi un statujas. Neierobežots skaistums. Man patīk skatīties uz visu, ko viņi radīja. Viņu kara medaļas, šautenes un pat civilai apbalvojumi skaistuma ziņā ir nepārspēti vēsturē. Dažreiz mani pārņem drebuļi, tikai skatoties uz tām. Ādolfs Hitlers un šie divpadsmit maģiskie gadi man nekad nenoveco. Tā ir vienīgā lieta dzīvē, par kuru es varu godīgi teikt, ka tā man nekad nav novecojusi vai apnikusi. Es sajūsminos, kad ieraugu fotogrāfiju, kurā redzu Ādolfu Hitleru, ko nekad iepriekš neesmu redzējis. Tas nenotiek bieži, bet tā var būt kāda maza, pikselveida fotogrāfija, un es smaīdu kā bērns... Es tik ļoti mīlu daudzus Trešā reiha vadoņus, un es esmu dievinājusi mācīties par viņiem, un man patīk atklāt lietas, ko nekad agrāk neesmu lasījusi vai redzējusi. Es mīlu tādus cilvēkus kā Dare, kurš bija tik noslēpumains un mistisks puisis, vai grūti dzīvojošais Lejs, kurš traģiski zaudēja savas dzīves mīlestību un vadīja lielāko Trešā reiha organizāciju - DAF (Vācu darba fronti). Vai arī viens no maniem favorītiem, kuram tikko veltīju neticami grūtu fotosesiju, varonis Oskars Dirlevangers, kurš vadīja Dirlevanga brigādi. Šis cilvēks ir apvīts ar meliem, dažkārt man šķiet, ka ienaidnieks viņu varētu ienīst vairāk nekā pašu Ādolfu Hitleru! Par viņu un viņa drosmīgajiem vīriem tiek rakstīti vislaunākie meli. Patiesi neticami. Bet patiesība ir tāda, ka viņš bija kara varonis, kurš paveica apbrīnojamus varoņdarbus. Viņš vadīja visnopietnāko vīru grupu visā Otrajā pasaules karā un paveica ievērojamu darbu. Dirlevangersa brigāde daudziem vīriem bija otrā iespēja. Karavīri, kuri nespēja cienīt autoritātes, iemācījās cienīt vareno Oskaru Dirlevangeru. Kareivji, kuri bija arestēti par karavīram nepiedienīgu darbību veikšanu, vai arī par malumniekiem, vai dažāda rakstura noziedzniekiem. Tiem visiem Dirlevangahera brigādē tika dota otra iespēja. Kopā viņi paveica apbrīnojamus darbus, pretēji visām iespējamībām. Viņiem visapkārt bija ienaidnieki. Aiz ienaidnieka līnijām. Tas viņus satuvināja. Viņi uzzināja, ka Dirlevanga brigāde bija viņu glābiņš. Viņu glābiņš kaujas laukā, un Oskars Dirlevangers bija viņu vadošais eņģelis.

NSK: Daļa jūsu mākslas darbu ir saistīti ar mūziku, jūs pat jau esat izdevis mūzikas albumu. Vai plānojat nākotnē izdot jaunu albumu?

Lūdzu, raksturojiet savas mūzikas ietekmes un iedvesmas avotus.

Mollija: Mēs esam izdevuši divus foto CD un katrai fotosesijai izveidojām galerijas. Mēs izmantojām dažādas grupas, lai radītu mūziku, kas skanētu fonā. Reizēm mums pietrūka vienas vai divu mūzikas dziesmu, tāpēc mums pašiem nācās radīt ambientās mūzikas celiņu. Mēs izveidojām apmēram piecas vai sešas šādas dziesmas, un mūsu draugam, kas nodarbojās ar ierakstu izdevniecību Elegy Records, tās patika, un viņš teica, lai mēs ierakstām kompaktdisku, un viņš to izdos. Mēs to nosaucām par Primitive Supremacy. Daži no tiem bija ļoti nacionālsociālistiski tematiski, piemēram, dziesma "Viņš dzīvo!" par Ādolfu Hitleru. Tas ir kā teiciens: "Kur dzīvo Ādolfs Hitlers? Manā sirdī!" Tas bija jautrs projekts. Savulaik mēs uztaisījām arī 45 minūšu garu māksliniecisku filmu. Tas bija projekts! Filmas "Seno senču sērošana" uzsākšana bija neticami nogurdinoša. Es vienmēr esmu vēlējies uzņemt tīri nacionālsociālistisku filmu, bet nezinu, vai

kādreiz atradīšu laiku vai degsmi. Debesis izskatās diezgan blāvas. Varbūt nākamajā dzīvē. Bet iedvesma? Nu, filmai es skatījos visapkārt. Es paņēmu visu slikto, visu tumsu, visu šīs izpostītās pasaules vientuļo skumjumu un ieliku to visu meitenes tēlā, kura meklē patiesību, un viņa to atrod - kapsētā! Bet viņa to nepieņem un meklē tālāk. Cauri asiņainiem murgainiem un majestātiskiem kalniem viņa meklē un meklē. Ja jums ir interese, filma ir pieejama mūsu tīmekļa vietnē, kur to var lejupielādēt bez maksas, tāpat kā visu, kas iekļauts filmā "Seno seno apraudāšana". Bez reklāmām. Nekādu sīkfailu. Nav izsekošanas.

NSK: Vai jūs mācījāties kādu no savām mākslām, vai arī to visu apguvāt pats?

Mollija: Es studēju dažus gadus koledžā, bet aizgāju, kad man teica, ka man obligāti jāapgūst "minoritāšu jutīguma" klase. Es to nevarēju izdarīt. Jāatceras, ka tas bija tieši tajā laikā, kad es atklāju patiesību par visu. Vēlaties uzzināt, kā tieši es sāku savu ceļojumu uz patiesību? Es biju nelielā lietotu grāmatu veikalā, kas piederēja kādai aziātei. Es skatījos uz patiesiem noziegumiem veltītām grāmatām. Man patika pētīt noziedznieku un slepkavu psiholoģiju. Tur bija grāmata ar nosaukumu "Slepkavības brālība". Tā bija vissvarīgākā grāmata, ko es jebkad atradīšu. Tā izmainīja visu manu dzīvi un aizsāka ceļojumu, kuru turpinu vēl šodien. Tā bija grāmata par varoņi un mocekli Robertu Matjūzu un Brüder Schweigen. To, protams, bija sarakstījis ienaidnieks, bet tā manī radīja rezonansi. Viņi nespēja noslēpt patiesību par Klusās brālības vīriešu un sieviešu lielisko un traģisko sāgu. Mani aizrāva viņu centieni. Es uzdevu jautājumu: kas, ja tas, ko viņi saka, ir taisnība? Nevarēja viņus neiedrošināt, bet gan uzmundrināt lielās bruņumašīnas Brink's aplaupīšanas laikā! Man patika Matjūsa gara dziļums, viņa brīžiem zēnieciskais ideālisms bija pilnīgi apburošs, vai viņa labākā biedra Garija Jerbro absolūtā drosme, kad viņu ielenca FIB. Viņi visi bija kā varoņi, kas tikko izkāpuši no vēstures grāmatas. Bruņinieki, kas uzdrošinājās pacelt savus maģiskos zobenus pret ļauno un izvirtīgo ASV federālās valdības pūķi. Un gluži kā kādā traģiskā stāstā kādā fantāzijas grāmatā, bruņiniekiem neizdevās apturēt ļauno zvēru. Bet diemžēl šis stāsts nav beidzies, un šobrīd tiek rakstīta vēl viena grāmata! Slepkavības brālība pieminēja vēl vienu svarīgu grāmatu - Tērnera dienasgrāmatas. Es mēnešiem ilgi paturēju šo grāmatu prātā, un tad kādu dienu kā pa burvību sēdēju pie drauga mājās un šķirstīju katalogu Delta Press. Tas bija diezgan traks katalogs, pilns ar grāmatām par to, kā izgatavot sprāgstvielas, klusinātājus un citas dīvainas lietas. Pārlapojot to, uzmini, ko es ieraudzīju? Starp militārajām izdzīvošanas rokasgrāmatām un videoierakstiem par ieroču lietošanu bija grāmata, kuras nosaukumu atpazinu: Tērnera dienasgrāmatas. Tur tā bija. Pārdošanā. Leģendārā grāmata, ko sistēma tik ļoti ienīst. Tērnera dienasgrāmatas un otra Pīrsas grāmata "Mednieks", kas man patīk vairāk, ir mācību līdzekļi vairāk nekā jebkas cits. Protams, tajās ir lielisks stāsts, kas, es varētu teikt, ar katru dienu kļūst arvien patiesāks, bet tās nepārprotami ir domātas mācīšanai. Un viņi māca. Es vēlos, lai man būtu bijusi iespēja pateikties doktoram Pīrsam. Bet es vismaz varēju intervēt tādu lielisku vīrus kā Deivids Leins (David Lane) 2002. gada Ziemassvētkos/Jūlija vakarā un sadraudzēties ar Gariju Jerbro (Gary Yarbrough).

NSK: Jūsu darbos ir arī dažādi ziņojumi. Vienā no šiem ziņojumiem jūs intervējāt mūsu partijas vadītāju Gerhardu Lauku.

Kāda bija jūsu motivācija to darīt? Kāds ir jūsu viedoklis par NSDAP/AO?

Mollija: Pirmo reizi par Gerhardu Lauku uzzināju, kad viņu arestēja Eiropā un nosūtīja uz Vācijas cietumu ar pilnīgi kļūdainu apsūdzību. Es viņam tiešām jutu līdzīgu un saglabāju viņa vārdu savā atmiņā, taču par viņa apbrīnojamo stāstu zināju ļoti maz vai neko. Gadu gaitā starp dažādiem pagrīdes kompaktdiskiem es saņēmu viņa organizācijas skrejlapu. Tajā bija liels partijas svastikas karogs un viņa adrese Linkolnā, Nebraskā. Es nodomāju: "Vau, šis puisis dzīvo pusstundas brauciena attālumā no manis!". Turpmākajos gados es uzzināju par patiesi apbrīnojāmām lietām, ko viņš un NSDAP/AO darīja. Lauks izplatīja TONAS skrejlapu un literatūras okupētajā Vācijā un visā Eiropā. Esmu lasījis, ka vairāk nekā jebkurš dzīvs cilvēks. Viņa brošūru pārpublicējumi ir visur. Es tās pastāvīgi redzu dažādās vietnēs, pārdošanā vai citur. Gerhards varētu būt viens no konsekvēntākajiem cilvēkiem visā cīņā. Viņš ir arī ārkārtīgi klusināts. Pats cilvēks ir diezgan salīdzinoši nezināms, es domāju, ka viņš to kopumā tā arī vēlas. Man bija liels gods, ka varēju ar viņu aprunāties un intervēt šādu kustības leģendu.

NSK: Vai nākotnē plānojat vēl kādus projektus?

Mollija: Es plānoju vēl vairāk paplašināt tīmekļa vietni. Kā jau teicu, man ir vēl kalns materiālu sadaļai "Ādolfs Hitlers un cilvēces armija". Nesen man bija tas gods pa telefonu intervēt Fredu Leihteru. Tāpēc es drīzumā publicēšu savu pirmo audiointerviju. Kāda leģenda ir Leihters. Viņi mēģināja viņu iznīcināt, bet padarīja viņu tikai stiprāku un apņēmīgāku. Man ir vēl dažas citas idejas par video darbu. Varbūt daži māksliniecišķi gabaliņi, bet varbūt arī daži politiskāki videoklipi. Domāju, ka laiks rādīs. Bet neatkarīgi no tā, ko es darīšu, es nekad nebeigšu cīnīties. Kā Gerhards Lauks mums ir mācījis, konsekvence ir varens ierocis. Gadu gaitā esmu saticis daudzus cilvēkus, kuri vienkārši ir pilnībā atmetuši cīņu. Es nevaru iedomāties, ka kādreiz pats to darīšu. Tas ir neiespējami. Kā teica Ādolfs Hitlers: Hitlers Hitlers teica: "Mēs nekapitulēsim - nē, nekad! Mēs varam tikt iznīcināti, bet, ja mēs tiksime iznīcināti, mēs paņemsim līdzīgu pasauli - pasauli liesmās." Un Savitri Devi teica: "Ja maniem biedriem nav lemts valdīt pār pasauli, tad prom ar to! Atombumbu lietus virs tās, un tās bezjēdzīgo bļautīšanās par "mīlestību" un "mieru" vietā - šalcoša vēja balss virs tās drupām."

NSK: Daudzās jūsu fotosesijās ir attēloti arī grāmatu plaukti.

Kuru(-as) grāmatu(-as) jūs ieteiktu un kāpēc?

Mollija: Vispirms man vajadzētu teikt, jo cilvēki vienmēr jautā, kuru "Mein Kampf" versiju man vajadzētu iegādāties? Un parasti atbilde ir "Stalaga izdevums". Tā bija vienīgā "Mein Kampf" angļu valodas versija, ko apstiprināja Vācijas valdība un Ādolfs Hitlers. Taču tā nav nevainojama. Tā vēsture pati par sevi ir nestabila. Bet parasti iegādājieties "Stalag Edition". Un jā, jūs, iespējams, varat atrast tās .pdf versiju internetā. Un nē, jūs neieklaus sarakstā, ja to pasūtīsiet (vismaz ne ASV). Vēl viena interesanta grāmata ir "Mein Kampf: A Translation Controversy". Viena no manām mīļākajām autorēm ir Savitri Devi. Mana mīļākā viņas grāmata, iespējams, ir "Zibens un saule", bet man patīk visas grāmatas dažādos veidos. Taču personīgi "Zibens un saule" mani uzlādēja laikā, kad manā dzīvē viss bija vissmagākais. Es dievinu visus Viljama Pīrsas audioierakstus un darbus. Deivida Leina "Damned, Deceived and Defiant", Džordža Linkolna Rokvela "This Time the World", bez šaubām, obligāta lasāmviela ir Pīrsa "Hunter" un "The Turner Diaries", un man patīk lasīt par Otto Skorzeny Otrā pasaules kara piedzīvojumiem. Lasot par Otrā pasaules karu, mani nekad nav pārņēmuši šausminoši drebuļi, izņemot Skorzeny

stāstu par zaudēto divīziju Austrumu frontē... šausminoša lieta. Leona Degrelles grāmatas ir patiesi iespaidīgas, izlasiet divu interesantāko Otrā pasaules kara pilotu autobiogrāfijas: Lai uzzinātu šausmīgu patiesību, izlasiet Tomasa Gudriča "Elles vētra" (Thomas Goodrich) grāmatu "Hellstorm", lai uzzinātu patiesi interesantu informāciju par japāņu karavīra stāstījumu par viņa dienestu Otrā pasaules kara laikā, izlasiet Dona Džonsa grāmatu "Oba pēdējais samurajs" (Oba The Last Samurai), ir arī varoņa Mata Heila (Matt Hale) divas grāmatas "Beidzot balto verdzību" (Ending White Slavery) un "Rasu lojālistu manifesti" (The Racial Loyalist Manifesto), mocekļa Viljama Džoisas (William Joyce) "Krēsla pār Angliju" (Twilight over England), visas Waffen-SS veterāna Hansa Šmita (Hans Schmidt) grāmatas.

Русский

Фронтальной репортаж Интервью с Молли

Часть вторая

NSK: Ваши текущие проекты, очевидно, связаны с философией и искусством.

Пожалуйста, опишите ваши взгляды на влияние таких тем в политике.

Молли: Я пытаюсь обновлять фотогалерею, но в основном я сосредоточилась на книге "Адольф Гитлер и армия человечества" (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Сейчас у меня уже 21 страница, и мне еще многое предстоит сделать. Изучение Второй мировой войны - это абсолютное минное поле информации. Вы ищете информацию по одному вопросу и находите еще два, которые нужно исследовать. Это похоже на археолога, который раскапывает погребенное прошлое. Прошлое, которое они предпочли бы не выносить на свет. Мы можем еще раз поблагодарить Интернет за поток информации и фотографий. В течение многих лет из разных уголков Земли всплывали редчайшие вещи. Часто кажется, что собираешь пазл, кусочки которого разбросаны по всему миру. Но, отвечая на ваш вопрос о том, как философские и художественные вещи могут повлиять на политику, я думаю, что искусство - это мощный инструмент, когда оно используется в политической пропаганде. Искусство может вдохновить нас на великие дела. Оно может подпитывать нас, когда мы чувствуем пустоту, и быть смертоносным оружием в нашей войне. Именно поэтому я разрешаю национал-социалистам использовать наши фотографии для любых проектов. Это честь для меня - помочь, правда. Я больше всего надеюсь, что что-то из того, что я сделал в своей жизни, поможет продвинуть наше дело. Что еще может быть важнее этого?

NSK: Некоторые из ваших фоторабот довольно противоречивы. Каково было ваше намерение расположить их таким образом?

Молли: Мы никогда не стремились к тому, чтобы быть противоречивыми, но некоторые из них, безусловно, таковыми являются. Несколько лет назад была опубликована вражеская книга, в которой "рассматривались" некоторые из наших фотосессий. Было очень забавно читать оценку врагами наших фотографий. Для них все имело скрытый посыл против них. Все имело скрытый расистский или "нацистский" подтекст. Заметьте, это было до того, как мы опубликовали открытые фотосессии в стиле национал-социализма. Но это не имело значения, фотографии должны были означать то, что они хотели. Но это неважно, за эти годы мы исследовали широкий спектр тем и использовали тонну символизма, некоторые скрытые, а некоторые прямо в лицо. Кстати говоря, мне очень понравилась съемка 2010 года "Божественная месть II", где я ударил ножом и вырвал окровавленный череп из глобуса "Израиля". Не очень тонко, я знаю, но

эффективно, хаха. После более чем 100 съемок и многих лет, нам иногда становится скучно, и мы делаем более "странные" съемки. Мне нравится читать и думать о фантастических темах, и я думаю, что в наши фотосессии вложено много фантазии. Очень небольшое меньшинство немного обижается на наготу, но этим людям нужно быть проще, Третий Рейх показывал обнаженную натуру в своих книгах по фотографии. Я не считаю, что человеческое тело является чем-то оскорбительным или грязным, когда оно используется в художественном смысле.

NSK: Пожалуйста, опишите нам ваши художественные влияния и вещи, которые вас вдохновляют.

Молли: Я обожаю Брекера и многих других художников Третьего рейха, включая Адольфа Гитлера. Очень многое из того, что делал Третий рейх, было художественным. Если посмотреть на лидеров, то многие из них были художниками, прежде чем попасть в политику. Вы видите фотографии их улиц, и они выглядят волшебным. Флаги, колонны, статуи. Красота без границ. Я люблю смотреть на все, что они производили. Их военные медали, кинжалы и даже гражданские награды не имеют себе равных в истории по красоте. Иногда у меня мурашки бегут по коже, когда я просто смотрю на них. Адольф Гитлер и те двенадцать волшебных лет никогда не стареют для меня. Это единственная вещь в жизни, о которой я могу честно сказать, что она никогда не старела и не надоедала мне. Я прихожу в восторг, когда вижу фотографию Адольфа Гитлера, которую никогда раньше не видел. Это случается нечасто, но это может быть какая-то маленькая, пикселированная фотография, и я улыбаюсь, как ребенок... Я люблю очень многих лидеров Третьего рейха, я обожаю узнавать о них и люблю открывать для себя то, о чем никогда раньше не читал и не видел. Я люблю таких людей, как Дарре, который был таким загадочным и мистическим парнем, или тяжело живущего Лея, который трагически потерял любовь всей своей жизни и контролировал крупнейшую организацию Третьего рейха, DAF (Немецкий трудовой фронт). Или один из моих любимцев, которому я только что посвятил невероятно сложную фотосессию, - герой Оскар Дирлевангер, возглавлявший бригаду Дирлевангера. Этот человек покрыт ложью, иногда мне кажется, что враги могут ненавидеть его больше, чем самого Адольфа Гитлера! Они пишут самую злобную ложь о нем и его храбрых людях. Это просто невероятно. Но правда в том, что он был героем войны, совершившим удивительные подвиги. Он возглавлял самую разношерстную группу людей за всю Вторую мировую войну и прекрасно справился с этой задачей. Бригада Дирлевангера была вторым шансом для многих людей. Солдаты, которые не могли уважать авторитетов, научились уважать могучего Оскара Дирлевангера. Солдаты, которые были арестованы за совершение неподобающих солдатских действий, или браконьеры, или преступники разной степени. Всем им давали второй шанс в бригаде Дирлевангера. Вместе они совершали удивительные поступки вопреки всему. Вокруг них враги. В тылу врага. Это сблизило их. Они поняли, что бригада Дирлевангера была их спасением. Их спасение на поле боя, а Оскар Дирлевангер был их ангелом-проводником.

NSK: Часть ваших работ связана с музыкой; вы даже уже выпустили музыкальный альбом. Планируете ли вы выпустить новый альбом в будущем?

Пожалуйста, опишите влияние и вдохновение вашей музыки.

Молли: В прошлом мы выпустили два диска с фотографиями и создали галереи для каждой фотосессии. Мы использовали различные группы для создания музыки, которая играла на заднем плане. Иногда нам не хватало одного-двух музыкальных треков, и мы сами создавали фоновый трек. Мы сделали около пяти или шести таких треков, и нашему другу, который занимался звукозаписывающей компанией Elegy Records, они понравились, и он сказал нам записать диск, а он его издаст. Мы назвали его Primitive Supremacy. Некоторые из них были очень национал-социалистической тематики, например, трек "He Lives!" про Адольфа Гитлера. Это как в поговорке: "Где живет Адольф Гитлер? В моем сердце!" Это был веселый проект. В свое время мы также сняли 45-минутный художественный фильм. Вот это был проект! Работа над фильмом "Оплакивая древних" была невероятно утомительной. Я всегда хотел сделать чистый национал-социалистический фильм, но не знаю, найду ли я когда-нибудь время или драйв. Небо выглядит каким-то тусклым. Может быть, в следующей жизни. А вдохновение? Ну, для фильма я смотрел на все вокруг. Я взял все плохое, всю темноту, всю одинокую печаль этого разрушенного мира и поместил все это в фигуру девушки, которая ищет истину, и она находит ее - на кладбище! Но она не принимает этого и ищет дальше. Через кровавые кошмары и величественные горы, она ищет дальше и дальше. Если вы заинтересовались, фильм можно скачать бесплатно на нашем сайте, как и все, что есть на Mourning the Ancient. Никакой рекламы. Никаких куки. Никакой слежки.

NSK: Вы учились какому-то из ваших искусств, или вы научились этому (всему) самостоятельно?

Молли: Нет, не совсем так, я училась несколько лет в колледже, но бросила, когда мне сказали, что нужно обязательно посещать курс "чувствительности меньшинств". Я не смогла этого сделать. Имейте в виду, это было как раз в то время, когда я открыла для себя правду обо всем. Хотите знать, как именно я начал свой путь к истине? Я был в небольшом магазине подержанных книг, которым владела женщина азиатского происхождения. Я рассматривал книги о настоящих преступлениях. Мне нравилось изучать психологию преступников и убийц. Там была книга в мягкой обложке под названием "Братство убийства". Это была самая важная книга, которую я когда-либо найду. Она изменила всю мою жизнь и отправила меня в путешествие, которое я продолжаю и по сей день. Это была книга о герое и мученике Роберте Мэтьюсе и "Брюдер Швайген". Конечно, она была написана врагом, но она нашла отклик во мне. Они не смогли скрыть правду о великолепной и трагической саге о мужчинах и женщинах из "Братства молчания". Я был в восторге от их усилий. Я задавался вопросом: а что, если то, что они говорят, правда? Вы не могли не поддержать их во время великого ограбления бронированного автомобиля компании Brink's! Мне нравилась глубина души Мэтьюса, его иногда мальчишеский идеализм был совершенно очаровательным, или беспредельная храбрость его лучшего товарища Гэри Ярброу, когда его окружило ФБР. Все они были похожи на героев, только что вышедших из учебника истории. Рыцари, осмелившиеся поднять свои волшебные мечи на злого и развращенного дракона федерального правительства Соединенных Штатов. И, как в трагической истории из фантастической книги, рыцари не смогли остановить злобного зверя. Но, увы, история не закончена,

сейчас пишется другая книга! В "Братстве убийства" упоминается еще одна важная книга - "Дневники Тернера". Я держал эту книгу в уме несколько месяцев, а потом, как по волшебству, однажды сидел у друга дома и просматривал каталог Delta Press. Это был довольно сумасшедший каталог, наполненный книгами о том, как делать взрывчатку, глушители и другие странные вещи. Просматривая его, угадайте, что я увидел? Среди военных пособий по выживанию и видео с инструкциями по обращению с оружием была книга, название которой я узнал: "Дневники Тернера". Вот она. Продается. Легендарная книга, которую так ненавидела система. Дневники Тернера и другая книга Пирса, "Охотник", которая мне нравится больше, - это скорее учебные пособия. Конечно, у них прекрасная история, которая, как я могу сказать, с каждым днем становится все более правдивой, но они явно предназначены для обучения. И они научили. Жаль, что у меня не было возможности поблагодарить доктора Пирса. Но, по крайней мере, мне удалось взять интервью у таких великих людей, как Дэвид Лейн, в канун Рождества 2002 года и подружиться с Гэри Ярброу.

NSK: Ваши работы включают в себя также различные репортажи. В одном из них вы взяли интервью у лидера нашей партии Герхарда Лаука.

Какова была ваша мотивация для этого? Какова ваша точка зрения относительно НСДАП/АО?

Молли: Впервые я узнала о Герхарде Лауке, когда его арестовали в Европе и отправили в немецкую тюрьму по совершенно ошибочному обвинению. Я очень сочувствовала ему и сохранила его имя в своей памяти, но практически ничего не знала о его удивительной истории. С годами я получил листовку от его организации среди различных подпольных дисков. На ней был изображен большой партийный флаг со свастикой и его адрес в Линкольне, штат Небраска. Я подумал: "Ого, этот парень живет в получасе езды от меня!". В последующие годы я узнал о действительно удивительных вещах, которые он и НСДАП/АО делали. Лаук распространял тонны листовок и литературы в оккупированной Германии и по всей Европе. Я читал больше, чем любой другой человек. Перепечатки его брошюр повсюду. Я постоянно вижу их на различных сайтах, для продажи или по другим причинам. Герхард, возможно, один из самых последовательных людей во всей этой борьбе. Он также чрезвычайно сдержан. Сам он довольно относительно неизвестен, и я полагаю, что он, в общем-то, этого и добивается. Для меня было большой честью поговорить с ним и взять интервью у такой легенды движения.

NSK: Планируете ли вы какие-либо дальнейшие проекты в будущем?

Молли: Ну, я планирую еще больше расширить сайт. Как я уже сказала, у меня накопилась гора материала для раздела "Адольф Гитлер и армия человечества". Недавно я имела честь взять интервью у Фреда Лейхтера по телефону. Так что скоро я опубликую свое первое в жизни аудиointerview. Лейхтер - это легенда. Они пытались уничтожить его, но только сделали его сильнее и решительнее. У меня есть еще несколько идей по поводу видеосъемки. Может быть, какие-то художественные, а может быть, более политические видео. Думаю, время покажет. Но независимо от того, что я делаю, я никогда не перестану бороться. Как учил нас Герхард Лаук, постоянство - это могучее

оружие. За эти годы я встречал много людей, которые просто полностью отказались от борьбы. Я не могу представить, что когда-нибудь сделаю это сам. Это невозможно. Как сказал Адольф Гитлер: "Мы не капитулируем - нет, никогда! Мы можем быть уничтожены, но если мы будем уничтожены, мы потащим за собой мир - мир в огне", а Савитри Деви сказала: "Если моим товарищам не суждено править миром, то прочь от него! Обрушьте на него атомные бомбы, и вместо бессмысленной болтовни о "любви" и "мире" над его руинами зазвучит голос воющего ветра".

NSK: Во многих ваших фотосессиях также изображены книжные полки.

Какую книгу (книги) вы бы порекомендовали и почему?

Молли: Во-первых, я должна сказать, поскольку люди постоянно спрашивают, какую версию "Майн Кампф" я должна приобрести? Обычно ответом является "Издание шталага". Это была единственная английская версия "Майн Кампф", авторизованная немецким правительством и Адольфом Гитлером. Но она не идеальна. У нее своя непростая история. Но, как правило, приобретайте "Издание шталага". И да, вы, вероятно, сможете найти ее в формате .pdf в Интернете. И нет, вас не внесут в список, если вы закажете ее (по крайней мере, в США). Еще одна интересная книга называется "Майн Кампф: A Translation Controversy". Один из моих любимых авторов - Савитри Деви. Моя любимая книга, наверное, "Молния и солнце", но я люблю их все по-разному. Но лично меня "Молния и солнце" зарядила энергией в тот период моей жизни, когда все было на самом низком уровне. Я обожаю все аудиозаписи и произведения Уильяма Пирса. Дэвид Лейн "Проклятые, обманутые и непокорные", Джордж Линкольн Рокуэлл "Мир в это время", без сомнения, обязательными для чтения являются "Охотник" и "Дневники Тернера" Пирса, и я люблю читать о приключениях Отто Скорцени во время Второй мировой войны. У меня никогда не бегали мурашки по коже при чтении о Второй мировой войне, кроме как от рассказа Скорцени о потерянной дивизии на Восточном фронте... жуткая вещь. Книги Леона Дегреля действительно впечатляют, читайте автобиографии двух самых интересных пилотов Второй мировой войны: Ханса Руделя "Пилот "Штуки"" и Ханны Райш "Небо - мое королевство", а чтобы узнать немного ужасной правды, прочитайте книгу Томаса Гудрича "Адский шторм", а чтобы получить действительно интересный взгляд на рассказ японского солдата о его службе во Второй мировой войне, прочитайте книгу Дона Джонса "Оба - последний самурай", есть также две книги героя Мэтта Хейла "Ending White Slavery" и "The Racial Loyalist Manifesto", "Twilight over England" мученика Уильяма Джойса, любые книги ветерана Ваффен-СС Ганса Шмидта, черт возьми, можно продолжать и продолжать.

Английски език

Преден доклад Интервю с Моли

Втора част

NSK: Настоящите ви проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моля, опишете мнението си за влиянието на тези теми в политиката.

Моли: Опитвам се да обновявам фотогалерията, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армията на човечеството (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Вече съм на 21 страници, а имам още толкова много за правене. Изучаването на Втората световна война е абсолютно минно поле от информация. Търсиш информация за едно нещо и откриваш още две неща, които трябва да проучиш. Чувствате се малко като археолог, който открива погребаното минало. Минало, което те предпочитат да не бъде извадено наяве. Можем отново да благодарим на интернет за потока от информация и снимки. През годините на повърхността изплуваха изключително редки неща от места по цялата земя. Често ми се струва, че сглобявам пъзел, чиито парчета са разпръснати по целия свят. Но за да отговоря на въпроса ви за това как философските и художествените неща могат да повлияят на политиката, ами мисля, че изкуството е мощен инструмент, когато се използва в политическата пропаганда. Изкуството може да ни вдъхнови да правим велики неща. То може да ни зарежда, когато се чувстваме празни, и да бъде смъртоносно оръжие в нашата война. Ето защо позволявам на колегите националсоциалисти да използват всяка наша фотография за каквото и да е проект. За мен е чест да помагам, наистина. Най-голямата ми надежда е, че нещо, което съм направил в живота си, ще помогне за развитието на нашата кауза. Какво друго би могло да бъде важно от това?

NSK: Някои от вашите фотографски творби са доста противоречиви. Какъв беше замисълът ви да ги подредите по този начин?

Моли: Е, никога не сме имали намерение да бъдем противоречиви, но някои от тях със сигурност са. Преди няколко години беше публикувана вражеска книга, която "изследваше" някои от нашите фотосесии. Беше много забавно да се прочете оценката на врага за нашата фотография. За тях всичко съдържаше скрито послание срещу тях. Всичко имаше скрит расистки или "нацистки" подтекст. Имайте предвид, че това беше преди да публикуваме каквито и да било открити фотосесии в националсоциалистически стил. Но това нямаше значение, снимките щяха да означават каквото Те искаха. Но ако оставим това настрана, през годините сме изследвали най-различни теми и сме използвали много символика, някои от които скрити, а други - на лице. Като стана дума за това, много ми хареса снимката от 2010 г. "Божествено отмъщение II", където прободох с

нож и изтръгнах окървавен череп от глобуса от "Израел". Не е много изтънчено, знам, но е ефективно, хаха. След доста повече от 100 снимки и много години, понякога ни става скучно и правим по-"странни" снимки. Обичам да чета и да мисля на фантастични теми и мисля, че в нашите фотосесии има много фантазия. Много малка част от тях са малко обидени от голотата, но тези хора трябва да се разсеят, Третият райх е показвал пълна фронтална голота в своите фотографски книги. Не вярвам, че човешкото тяло е нещо обидно или мръсно, когато се използва в художествен смисъл.

NSK: Моля, опишете ни Вашите артистични влияния и нещата, които Ви вдъхновяват.

Моли: Обожавам Брекер и много други художници от Третия райх, включително Адолф Хитлер. Толкова много от това, което Третият райх прави, е художествено. Когато погледнете лидерите, много от тях са били художници, преди да се впуснат в политиката. Виждате снимки на техните улици и те изглеждат магически. Знамена, стълбове и статуи. Необузdana красота. Обичам да гледам всичко, което са създали. Техните военни медали, кинжали и дори граждански награди нямат аналог в историята по своята красота. Понякога ме побиват тръпки само като ги гледам. Адолф Хитлер и онези дванадесет възлюбени години никога не ми остаряват. Това е единственото нещо в живота, за което честно мога да кажа, че никога не е остарявало и не ми е било скучно. Възнувам се, когато видя снимка на Адолф Хитлер, която не съм виждал досега. Това не се случва често, но може да е някоя малка, пикселизирана снимка и аз да се усмихвам като дете... Обичам толкова много от лидерите на Третия райх и обожавам да научавам за тях, обичам да откривам неща, които никога преди не съм чел или виждал. Обичам хора като Дарре, който беше толкова загадъчен и мистичен човек, или трудно живеещия Лей, който трагично загуби любовта на живота си и контролираше най-голямата организация в Третия райх - ДАФ (Германския трудов фронт). Или пък един от моите любимци, на когото току-що посветих една невероятно трудна фотосесия - героят Оскар Дирлевангер, който ръководеше бригадата "Дирлевангер". Този човек е покрит с лъжи, понякога си мисля, че врагът може да го мрази повече от самия Адолф Хитлер! Те пишат най-злобните лъжи за него и неговите смели мъже. Наистина невероятно. Но истината е, че той е бил военен герой, който е извършил невероятни подвизи. Ръководил е най-оскъдната група мъже през цялата Втора световна война и се е справил забележително с тази задача. Бригадата "Дирлевангер" беше втори шанс за много мъже. Войниците, които не можеха да уважават властта, се научиха да уважават могъщия Оскар Дирлевангер. Войници, които са били арестувани за извършване на действия, неприсъщи за войник, или браконieri, или престъпници от различна степен. Всички те получиха втори шанс в бригадата "Дирлевангер". Заедно те направиха невероятни неща, напук на всички шансове. Враговете около тях. Зад вражеските линии. Това ги сближило. Научиха, че бригадата "Дирлевангер" е тяхната спасителна благодат. Тяхното спасение на бойното поле, а Оскар Дирлевангер беше техният ангел-водач.

NSK: Част от творбите Ви са свързани с музика; дори вече издадохте музикален албум. Планирате ли да издадете нов албум в бъдеще?

Моля, опишете влиянията и вдъхновенията на вашата музика.

Моли: В миналото издадохме два диска със снимки и създадохме галерии за всяка фотосесия. Използвахме различни групи, за да създадем музика, която да звучи на заден план. Е, понякога ни липсваха една или две музикални песни, така че трябваше сами да създадем фоново парче. Направихме около пет-шест такива и един наш приятел, който имаше звукозаписна компания, Elegy Records, ги хареса и ни каза да запишем компактдиск и той ще го издаде. Нарекдохме го Primitive Supremacy. Някои от тях бяха на националсоциалистическа тематика, като например песента "He Lives!" за Адолф Хитлер. Това е като в поговорката: "Къде живее Адолф Хитлер? В сърцето ми!" Това беше забавен проект. Навремето направихме и 45-минутен артистичен филм. Ето това беше проект! Изработването на филма "Скръбта на древните" беше изключително натоварващо. Винаги съм искал да направя чисто националсоциалистически филм, но не знам дали някога ще намеря време или желание. Небето изглежда някак си мрачно. Може би в следващия живот. Но вдъхновения? Ами за филма се огледах навсякъде около себе си. Взех всичко лошо, цялата тъмнина, цялата самотна тъга на този разрушен свят и вложих всичко това във фигурата на едно момиче, което търси истината и я намира - в едно гробище! Но тя не приема това и продължава да търси. През окървавени кошмари и величествени планини тя продължава да търси. Ако се интересувате, филмът е на нашия уебсайт за безплатно изтегляне, както и всичко от "Траур за древните". Без реклами. Без бисквитки. Без проследяване.

NSK: Изучавахте ли някои от изкуствата си, или ги научихте сами?

Моли: Не, не съвсем, взех няколко години в колежа, но се отказвах, когато ми казаха, че е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО да взема клас по "чувствителност към малцинствата". Не можах да го направя. Имайте предвид, че това беше точно по времето, когато бях открила истината за всичко. Искате ли да знаете как точно започнах пътуването си към истината? Бях в малка книжарница за употребявани книги, собственост на азиатка. Разглеждах книги за истински престъпления. Харесваше ми да изучавам психологията на престъпниците и убийците. Имаше една книга с меки корици, наречена "Братството на убийството". Това беше най-важната книга, която някога щях да намеря. Тя промени целия ми живот и ме поведе по пътя, по който продължавам и до днес. Това беше книга за героя и мъченика Робърт Матюс и "Братството на Швайген". Разбира се, тя беше написана от враг, но резонираше с мен. Те не можеха да прикрият истината за величествената и трагична сага на мъжете и жените от "Тихото братство". Бях запленил от техните усилия. Задахох си въпроса: ами ако това, което казват, е вярно? Не можеше да не ги подкрепиш по време на големия обир на бронирани коли на "Бринкс"! Хареса ми дълбочината на духа на Матюс, понякога момчешкият му идеализъм беше напълно очарователен, или пък пълната смелост на най-добрия му другар Гари Ярброу, когато беше обграден от ФБР. Всички те бяха като герои, които току-що са излезли от учебника по история. Рицари, дръзнали да вдигнат вълшебните си мечове срещу злия и покварен дракон на федералното правителство на Съединените щати. И точно като в някоя трагична приказка в някоя фентъзи книга, рицарите не успяха да спрат злия звяр. Но уви, историята не е приключила, в момента се пише друга книга! В "Братството на убийците" се споменава още една важна книга - "Дневниците на Търнър". Месеци наред държах тази книга в ума си, после като по магия един ден седях в дома на приятел и разглеждах каталога на "Делта Прес". Беше доста луд каталог, пълен с книги за това как се правят експлозиви и

заглушители и други странни неща. Е, като го прегледах, познайте какво видях? Сред военните наръчници за оцеляване и видеоклиповете с инструкции за оръжия имаше книга, чието заглавие разпознах: "Дневниците на Търнър". Ето я и нея. За продажба. Легендарната книга, толкова мразена от системата. Дневниците на Търнър и другата книга на Пиърс - "Ловецът", която ми харесва повече, са повече от всичко друго инструменти за обучение. Разбира се, в тях има страхотна история, която, бих могъл да кажа, с всеки изминал ден се превръща във все по-истинска, но те очевидно са предназначени да учат. И те преподават. Съжалявам, че не успях да имам възможността да благодаря на д-р Пиърс. Но поне успях да интервюирам велики мъже като Дейвид Лейн, в навечерието на Коледа/Юл 2002 г. и да се сприятеля с Гари Ярброу.

NSK: Вашите трудове включват и различни доклади. В един от тези репортажи сте направили интервю с нашия партийен лидер Герхард Лаук.

Каква беше мотивацията ви да го направите? Каква е гледната Ви точка по отношение на НСДАП/АО?

Моли: За първи път научих за Герхард Лаук, когато го арестуваха в Европа и го изпратиха в германска тъмница по напълно погрешно обвинение. Наистина му съчувствах и запазих името му в паметта си, но не знаех почти нищо за невероятната му история. През годините получих листовка от неговата организация сред различни ъндърграунд дискове. На нея беше изобразено голямо партийно знаме със свастика и адресът му в Линкълн, Небраска. Помислих си: "Уау, този човек живее на около половин час от мен!". През следващите години научих за наистина невероятните неща, които той и NSDAP/АО са правили. Лаук разпространяваше ТОНКИ листовки и литература в окупирана Германия и в цяла Европа. Повече от който и да е жив човек, съм чел. Препечатките на брошурите му са навсякъде. Постоянно ги виждам в различни сайтове, за продажба или по друг начин. Герхард може би е един от най-последователните хора в цялата борба. Освен това той е изключително съдържан. Самият човек е доста относително неизвестен, предполагам, че по принцип така иска. За мен беше огромна чест, че успях да разговарям с него и да интервюирам такава легенда в движението.

NSK: Планирате ли бъдещи проекти?

Моли: Е, планирам да разширя уебсайта още повече. Както казах, имам още планина от материали за раздела "Адолф Хитлер и армията на човечеството". Наскоро имах честта да интервюирам Фред Лойхтер по телефона. Така че скоро ще публикувам първото си аудиоинтервю в историята. Каква легенда е Лихтер. Опитваха се да го унищожат, а само го направиха по-силен и по-решителен. Имам и някои други идеи за работа с видео. Може би някои артистични парчета, но може би и някои по-политически видеоклипове. Предполагам, че времето ще покаже. Но независимо от това какво ще направя, никога няма да спра да се боря. Както ни е учил Герхард Лаук, последователността е могъщо оръжие. През годините съм срещал много хора, които просто напълно са отпаднали от борбата. Не мога да си представя, че някога ще направя това. Това е невъзможно. Както е казал Адолф Хитлер: "Няма да капитулираме - не, никога! Можем да бъдем унищожени, но ако бъдем унищожени, ще повлечем със себе си целия свят - свят в пламъци: "Ако

моите другари не са предопределени да управляват света, тогава махайте се от него! Дъжд от атомни бомби върху него и на мястото на безсмисленото му говорене за "любов" и "мир" - гласът на виещия вятър над руините му."

NSK: В много от фотосесиите ви са изобразени и рафтове за книги.

Коя книга (книги) бихте препоръчали и защо?

Моли: Първо, трябва да кажа, тъй като хората винаги питат коя версия на "Майн Кампф" трябва да си взема? И обикновено отговорът е "Издание за Сталаг". Това е единствената английска версия на "Mein Kampf", разрешена от германското правителство и Адолф Хитлер. Но тя не е съвършена. Само по себе си то има трудна история. Но като цяло вземете "Stalag Edition". И да, вероятно можете да намерите .pdf от него в интернет. И не, няма да ви включат в списък, ако я поръчате (поне не в САЩ). Друга интересна книга се нарича "Mein Kampf: A Translation Controversy". Един от любимите ми автори е Савитри Деви. Любимата ми книга от нея вероятно е "Мълнията и слънцето", но обичам всички по различен начин. Но лично "Мълнията и слънцето" ме зареди с енергия в момент от живота ми, когато нещата бяха на дъното. Обожавам всички аудиозаписи и произведения на Уилям Пиърс. "Прокълнати, измамни и предизвикателни" на Дейвид Лейн, "Този път светът" на Джордж Линкълн Рокуел, без съмнение задължително четиво са "Ловецът" и "Дневниците на Търнър" на Пиърс, а обичам да чета за приключенията на Ото Скорцени по време на Втората световна война. Никога не съм получавал страховити тръпки, четейки за Втората световна война, освен от разказа на Скорцени за изгубената дивизия на Източния фронт... страховити неща. Книгите на Леон Дегрел са наистина впечатляващи, прочетете автобиографиите на двама от най-интересните пилоти от Втората световна война: Ханс Рудел "Пилот на "Стука" и Хана Райш "Небето - моето царство", а за една ужасна истина прочетете "Адска буря" на Томас Гудрич, а за един наистина интересен поглед към разказа на японски войник за службата му през Втората световна война прочетете книгата "Оба - последният самурай" на Дон Джоунс, има и двете книги на героя Мат Хейл "Край на бялото робство" и "Расовият манифест на лоялистите", "Сумрак над Англия" на мъченика Уилям Джойс, всички книги, които можете да намерите от ветерана от Waffen-SS Ханс Шмидт, боже, това продължава и продължава.

Polski

Raport z frontu

Wywiad z Molly

Część druga

NSK: Twoje obecne projekty są oczywiście związane z filozofią i sztuką.

Proszę opisać swoje poglądy na temat wpływu tego typu tematów na politykę.

Molly: Cóż, staram się wciąż aktualizować galerię zdjęć, ale głównie skupiam się na Adolfie Hitlerze i Armii Ludzkości (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Mam już 21 stron, a przede mną jeszcze wiele do zrobienia. Studiowanie II wojny światowej to absolutne pole minowe informacji. Szukasz informacji o jednej rzeczy, a znajdujesz dwie kolejne, które trzeba zbadać. To trochę tak, jakbyś był archeologiem, który odkrywa zakopaną przeszłość. Przeszłość, która wolałaby nie wyjść na światło dzienne. Za zalew informacji i zdjęć możemy ponownie podziękować Internetowi. Z biegiem lat z różnych miejsc na ziemi zaczęły napływać niezwykle rzadkie przedmioty. Często można się poczuć jak przy układaniu puzzli, których elementy są rozrzucone po całym świecie. Ale odpowiadając na twoje pytanie, jak filozofia i sztuka mogą wpływać na politykę, cóż, myślę, że sztuka jest potężnym narzędziem, gdy wykorzystuje się ją w propagandzie politycznej. Sztuka może nas inspirować do robienia wielkich rzeczy. Może nas napędzać, gdy czujemy się pusto, i być śmiertcionośną bronią w naszej wojnie. Dlatego pozwalałam narodowym socjalistom wykorzystywać nasze fotografie do dowolnych projektów. To dla mnie zaszczyt, że mogę im pomóc, naprawdę. Mam nadzieję, że coś, co zrobiłem w swoim życiu, przyczyni się do rozwoju naszej sprawy. Co jeszcze może być ważniejsze od tego?

NSK: Niektóre z Twoich prac fotograficznych są dość kontrowersyjne. Co było Twoim zamiarem, aby je w ten sposób zaaranżować?

Molly: Cóż, nigdy nie chcieliśmy być kontrowersyjni, ale z pewnością niektóre z nich są. Kilka lat temu ukazała się książka wroga, która "analizowała" niektóre z naszych sesji zdjęciowych. Bardzo zabawnie było przeczytać ocenę naszych fotografii przez wroga. Dla nich wszystko miało ukryte przesłanie skierowane przeciwko nim. Wszystko miało ukryte rasistowskie lub "nazistowskie" konotacje. Pamiętajmy, że było to zanim opublikowaliśmy jakiegokolwiek jawne sesje zdjęciowe w stylu narodowosocjalistycznym. Ale to nie miało znaczenia, zdjęcia miały oznaczać to, co oni chcieli. Ale pomijając ten fakt, przez lata poruszaliśmy wiele różnych tematów i używaliśmy wielu symboli, niektórych ukrytych, a niektórych widocznych na pierwszy rzut oka. Mówiąc o tym, uwielbiam film "Vengeance Divine II" z 2010 r., w którym dźgnąłem i wyrwałem zakrwawioną czaszkę z kuli ziemskiej "Izraela". Wiem, że to niezbyt subtelne, ale skuteczne, haha. Po ponad 100 sesjach zdjęciowych i wielu latach, czasem się nudzimy i robimy bardziej "dziwaczne" sesje. Lubię czytać i myśleć o fantastycznych tematach i myślę, że w naszych sesjach zdjęciowych jest dużo fantastyki. Niewielka mniejszość osób jest nieco urażona nagością, ale ci ludzie powinni się rozjaśnić - Trzecia Rzesza pokazywała nagość od przodu w

swoich książkach o fotografii. Nie uważam, że ciało ludzkie jest czymś obraźliwym czy brudnym, jeśli jest wykorzystywane w sensie artystycznym.

NSK: Proszę nam opisać swoje wpływy artystyczne i rzeczy, które Panią inspirują.

Molly: Uwielbiam Brekera i wielu innych artystów Trzeciej Rzeszy, w tym Adolfa Hitlera. Tak wiele z tego, co robiła Trzecia Rzesza, miało charakter artystyczny. Kiedy spojrzysz na przywódców, wielu z nich było artystami, zanim zostali wepchnięci do polityki. Na zdjęciach ich ulic widać, że wyglądają magicznie. Flagi, filary i posągi. Nieograniczone piękno. Uwielbiam patrzeć na wszystko, co wyprodukowali. Ich medale wojenne, sztylety, a nawet odznaczenia cywilne nie mają sobie równych w historii pod względem piękna. Czasami na sam ich widok przechodzą mnie dreszcze. Adolf Hitler i te magiczne dwanaście lat nigdy mi się nie znudzą. To jedyna rzecz w życiu, o której mogę szczerze powiedzieć, że nigdy się nie zestarzała ani nie znudziła. Jestem podekscytowany, gdy widzę zdjęcie Adolfa Hitlera, którego nigdy wcześniej nie widziałem. Nie zdarza się to często, ale może to być jakieś małe, rozpikselowane zdjęcie, a ja uśmiecham się jak dziecko... Kocham tak wielu przywódców Trzeciej Rzeszy i uwielbiam się o nich uczyć, uwielbiam odkrywać rzeczy, o których nigdy wcześniej nie czytałam ani nie widziałam. Uwielbiam ludzi takich jak Darré, który był tak tajemniczym i mistycznym facetem, czy ciężko żyjącego Leya, który tragicznie stracił miłość swojego życia i kontrolował największą organizację w Trzeciej Rzeszy, DAF (Niemiecki Front Pracy). Albo jeden z moich ulubieńców, któremu właśnie poświęciłem niezwykle trudną sesję zdjęciową, bohater Oskar Dirlewanger, który dowodził Brygadą Dirlewangera. Ten człowiek jest okryty kłamstwem, czasami myślę, że wrogowie nienawidzą go bardziej niż samego Adolfa Hitlera! Wypisują o nim i jego dzielnych żołnierzach najgorsze kłamstwa. To naprawdę niewiarygodne. Ale prawda jest taka, że był on bohaterem wojennym, który dokonał niesamowitych czynów. Dowodził najbardziej bezlitosną grupą ludzi w czasie całej II wojny światowej i doskonale się z tego wywiązał. Brygada Dirlewangera była drugą szansą dla wielu ludzi. Żołnierze, którzy nie potrafili szanować autorytetów, nauczyli się szanować potężnego Oskara Dirlewangera. Żołnierze, którzy zostali aresztowani za popełnienie czynów niegodnych żołnierza, kłusownicy, przestępcy różnego stopnia. Wszyscy oni otrzymali drugą szansę w Brygadzie Dirlewangera. Razem dokonali niesamowitych rzeczy, wbrew wszystkiemu. Wrogowie wokół nich. Za linią wroga. To zbliżyło ich do siebie. Dowiedzieli się, że Brygada Dirlewangera była dla nich łaską ocalenia. Ich zbawieniem na polu bitwy, a Oskar Dirlewanger był ich aniołem przewodnikiem.

NSK: Część Twoich prac jest związana z muzyką; wydałeś już nawet album muzyczny. Czy planujesz w przyszłości wydać nowy album?

Proszę opisać wpływy i inspiracje waszej muzyki.

Molly: W przeszłości wydaliśmy dwie płyty CD z fotografiami i stworzyliśmy galerie dla każdej sesji zdjęciowej. Wykorzystywaliśmy różne zespoły do tworzenia muzyki, która grała w tle. Czasami brakowało nam jednej lub dwóch ścieżek muzycznych, więc sami musieliśmy tworzyć ambientowe utwory. Zrobiliśmy ich około pięciu czy sześciu, a naszemu przyjacielowi, który prowadził wytwórnię płytową Elegy Records, spodobały się i powiedział, żebyśmy nagrali płytę, a on ją wyda. Nazwaliśmy ją Primitive Supremacy. Niektóre z nich były bardzo narodowosocjalistyczne, jak na przykład utwór "He Lives!" o Adolfie Hitlerze. To tak, jak w powiedzeniu:

"Gdzie mieszka Adolf Hitler? W moim sercu!". To był fajny projekt. Swego czasu zrobiliśmy też 45-minutowy film artystyczny. To dopiero był projekt! Realizacja filmu "Opłakiwanie starożytnych" była niezwykle wyczerpująca. Zawsze chciałem zrobić czysty film o narodowym socjalizmie, ale nie wiem, czy kiedykolwiek znajdę na to czas i siły. Niebo wygląda trochę niewyraźnie. Może w następnym życiu. Ale inspiracje? W przypadku tego filmu rozejrzałem się dookoła siebie. Wziąłem całe zło, całą ciemność, cały samotny smutek tego zniszczonego świata i włożyłem to wszystko w postać dziewczyny, która szuka prawdy, i znajduje ją - na cmentarzu! Ale ona nie przyjmuje tego do wiadomości i szuka dalej. Przez krwawe koszmary i majestatyczne góry, szuka dalej i dalej. Jeśli jesteś zainteresowany, film jest dostępny na naszej stronie internetowej do pobrania za darmo, podobnie jak wszystko, co znajduje się na stronie Mourning the Ancient. Żadnych reklam. Żadnych ciasteczek. Bez śledzenia.

NSK: Czy uczyłeś się niektórych swoich sztuk, czy też uczyłeś się (wszystkiego) sam?

Molly: Nie bardzo. Przez kilka lat studiowałam, ale zrezygnowałam, kiedy powiedzieli mi, że muszę obowiązkowo uczęszczać na zajęcia z "wrażliwości na mniejszości". Nie mogłam tego zrobić. To było mniej więcej wtedy, gdy odkryłam prawdę o wszystkim. Chcesz wiedzieć, jak dokładnie zaczęła się moja podróż do prawdy? Byłem w małej księgarni z używanymi książkami, której właścicielką była Azjatka. Przeglądałem książki o prawdziwych zbrodniach. Lubiłem studiować psychologię przestępców i morderców. Była tam książka w twardej oprawie zatytułowana "Bractwo morderstwa". Była to najważniejsza książka, jaką kiedykolwiek znalazłem. Zmieniła całe moje życie i zapoczątkowała podróż, którą kontynuuję do dziś. Była to książka o bohaterze i męczenniku Robercie Mathewsie i Brüder Schweigen. Została napisana oczywiście przez wroga, ale trafiła do mnie. Nie mogli ukryć prawdy o wspaniałej i tragicznej sadze o mężczyznach i kobietach z Cichego Bractwa. Byłam zachwycona ich wysiłkami. Zastanawiałem się: a jeśli to, co mówią, jest prawdą? Nie można było nie kibicować im podczas wielkiego napadu na samochód pancerny Brink's! Uwielbiałem głębię ducha Mathewsa, jego czasami chłopięcy idealizm był całkowicie uroczy, czy też odwagę jego najlepszego towarzysza Gary'ego Yarbrougha, gdy został otoczony przez FBI. Wszyscy oni byli jak bohaterowie, którzy wyszli z książki historycznej. Rycerze, którzy odważyli się podnieść swoje magiczne miecze na złego i zdeprawowanego smoka, jakim był rząd federalny Stanów Zjednoczonych. I tak jak w tragicznej opowieści z jakiejś książki fantasy, rycerzom nie udało się powstrzymać złej bestii. Ale niestety, to nie koniec historii, w tej chwili powstaje kolejna książka! Bractwo Morderstwa wspomina o innej ważnej książce - Dziennikach Turnera. Miesiącami myślałem o tej książce i pewnego dnia, jak zaczarowany, siedziałem w domu przyjaciela i przeglądałem katalog Delta Press. Był to dość zwariowany katalog, pełen książek o tym, jak robić materiały wybuchowe, tłumiki i inne dziwne rzeczy. Przeglądając go, zgadnij, co zobaczyłem? Wśród wojskowych poradników przetrwania i filmów instruktażowych o broni była książka, której tytuł rozpoznałem: The Turner Diaries. Była tam. Na sprzedaż. Legendarna książka, tak bardzo znienawidzona przez system. Dzienniki Turnera i inna książka Pierce'a, Hunter, którą bardziej lubię, to przede wszystkim narzędzia dydaktyczne. Z pewnością mają wspaniałą historię, która, co mogę powiedzieć, z każdym dniem staje się coraz bardziej prawdziwa, ale ich celem jest oczywiście nauczanie. I nauczają. Żałuję, że nie miałem okazji podziękować dr Pierce'owi. Ale przynajmniej udało mi się przeprowadzić wywiad z tak wspaniałymi ludźmi jak David Lane w Wigilię 2002 roku i zaprzyjaźnić się z Garym Yarbrough.

NSK: W swoich pismach zamieszczał Pan również różne reportaże. W jednym z nich przeprowadził Pan wywiad z liderem naszej partii, Gerhardem Lauckiem.

Jaka była Twoja motywacja do tego działania? Jaki jest Twój punkt widzenia na NSDAP/AO?

Molly: Po raz pierwszy dowiedziałam się o Gerhardzie Laucku, kiedy został aresztowany w Europie i wysłany do niemieckiego lochu pod zupełnie niesłusznym zarzutem. Bardzo mu współczułam i zachowałam jego nazwisko w pamięci, ale niewiele lub nic nie wiedziałam o jego niesamowitej historii. Z biegiem lat otrzymałam od jego organizacji ulotkę wśród różnych podziemnych płyt. Była na niej wielka partyjna flaga ze swastyką i jego adres w Lincoln, w stanie Nebraska. Pomyślałam "Wow, ten facet mieszka pół godziny drogi ode mnie!". W ciągu następnych lat dowiedziałem się o naprawdę niesamowitych rzeczach, które robił on i NSDAP/AO. Lauck rozprowadził tony ulotek i literatury w okupowanych Niemczech i w całej Europie. Czytałem, że więcej niż jakikolwiek żyjący człowiek. Przedruki jego broszur są wszędzie. Ciągłe widzę je na różnych stronach internetowych, na sprzedaż lub w innej formie. Gerhard jest być może jednym z najbardziej konsekwentnych ludzi w całej walce. Jest też niezwykle skryty. Sam Gerhard jest stosunkowo mało znany i przypuszczam, że tego właśnie chce. To był wielki zaszczyt móc z nim porozmawiać i przeprowadzić wywiad z taką legendą ruchu.

NSK: Czy planujecie jakieś kolejne projekty na przyszłość?

Molly: Cóż, planuję jeszcze bardziej rozbudować stronę. Jak już mówiłam, mam górę materiałów do działu Adolf Hitler and the Army of Mankind. Ostatnio miałam zaszczyt przeprowadzić telefoniczny wywiad z Fredem Leuchterem. Wkrótce zamieszcze mój pierwszy w historii wywiad audio. Leuchter jest legendą. Próbowano go zniszczyć, ale to tylko wzmocniło go i zwiększyło jego determinację. Mam jeszcze kilka innych pomysłów na zrobienie jakiegoś materiału wideo. Może jakieś artystyczne kawałki, ale może też jakieś bardziej polityczne filmiki. Czas pokaże. Ale niezależnie od tego, co będę robił, nigdy nie przestanę walczyć. Jak nauczył nas Gerhard Lauck, konsekwencja jest potężną bronią. Na przestrzeni lat spotkałem wielu ludzi, którzy po prostu całkowicie wycofali się z walki. Nie wyobrażam sobie, że sam mógłbym to zrobić. To jest niemożliwe. Jak powiedział Adolf Hitler: "Nie skapitulujemy - nie, nigdy! Możemy zostać zniszczeni, ale jeśli tak się stanie, pociągniemy za sobą cały świat - świat w płomieniach", a Savitri Devi powiedziała: "Jeśli moi towarzysze nie są przeznaczeni do rządzenia światem, to precz z nim! Spuśćcie na niego deszcz bomb atomowych, a w miejsce jego bezsensownej gadaniny o 'miłości' i 'pokoju' głos wyjącego wiatru nad jego ruinami."

NSK: W wielu Twoich sesjach zdjęciowych pojawiają się również półki z książkami.

Jaką książkę (książki) poleciłbyś/poleciłabyś i dlaczego?

Molly: Po pierwsze, powinnam powiedzieć, że ludzie zawsze pytają, którą wersję "Mein Kampf" powinnam kupić? I na ogół odpowiedzią jest "Stalag Edition". Była to jedyna angielska wersja "Mein Kampf" autoryzowana przez rząd niemiecki i Adolfa Hitlera. Nie jest jednak doskonała. Ma za sobą burzliwą historię. Ale zazwyczaj kupuje się "Stalag Edition". I tak, prawdopodobnie możesz znaleźć plik .pdf w Internecie. I nie, nie zostaniesz wpisany na listę, jeśli ją zamówisz (przynajmniej nie w USA). Inna ciekawa książka nosi tytuł "Mein Kampf: A

Translation Controversy". Jedną z moich ulubionych autorek jest Savitri Devi. Moją ulubioną książką jest prawdopodobnie 'Błyskawica i słońce', ale kocham je wszystkie na różne sposoby. Osobiście jednak "Błyskawica i słońce" naładowała mnie energią w momencie, gdy w moim życiu wszystko było na najniższym poziomie. Uwielbiam wszystkie nagrania audio i teksty Williama Pierce'a. "Damned, Deceived and Defiant" Davida Lane'a, "This Time the World" George'a Lincolna Rockwella, bez wątpienia lekturą obowiązkową jest "Hunter" i "The Turner Diaries" Pierce'a, uwielbiam też czytać o przygodach Otto Skorzeny'ego z czasów II wojny światowej. Nigdy nie miałem dreszczy czytając o II wojnie światowej, chyba że na podstawie opowieści Skorzenego o zaginionej dywizji na froncie wschodnim... Przeróżająca sprawa. Książki Leona Degrelle'a są naprawdę spektakularne, przeczytaj autobiografie dwóch najciekawszych pilotów II wojny światowej: Hansa Rudela "Stuka Pilot" i Hanny Reisch "The Sky My Kingdom", a żeby poznać straszliwą prawdę, przeczytajcie "Hellstorm" Thomasa Goodricha, a żeby poznać relację japońskiego żołnierza z jego służby w czasie II wojny światowej, sięgnijcie po książkę "Oba The Last Samurai" Dona Jonesa, Są też dwie książki bohatera Matta Hale'a: "Ending White Slavery" i "The Racial Loyalist Manifesto", "Twilight over England" męczennika Williama Joyce'a, wszystkie książki weterana Waffen-SS Hansa Schmidta, i tak dalej.

Slovenský jazyk

Predná správa Rozhovor s Molly

Druhá časť

NSK: Vaše súčasné projekty sa zjavne týkajú filozofie a umenia.

Opíšte, prosím, svoj názor na vplyv týchto tém v politike.

Molly: Snažím sa stále aktualizovať fotogalériu, ale väčšinou sa sústreďujem na Adolfa Hitlera a Armádu ľudstva (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Teraz som na 21 stranách a mám toho ešte veľa na práci. Štúdium druhej svetovej vojny je absolútne minové pole informácií. Hľadáte informácie o jednej veci a nájdete ďalšie dve, ktoré treba preskúmať. Trochu si pripadáte ako archeológ, ktorý odкрýva pochovanú minulosť. Minulosť, ktorú by radšej nechceli vyniesť na svetlo. Za záplavu informácií a obrázkov môžeme opäť poďakovať internetu. V priebehu rokov sa objavili mimoriadne vzácne veci z miest po celej Zemi. Často to pripomína skladanie puzzle, ktorého kúsky sú roztrúsené po celom svete. Ale aby som odpovedal na vašu otázku, ako môžu filozofické a umelecké veci ovplyvniť politiku, nuž, myslím si, že umenie je mocný nástroj, keď sa používa v politickej propagande. Umenie nás môže inšpirovať k veľkým veciam. Môže nás poháňať, keď sa cítime prázdni, a môže byť smrtiacou zbraňou v našej vojne. To je dôvod, prečo som kolegom národným socialistom dovolil použiť akúkoľvek našu fotografiu na akýkoľvek projekt. Je to pre mňa česť pomáhať, naozaj. Mojou najväčšou nádejou je, že niečo, čo som v živote urobil, pomôže našej veci. Čo iné by mohlo byť dôležitejšie ako toto?

NSK: Niektoré vaše fotografické práce sú dosť kontroverzné. Aký bol váš zámer usporiadať ich týmto spôsobom?

Molly: No, nikdy nebolo naším zámerom byť kontroverzní, ale niektorí z nich určite sú. Pred niekoľkými rokmi vyšla nepriateľská kniha, ktorá "skúmala" niektoré z našich fotení. Bolo veľmi zábavné čítať nepriateľské hodnotenie našich fotografií. Pre Nich malo všetko skryté posolstvo proti Nim. Všetko malo skrytý rasistický alebo "nacistický" podtón. Pripomínam, že to bolo ešte predtým, ako sme uverejnili nejaké otvorené fotografie v štýle národného socializmu. Ale na tom nezáležalo, fotografie mali znamenať to, čo chceli Oni. Ale odhliadnuc od toho, v priebehu rokov sme skúmali širokú škálu tém a používali sme množstvo symboliky, niektoré skryté a niektoré priamo do očí. Keď už sme pri tom, veľmi sa mi páčilo natáčanie Vengeance Divine II z roku 2010, kde som bodol a vytrhol krvavú lebku zo zemegule z "Izraela". Nie veľmi jemné, viem, ale účinné, haha. Po viac ako 100 záberoch a mnohých rokoch sa občas nudíme a robíme "bizarnejšie" zábery. Rád čítam a premýšľam o fantazijných témach a myslím, že do našich fotení sa vlieva veľa fantázie. Veľmi malú menšinu trochu pohoršuje nahota, ale títo ľudia sa musia rozjasniť, Tretia ríša vo svojich fotografických knihách ukazovala nahotu spredu. Neverím, že ľudské telo je niečo urážlivé alebo špinavé, keď sa používa v umeleckom zmysle.

NSK: Opíš nám, prosím, svoje umelecké vplyvy a veci, ktoré ťa inšpirujú.

Molly: Zbožňujem Brekera a mnohých ďalších umelcov Tretej ríše vrátane Adolfa Hitlera. Veľa z toho, čo robila Tretia ríša, bolo umelecké. Keď sa pozriete na vodcov, mnohí z nich boli umelcami predtým, ako sa dostali do politiky. Keď vidíte fotografie ich ulíc, vyzerajú čarovne. Vlajky, stĺpy a sochy. Krása bez zábran. Rád sa pozerám na všetko, čo vytvorili. Ich vojnové medaily, dýky a dokonca aj civilné vyznamenania sú svojou krásou v histórii neporovnateľné. Niekedy ma až mrazí, keď sa na ne pozerám. Adolf Hitler a tých dvanásť magických rokov pre mňa nikdy nezostarne. Je to jediná vec v živote, o ktorej môžem úprimne povedať, že pre mňa nikdy nezostarla a nenudila ma. Som nadšený, keď vidím fotografiu Adolfa Hitlera, ktorú som nikdy predtým nevidel. Nestáva sa to často, ale môže to byť nejaká malá, pixelová fotografia a ja sa usmievam ako dieťa... Milujem toľko vodcov Tretej ríše, zbožňujem sa o nich učiť a rád odhaľujem veci, ktoré som nikdy predtým nečítal ani nevidel. Milujem ľudí ako Darré, ktorý bol taký záhadný a mystický, alebo ťažko skúšaný Ley, ktorý tragicky stratil svoju životnú lásku a riadil najväčšiu organizáciu v Tretej ríši, DAF (Nemecký pracovný front). Alebo jeden z mojich obľúbencov, ktorému som práve venoval neuveriteľne náročné fotografovanie, hrdina Oskar Dirlewanger, ktorý viedol brigádu Dirlewanger. Tento muž je opradený lžami, niekedy si myslím, že ho nepriateľ môže nenávidieť viac ako samotného Adolfa Hitlera! Píšu o ňom a jeho statočných mužoch tie najhoršie lži. Je to naozaj neuveriteľné. Ale pravda je, že to bol vojnový hrdina, ktorý dokázal úžasné činy. Viedol tú najotrasnejšiu skupinu mužov v celej druhej svetovej vojne a odviezol pri tom pozoruhodnú prácu. Dirlewangerova brigáda bola pre mnohých mužov druhou šancou. Vojaci, ktorí nedokázali rešpektovať authority, sa naučili rešpektovať mocného Oskara Dirlewangera. Vojaci, ktorí boli zatknutí za to, že sa dopustili činov nevhodných pre vojaka, alebo pytlíci, či zločinci rôzneho stupňa. Všetci dostali v Dirlewangerovej brigáde druhú šancu. Spoločne dokázali úžasné veci, napriek všetkým prekážkam. Nepriatelia všade okolo nich. Za nepriateľskými líniami. Zblížilo ich to. Zistili, že brigáda Dirlewanger bola ich záchranou. Ich záchranou na bojisku a Oskar Dirlewanger bol ich anjelom sprievodcom.

NSK: Časť tvojich diel súvisí s hudbou, dokonca si už vydal aj hudobný album. Plánujete v budúcnosti vydať nový album?

Popíšte, prosím, vplyvy a inšpirácie vašej hudby.

Molly: V minulosti sme vydali dve CD s fotografiami a ku každému foteniu sme vytvorili galérie. Na vytvorenie hudby, ktorá hrala na pozadí, sme použili rôzne kapely. No niekedy nám chýbala jedna alebo dve hudobné skladby, takže sme museli sami vytvoriť ambientnú skladbu. Urobili sme ich asi päť alebo šesť a nášmu kamarátovi, ktorý robil pre vydavateľstvo Elegy Records, sa to páčilo a povedal nám, aby sme nahrali CD a on ho vydá. Nazvali sme ho Primitive Supremacy. Niektoré z nich mali veľmi nacionalistickú tematiku, napríklad skladba "He Lives!" o Adolfovi Hitlerovi. Je to ako v tom prísloví: "Kde žije Adolf Hitler? V mojom srdci!" Bol to zábavný projekt. V tom čase sme tiež natočili 45-minútový umelecký film. Tak to bol projekt! Robiť film Smútok za prastarým bolo neuveriteľne náročné. Vždy som chcel natočiť čisto národno-socialistický film, ale neviem, či na to niekedy nájdem čas alebo chuť. Obloha vyzerá akosi pochmúrne. Možno v ďalšom živote. Ale inšpirácie? No, pre tento film som sa pozeral všade okolo seba. Zobrala som všetko zlé, všetku temnotu, všetok osamelý smútok tohto zničen-

ého sveta a všetko som to vložila do postavy dievčaťa, ktoré hľadá pravdu a nájde ju - na cintoríne! Ale ona sa s tým nechce zmieriť a hľadá ďalej. Cez krvavé nočné mory a majestátne hory hľadá ďalej a ďalej. Ak máte záujem, film je na našej webovej stránke na stiahnutie zadarmo, rovnako ako všetko, čo sa nachádza v knihe Smútok prastarých. Žiadne reklamy. Žiadne cookies. Žiadne sledovanie.

NSK: Študovali ste niektoré zo svojich umení, alebo ste sa ich naučili sami?

Molly: Na vysokej škole som chodila niekoľko rokov, ale prestala som, keď mi povedali, že musím povinne absolvovať kurz "citlivosti voči menšinám". Nedokázala som to. Upozorňujem, že to bolo práve v čase, keď som zistila pravdu o všetkom. Chcete vedieť, ako presne som začal svoju cestu za pravdou? Bol som v malom obchode s použitými knihami, ktorý vlastnila Ázijčanka. Prezeral som si knihy o skutočných zločinoch. Rád som študoval psychológiu zločincov a vrahov. No bola tam kniha v papierovej väzbe s názvom Bratstvo vrahov. Bola to najdôležitejšia kniha, akú som kedy našiel. Zmenila celý môj život a nasmerovala ma na cestu, na ktorej pokračujem dodnes. Bola to kniha o hrdinovi a mučeníkovi Robertovi Mathewsovi a Brüder Schweigen. Napísal ju, samozrejme, nepriateľ, ale rezonovala so mnou. Nemohli zakryť pravdu o veľkolepej a tragickej ságe mužov a žien z Tichého bratstva. Ich úsilie ma nadchlo. Položil som si otázku: Čo ak je to, čo hovoria, pravda? Nemohli ste si pomôcť, ale počas veľkej lúpeže obrnených vozidiel Brink's ste im fandili! Milovala som Mathewsovu hĺbku ducha, jeho občasný chlapčenský idealizmus bol úplne očarujúci, alebo absolútnu odvahu jeho najlepšieho kamaráta Garyho Yarbrougha, keď ho obklúčila FBI. Všetci boli ako hrdinovia, ktorí práve vystúpili z historickej knihy. Rytieri, ktorí sa odvážili pozdvihnúť svoj čarovný meč proti zlému a skazenému drakovi federálnej vlády Spojených štátov. A presne ako v nejakom tragickom príbehu z fantasy knihy sa rytierom nepodarilo zastaviť zlú beštiiu. Ale žiaľ, príbeh sa neskončil, práve sa píše ďalšia kniha! Bratstvo vrahov spomína ďalšiu dôležitú knihu Turnerove denníky. Túto knihu som si niekoľko mesiacov nechával v hlave, potom som ako mávnutím čarovného prútika jedného dňa sedel u priateľa a prezeral si katalóg vydavateľstva Delta Press. Bol to dosť bláznivý katalóg, plný kníh o tom, ako vyrábať výbušniny a tlmiče a iné čudné veci. No a keď som si ho prezeral, hádajte, čo som uvidel? Medzi vojenskými príručkami o prežití a videami s návodmi na použitie zbraní bola kniha, ktorej názov som spoznal: Turnerove denníky. Bola tam. Na predaj. Legendárna kniha, ktorú systém tak hlboko nenávidel. Turnerove denníky a Pierceova ďalšia kniha Lovec, ktorá sa mi páči viac, sú viac ako čokoľvek iné učebnými pomôckami. Isteže majú skvelý príbeh, o ktorom môžem povedať, že sa každým dňom stáva pravdivejším, ale jednoznačne majú učiť. A učili. Škoda, že som nemal príležitosť poďakovať sa doktorke Pierceovej. Ale aspoň som mal možnosť urobiť rozhovor s takými veľkými mužmi, ako je David Lane, na Štedrý večer/veľkonočný večer 2002 a spriatelíť sa s Garym Yarbroughom.

NSK: Medzi vaše práce patria aj rôzne reportáže. V jednej z týchto reportáží ste urobili rozhovor s lídrom našej strany Gerhardom Lauckom.

Čo vás k tomu viedlo? Aký je váš názor na NSDAP/AO?

Molly: O Gerhardovi Lauckovi som sa prvýkrát dozvedela, keď ho v Európe zatkli a poslali do nemeckého žalára na základe úplne mylného obvinenia. Veľmi som s ním súcitil a jeho meno som si uchoval v pamäti, ale o jeho úžasnom príbehu som nevedel takmer nič. V priebehu rokov

som medzi rôznymi undergroundovými CD dostal leták od jeho organizácie. Bola na ňom veľká stránica vlajka s hákovým krížom a jeho adresa v Lincolne v Nebraske. Pomyslel som si: "Páni, tento chlapík býva asi pol hodiny odo mňa!". Počas nasledujúcich rokov som sa dozvedel o skutočne úžasných veciach, ktoré on a NSDAP/AO robili. Lauck rozposlal TUNY letákov a literatúry do okupovaného Nemecka a celej Európy. Viac než ktorýkoľvek žijúci človek, ako som sa dočítal. Jeho brožúrky sa pretlačujú všade. Neustále ich vidím na rôznych stránkach, na predaj alebo inak. Gerhard je možno jeden z najdôslednejších mužov v celom boji. Je tiež mimoriadne nenápadný. Samotný človek je dosť relatívne neznámy, hádam to tak vo všeobecnosti chce. Bolo mi veľkou cťou, že som sa s ním mohol porozprávať a urobiť rozhovor s takou legendou hnutia.

NSK: Plánujete v budúcnosti nejaké ďalšie projekty?

Molly: Plánujem webovú stránku ešte viac rozšíriť. Ako som povedala, mám kopec ďalšieho materiálu pre sekciu Adolf Hitler a armáda ľudstva. Nedávno som mala tú česť urobiť telefonický rozhovor s Fredom Leuchterom. Takže čoskoro zverejním svoj vôbec prvý zvukový rozhovor. Aká je Leuchter legenda. Pokúšali sa ho zničiť, len ho posilnili a urobili odhodlanejším. Mám niekoľko ďalších nápadov, ako urobiť nejaké video. Možno nejaké umelecké kúsky, ale možno aj nejaké politickejšie videá. Hádam to ukáže čas. Ale bez ohľadu na to, čo urobím, nikdy neprestanem bojovať. Ako nás naučil Gerhard Lauck, dôslednosť je mocná zbraň. Za tie roky som sa stretol s mnohými ľuďmi, ktorí z boja jednoducho úplne vypadli. Sám si neviem predstaviť, že by som to niekedy urobil. Je to nemožné. Ako povedal Adolf Hitler: Hitler povedal: "My nekapitulujeme - nie, nikdy! Môžeme byť zničení, ale ak sa tak stane, potiahneme so sebou svet - svet v plameňoch." A Sávitri Dévi povedala: "Nebudeme sa brániť: "Ak mojím súdruhom nie je súdené vládnuť svetu, tak preč s ním! Spíška atómových bômb naň a namiesto jeho nezmyselného žvanenia o 'láske' a 'mieri' hlas vyjúceho vetra nad jeho troskami."

NSK: Na mnohých vašich fotografiách sú zobrazené aj police s knihami.

Ktoré knihy by ste odporučili a prečo?

Molly: Najprv by som mala povedať, keďže sa ma ľudia stále pýtajú, ktorú verziu Mein Kampfu si mám kúpiť? A odpoveďou je spravidla "Stalag Edition". Bola to jediná anglická verzia Mein Kampfu, ktorú schválila nemecká vláda a Adolf Hitler. Nie je však dokonalá. Sama o sebe má pohnutú históriu. Vo všeobecnosti si však zaobstarajte "Stalag Edition". A áno, na internete pravdepodobne nájdete jej .pdf verziu. A nie, ak si ju objednáte, nezaradia vás na zoznam (aspoň nie v USA). Ďalšia zaujímavá kniha sa volá "Mein Kampf: A Translation Controversy". Jednou z mojich obľúbených autoriek je Sávitri Dévi. Mojou najobľúbenejšou knihou od nej je asi "Blesk a slnko", ale všetky mám rada rôznym spôsobom. Osobne ma však "Blesk a slnko" dobýjala v období môjho života, keď bolo všetko na dne. Zbožňujem všetky zvukové nahrávky a spisy Williama Piercea. 'Prekliati, oklamaní a vzdorovití' Davida Lanea, 'Tentoraz svet' Georgea Lincolna Rockwella, bezpochyby povinným čítaním je Pierceov 'Lovec' a 'Turnerove denníky' a rád čítam o dobrodružstvách Otta Skorzenyho z druhej svetovej vojny. Nikdy som pri čítaní o druhej svetovej vojne nemal strašidelné zimomriavky okrem Skorzenyho príbehu o stratenej divízii na východnom fronte... strašidelné veci. Knihy Leona Degrelleho sú naozaj veľkolepé, prečítajte si autobiografie dvoch najzaujímavejších pilotov druhej svetovej vojny: Ak si chcete

prečítať strašnú pravdu, prečítajte si knihu Thomasa Goodricha "Pekelná búrka", ak chcete získať skutočne zaujímavý pohľad na výpoveď japonského vojaka o jeho službe v druhej svetovej vojne, prečítajte si knihu Dona Jonesa "Oba Posledný samuraj", sú tu aj dve knihy hrdinu Matta Halea 'Ending White Slavery' a 'The Racial Loyalist Manifesto', 'Twilight over England' od mučeníka Williama Joycea, všetky knihy, ktoré nájdete od veterána Waffen-SS Hansa Schmidta, bože, to ide ďalej a ďalej.

Slovinčina

Prednje poročilo

Intervju z Molly

Drugi del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opišite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam še vedno posodabljati fotogalerijo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Vojsko človeštva (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Preučevanje druge svetovne vojne je absolutno minsko polje informacij. Ko iščeš informacije o eni stvari, najdeš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutiš se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti pojavile v krajih po vsej Zemlji. Pogosto se zdi, kot da bi sestavljali sestavljanko, katere koščki so raztreseni po vsem svetu. Če pa odgovorim na vaše vprašanje, kako lahko filozofske in umetniške stvari vplivajo na politiko, potem menim, da je umetnost močno orodje, če se uporablja v politični propagandi. Umetnost nas lahko navdihne za velike stvari. Lahko nas napaja, ko se počutimo prazne, in je lahko smrtonosno orožje v naši vojni. Zato kolegom nacionalsocialistom dovolim, da uporabijo katero koli našo fotografijo za kakršen koli projekt, ki ga imajo. Resnično mi je v čast, da lahko pomagam. Moje največje upanje je, da bo nekaj, kar sem naredil v svojem življenju, pripomoglo k naši stvari. Kaj drugega bi lahko bilo pomembnejše od tega?

NSK: Nekatera vaša fotografska dela so precej kontroverzna. Kakšen je bil vaš namen, da jih uredite na ta način?

Molly: Naš namen nikoli ni bil biti kontroverzen, vendar nekateri zagotovo so. Pred nekaj leti je izšla sovražna knjiga, ki je "preučevala" nekatera naša fotografiranja. Bilo je zelo zabavno brati sovražnikovo oceno naših fotografij. Zanje je imelo vse skrito sporočilo proti njim. Vse je ime- lo skrito rasistično ali "nacistično" konotacijo. Ne pozabite, to je bilo, preden smo objavili kakršne koli odkrite nacionalsocialistične fotografske posnetke. Toda to ni bilo pomembno, fo- tografije so pomenile vse, kar so želeli oni. Če pustimo to ob strani, smo v preteklih letih ra- ziskovali najrazličnejše teme in uporabili ogromno simbolike, nekatere skrite, druge očitne. Ko govorimo o tem, zelo mi je bilo všeč snemanje iz leta 2010 Vengeance Divine II, kjer sem zabodel in iz globusa iz "Izraela" iztrgal krvavo lobanjo. Vem, da ne preveč prefinjeno, a učinkovito, haha. Po več kot 100 posnetkih in mnogih letih se včasih naveličamo in naredimo bolj "bizarne" posnetke. Rad berem in razmišljam o fantazijskih temah in mislim, da je v naša fotografiranja vpleteno veliko fantazije. Zelo majhna manjšina je nekoliko užaljena zaradi golote, vendar se morajo ti ljudje razvedriti, tretji rajh je v svojih fotografskih knjigah pri-

kazoval popolno goloto. Ne verjamem, da je človeško telo nekaj žaljivega ali umazanega, če se uporablja v umetniškem smislu.

NSK: Opišite nam svoje umetniške vplive in stvari, ki vas navdihujejo.

Molly: Obožujem Brekerja in številne druge umetnike tretjega rajha, vključno z Adolfom Hitlerjem. Veliko tega, kar je počel tretji rajh, je bilo umetniško. Če pogledamo voditelje, so bili mnogi med njimi umetniki, preden so se podali v politiko. Ko vidiš slike njihovih ulic, so videti čarobne. Zastave, stebri in kipi. Lepota brez meja. Rad si ogledam vse, kar so ustvarili. Njihove vojne medalje, bodala in celo civilna odlikovanja so po svoji lepoti neprimerljiva v zgodovini. Včasih me kar zmrazi, ko jih pogledam. Adolf Hitler in teh dvanajst čarobnih let se mi nikoli ne izjalovijo. To je edina stvar v življenju, za katero lahko iskreno rečem, da me ni nikoli postarala ali dolgočasila. Navdušen sem, ko vidim sliko Adolfa Hitlerja, ki je še nikoli nisem videl. To se ne zgodi pogosto, vendar je to lahko kakšna majhna, pikslirana fotografija in že se smejim kot otrok ... Obožujem številne voditelje tretjega rajha in obožujem učenje o njih ter rad odkrivam stvari, ki jih še nikoli nisem prebral ali videl. Všeč so mi ljudje, kot sta Darré, ki je bil tako skrivnosten in mističen človek, ali trdoživi Ley, ki je tragično izgubil ljubezen svojega življenja in nadzoroval največjo organizacijo v Tretjem rajhu, DAF (Nemško delavsko fronto). Ali pa eden mojih najljubših, ki sem mu pravkar posvetil izjemno težko fotografiranje, junak Oskar Dirlewanger, ki je vodil Dirlewangerjevo brigado. Ta človek je prekrit z lažmi, včasih se mi zdi, da ga sovražnik morda sovraži bolj kot samega Adolfa Hitlerja! O njem in njegovih pogumnih možeh pišejo najhujše laži. Resnično neverjetno. Toda resnica je, da je bil vojni junak, ki je opravil neverjetne podvige. Vodil je najbolj raztrgano skupino mož v vsej drugi svetovni vojni in pri tem opravil izjemno delo. Dirlewangerjeva brigada je bila za mnoge moške druga priložnost. Vojaki, ki niso znali spoštovati avtoritete, so se naučili spoštovati mogočnega Oskarja Dirlewangerja. Vojaki, ki so bili aretirani zaradi dejanj, neprimernih za vojaka, ali pa so bili pobalini ali kriminalci različnih stopenj. Vsi so v brigadi Dirlewanger dobili drugo priložnost. Skupaj so proti vsem pričakovanjem naredili neverjetne stvari. Vsepovsod okoli njih so bili sovražniki. Za sovražnikovimi linijami. To jih je zbližalo. Spoznali so, da je bila brigada Dirlewanger njihova rešilna bilka. Njihova rešitev na bojišču in Oskar Dirlewanger je bil njihov angel vodnik.

NSK: Del vaših umetniških del je povezanih z glasbo, izdali ste celo glasbeni album. Ali nameravate v prihodnosti izdati nov album?

Opišite vplive in navdihe svoje glasbe.

Molly: V preteklosti smo izdali dve zgoščenki s fotografijami in ustvarili galerije za vsako fotografiranje. Pri ustvarjanju glasbe v ozadju smo uporabljali različne glasbene skupine. Včasih nam je zmanjkalo ene ali dveh glasbenih skladb, zato smo morali sami ustvariti ambientalno skladbo. Naredili smo jih približno pet ali šest in našemu prijatelju, ki je imel založbo Elegy Records, so bile všeč in nam je rekel, naj posnamemo zgoščenko, on pa jo bo izdal. Poimenovali smo jo Primitive Supremacy. Nekatere so bile zelo nacionalsocialistično obarvane, na primer skladba "He Lives!" o Adolfu Hitlerju. To je kot v pregovoru: "Kje živi Adolf Hitler? V mojem srcu!" To je bil zabaven projekt. Nekoč smo posneli tudi 45-minutni umetniški film. To je bil projekt! Snemanje filma Žalovanje za starodavnimi je bilo izjemno naporno. Vedno sem si želel

posneti čisto nacionalsocialistični film, vendar ne vem, ali bom kdaj našel čas ali zagon. Nebo je videti nekako mračno. Morda v naslednjem življenju. Ampak navdihi? No, za film sem se oziral okoli sebe. Vzela sem vse slabo, vso temo, vso osamljeno žalost tega uničenega sveta in vse to prenesla v lik dekleta, ki išče resnico in jo najde - na pokopališču! Vendar se s tem ne sprijazni in išče naprej. Skozi krvave nočne more in veličastne gore išče naprej in naprej. Če vas zanima, je film na naši spletni strani na voljo za brezplačen prenos, tako kot vse, kar je na voljo na spletišču Mourning the Ancient. Brez oglasov. Brez piškotkov. Brez sledenja.

NSK: Ali ste se učili nekaterih svojih umetnosti ali ste se jih naučili sami?

Molly: Ne, ne zares, nekaj let sem študirala na fakulteti, vendar sem jo opustila, ko so mi rekli, da moram obvezno obiskovati tečaj "občutljivosti za manjšine". Tega nisem mogla opraviti. To je bilo ravno v času, ko sem odkrila resnico o vsem. Želite vedeti, kako natančno sem začel pot do resnice? Bil sem v majhni trgovini z rabljenimi knjigami, katere lastnica je bila Azijka. Ogle doval sem si knjige o resničnih zločinih. Rad sem preučeval psihologijo zločincev in morilcev. Tam je bila knjiga v knjižni obliki z naslovom Bratovščina umora. To je bila najpomembnejša knjiga, ki sem jo kdajkoli našel. Spremenila mi je življenje in me popeljala na pot, ki jo nadaljujem še danes. To je bila knjiga o junaku in mučencu Robertu Mathewsu in bratovščini Brüder Schweigen. Seveda jo je napisal sovražnik, vendar je odmevala v meni. Niso mogli prikriti resnice o veličastni in tragični sagi o moških in ženskah iz Tihe bratovščine. Njihova prizadevanja so me navdušila. Vprašal sem se: kaj pa če je to, kar pravijo, res? Med velikim ropom Brinkovih oklepnih avtomobilov si nisi mogel pomagati, da ne bi navijal zanje! Všeč mi je bila globina duha Mathewsa, njegov včasih fantovski idealizem je bil povsem očarljiv, ali pa popoln pogum njegovega najboljšega tovariša Garyja Yarbrougha, ko ga je obkrožil FBI. Vsi so bili kot junaki, ki so pravkar stopili iz zgodovinske knjige. Vitezi, ki so si upali dvigniti svoje čarobne meče proti zlobnemu in pokvarjenemu zmaju zvezne vlade Združenih držav Amerike. In kot v kakšni tragični zgodbi iz fantazijske knjige vitezom ni uspelo ustaviti zlobne zveri. A žal zgodba še ni končana, saj prav zdaj nastaja nova knjiga! Bratovščina umora je omenila še eno pomembno knjigo, Turnerjeve dnevnike. To knjigo sem imel v mislih več mesecev, potem pa sem nekega dne kot po čudežu sedel pri prijatelju in pregledoval katalog založbe Delta Press. To je bil precej nor katalog, poln knjig o tem, kako izdelati eksploziv, dušilce zvoka in druge čudne stvari. Ko sem ga prelistal, sem ugibal, kaj sem videl? Med vojaškimi priročniki za preživetje in videoposnetki z navodili za uporabo orožja je bila knjiga, katere naslov sem prepoznal: Turnerjevi dnevniki. Tam je bila. Na prodaj. Legendarna knjiga, ki jo sistem tako zelo sovraži. Turnerjevi dnevniki in Pierceova druga knjiga, Lovec, ki mi je bolj všeč, sta bolj kot karkoli drugega učna pripomočka. Seveda imata odlično zgodbo, za katero lahko rečem, da je iz dneva v dan bolj resnična, vendar sta očitno namenjeni poučevanju. In to sta tudi storila. Želim si, da bi imel priložnost zahvaliti se doktorju Pierceu. Toda vsaj sem lahko opravil intervju z velikimi možmi, kot je David Lane, na božično-julski večer leta 2002 in se spoprijateljil z Garyjem Yarbroughom.

NSK: Med vašimi prispevki so tudi različna poročila. V enem od teh poročil ste opravili intervju z vodjo naše stranke Gerhardom Lauckom.

Kaj vas je spodbudilo k temu? Kakšen je vaš pogled na NSDAP/AO?

Molly: Za Gerharda Laucka sem prvič izvedela, ko so ga v Evropi aretirali in poslali v nemško ječo na podlagi popolnoma napačne obtožbe. Resnično sem sočustvovala z njim in ohranila njegovo ime v spominu, vendar o njegovi neverjetni zgodbi nisem vedela skoraj ničesar. Z leti sem med različnimi podzemnimi zgoščenkami prejel letak njegove organizacije. Na njem je bila velika strankarska zastava s svastiko in njegov naslov v Lincolnu v Nebraski. Pomislil sem: "Vau, ta človek živi pol ure od mene!" V letih, ki so sledila, sem izvedel za resnično neverjetne stvari, ki sta jih počela on in NSDAP/AO. Lauck je v okupirani Nemčiji in po vsej Evropi razposlal na tone letakov in literature. Prebral sem, da jih je razposlal več kot katerikoli drug živeči človek. Ponatisi njegovih brošur so povsod. Nenehno jih vidim na različnih spletnih straneh, ki so naprodaj ali kako drugače. Gerhard je morda eden najbolj doslednih ljudi v celotnem boju. Prav tako je zelo nezahteven. Človek sam je precej relativno neznan, domnevam, da je tako, kot si na splošno želi. V veliko čast mi je bilo, da sem se lahko pogovarjal z njim in opravil intervju s tako legendo gibanja.

NSK: Ali v prihodnosti načrtujete še kakšne projekte?

Molly: Načrtujem, da bom spletno stran še bolj razširila. Kot sem že rekla, imam še goro gradiva za razdelek Adolf Hitler in vojska človeštva. Pred kratkim sem imela čast opraviti telefonski intervju s Fredom Leuchterjem. Tako bom kmalu objavil svoj prvi zvočni intervju. Leuchter je legenda. Poskušali so ga uničiti, pa so ga le še okrepili in naredili bolj odločnega. Imam še nekaj drugih zamisli o snemanju videoposnetkov. Morda nekaj umetniških del, morda pa tudi nekaj bolj političnih videoposnetkov. Mislim, da bo čas pokazal. Toda ne glede na to, kaj bom storil, se ne bom nikoli prenehal boriti. Kot nas je naučil Gerhard Lauck, je doslednost mogočno orožje. V preteklih letih sem spoznal veliko ljudi, ki so preprosto popolnoma opustili boj. Ne morem si predstavljati, da bi to kdaj storil sam. To je nemogoče. Kot je rekel Adolf Hitler: Hitler je dejal: "Ne bomo kapitulirali - ne, nikoli! Morda bomo uničeni, a če bomo, bomo s seboj potegnili svet - svet v plamenih." In Savitri Devi je dejala: "Če bomo uničeni, bomo s seboj potegnili svet: "Če mojim tovarišem ni usojeno, da bi vladali svetu, potem proč z njim! Naj ga zasuje dež atomskih bomb in namesto nesmiselnega govoričenja o 'ljubezni' in 'miru' naj se nad njegovimi ruševinami razlega glas ječočega vetra."

NSK: Na številnih vaših fotografijah so upodobljene tudi knjižne police.

Katere knjige bi priporočili in zakaj?

Molly: Najprej naj povem, ker me ljudje vedno sprašujejo, katero različico Mein Kampfa naj vzamem? Na splošno je odgovor "izdaja Stalag". To je bila edina angleška različica knjige Mein Kampf, ki sta jo odobrila nemška vlada in Adolf Hitler. Vendar ni popolna. Njena zgodovina je zelo pestra. Na splošno pa si zagotovite "Stalag Edition". In ja, verjetno lahko na internetu najdete .pdf verzijo. In ne, če jo boste naročili, vas ne bodo uvrstili na seznam (vsaj v ZDA ne). Druga zanimiva knjiga se imenuje "Mein Kampf: A Translation Controversy". Ena mojih najljubših avtoric je Savitri Devi. Moja najljubša njena knjiga je verjetno 'The Lightning and the Sun', vendar so mi vse knjige všeč na različne načine. Osebnostno pa me je 'Strela in sonce' napolnila v obdobju mojega življenja, ko so bile stvari na najnižji ravni. Obožujem vse zvočne posnetke in dela Williama Piercea. 'Damned, Deceived and Defiant' Davida Lanea, 'This Time the World' Georgea Lincolna Rockwella, brez dvoma sta obvezno branje Pierceova 'Hunter' in

'The Turner Diaries', rad pa berem tudi o dogodivščinah Otta Skorzenyja iz druge svetovne vojne. Ob branju zgodb o drugi svetovni vojni me nikoli ni spreletavala srhljiva mrzlica, razen ob Skorzenyjevi zgodbi o izgubljeni diviziji na vzhodni fronti ... srhljiva stvar. Knjige Leona Degrelleja so res spektakularne, preberite avtobiografije dveh najzanimivejših pilotov druge svetovne vojne: Za resnično zanimiv pogled na pripoved japonskega vojaka o njegovem služenju v drugi svetovni vojni si preberite knjigo Dona Jonesa Oba The Last Samurai (Oba zadnji samuraj), tudi dve knjigi junaka Matta Halea "Konec belega suženjstva" in "Manifest rasnih lojalistov", "Somrak nad Anglijo" mučenca Williama Joycea, vse knjige veterana Waffen-SS Hansa Schmidta, ki jih lahko najdete, in še in še.

Cesky

Přední zpráva Rozhovor s Molly

Druhá část

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popište prosím svůj názor na dopad těchto témat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armádu lidstva (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Teď jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutní informační minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které je třeba prozkoumat. Připadáte si trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by raději nechtěli dostat na světlo. Za záplavu informací a obrázků můžeme opět poděkovat internetu. V průběhu let se vynořily nesmírně vzácné věci z míst po celé Zemi. Často si připadáme jako při skládání puzzle, jehož dílky jsou roztroušeny po celém světě. Ale abych odpověděl na vaši otázku, jak mohou filosofické a umělecké věci ovlivnit politiku, no, myslím, že umění je mocný nástroj, když se používá v politické propagandě. Umění nás může inspirovat k velkým věcem. Může nás pohánět, když se cítíme prázdní, a může být smrtící zbraní v naší válce. Proto jsem kolegům národním socialistům dovolil použít jakoukoli naši fotografii pro jakýkoli projekt. Je pro mě čest pomáhat, opravdu. Mou největší nadějí je, že něco, co jsem v životě udělal, pomůže naší věci. Co jiného by mohlo být důležitější než tohle?

NSK: Některé vaše fotografické práce jsou dost kontroverzní. Jaký byl váš záměr je takto uspořádat?

Molly: No, nikdy nebylo naším záměrem být kontroverzní, ale některé z nich určitě jsou. Před několika lety vyšla nepřátelská kniha, která "zkoumala" některá naše focení. Bylo velmi zábavné přečíst si nepřátelské hodnocení našich fotografií. Pro Ně mělo všechno skryté poselství proti Nim. Všechno mělo skrytý rasistický nebo "nacistický" podtext. Připomínám, že to bylo ještě předtím, než jsme zveřejnili nějaké otevřené národně socialistické fotografie. Ale na tom nezáleželo, fotky měly znamenat to, co Oni chtěli. Ale když to pomineme, v průběhu let jsme zkoumali širokou škálu témat a používali spoustu symboliky, některé skryté a některé přímo do očí. Když už o tom mluvíme, moc se mi líbilo natáčení Vengeance Divine II z roku 2010, kde jsem probodl a vytrhl zkrvavenou lebku ze zeměkoule z "Izraele". Není to moc jemné, já vím, ale účinné, haha. Po hodně

přes 100 natáčení a mnoha letech se občas nudíme a děláme další "bizarní" natáčení. Rád čtu a přemýšlím o fantasy tématech a myslím, že do našich focení se fantazie dostává. Velmi malou menšinu trochu pohoršuje nahota, ale tito lidé by se měli osvěžit, Třetí říše ve svých fotografických knihách ukazovala nahotu v plné nahotě. Nemyslím si, že lidské tělo je něco urážlivého nebo špinavého, když je použito v uměleckém smyslu.

NSK: Popište nám, prosím, své umělecké vlivy a věci, které vás inspirují.

Molly: Zbožňuji Brekera a mnoho dalších umělců Třetí říše, včetně Adolfa Hitlera. Tolik z toho, co Třetí říše dělala, bylo umělecké. Když se podíváte na vůdce, tak mnozí z nich byli umělci, než se dostali do politiky. Když vidíte obrázky jejich ulic, vypadají kouzelně. Vlajky, sloupy a sochy. Nespoutaná krása. Rád se dívám na všechno, co vytvořili. Jejich válečné medaile, dýky a dokonce i civilní vyznamenání jsou svou krásou v historii nepřekonatelné. Někdy mi běhá mráz po zádech, jen se na ně podívám. Adolf Hitler a těch dvanáct magických let pro mě nikdy nezestárnou. Je to jediná věc v životě, o které mohu upřímně říct, že pro mě nikdy nezestárla a nenudila mě. Jsem nadšený, když vidím obrázek Adolfa Hitlera, který jsem nikdy předtím neviděl. Nestává se to často, ale může to být nějaká malá, pixelová fotka a já se usmívám jako dítě... Miluji tolik vůdců Třetí říše a zbožňuji se o nich učit a ráda odhaluji věci, které jsem nikdy předtím nečetla ani neviděla. Miluji lidi jako Darré, který byl tak tajemný a mystický, nebo těžce žijícího Leye, který tragicky ztratil svou životní lásku a řídil největší organizaci ve Třetí říši, DAF (Německou pracovní frontu). Nebo jeden z mých oblíbenců, kterému jsem právě věnoval neuvěřitelně náročné focení, hrdina Oskar Dirlewanger, který vedl Dirlewangerovu brigádu. Tento muž je opředěn lží, někdy mám pocit, že ho nepřítel možná nenávidí víc než samotného Adolfa Hitlera! Píší o něm a jeho statečných mužích ty nejhorší lži. Opravdu neuvěřitelné. Ale pravda je, že to byl válečný hrdina, který dokázal úžasné činy. Vedl tu nejotrhanější skupinu mužů v celé druhé světové válce a odvedl při tom pozoruhodnou práci. Dirlewangerova brigáda byla pro mnoho mužů druhou šancí. Vojáci, kteří nedokázali respektovat autority, se naučili respektovat mocného Oskara Dirlewangera. Vojáci, kteří byli zatčeni za to, že se dopustili činů neslušných vojákovi, nebo pytláci či zločinci různého stupně. Ti všichni dostali v Dirlewangerově brigádě druhou šanci. Společně dokázali navzdory všem předpokladům úžasné věci. Nepřátelé všude kolem nich. Za nepřátelskými liniemi. To je sblížilo. Poznali, že brigáda Dirlewanger byla jejich záchranou. Jejich záchranou na bojišti a Oskar Dirlewanger byl jejich andělem průvodcem.

NSK: Část tvých děl souvisí s hudbou, dokonce jsi už vydal hudební album. Plánujete v budoucnu vydat nové album?

Popište prosím vlivy a inspiraci vaší hudby.

Molly: V minulosti jsme vydali dvě fotografická CD a ke každému focení jsme vytvořili galerii. K vytvoření hudby, která hrála na pozadí, jsme využívali různé kapely. No a někdy nám chyběla jedna nebo dvě hudební skladby, takže jsme si museli vytvořit ambientní skladbu sami. Udělali jsme jich asi pět nebo šest a našemu kamarádovi, který dělal nahrávací společnost Elegy Records, se to líbilo a řekl nám, ať nahrajeme CD a on ho vydá. Pojmenovali jsme ho Primitive Supremacy. Něco z toho bylo hodně nacionálně socialisticky laděné, třeba skladba "He Lives!" o Adolfu Hitlerovi. Je to jako v tom rčení: "Kde žije Adolf Hitler? V mém srdci!" Byl to zábavný projekt. Svého času jsme také natočili 45minutový umělecký film. Tak to byl projekt! Dělat film Truchlící prastarý bylo neuvěřitelně náročné. Vždycky jsem chtěl natočit čistě národně socialistický film, ale nevím, jestli na to někdy najdu čas nebo chuť. Nebe vypadá nějak mdle. Možná v příštím životě. Ale inspirace? No, pro tenhle film jsem se díval všude kolem sebe. Vzal jsem všechno to špatné, všechnu tu temnotu, všechn ten osamělý smutek tohohle zničeného světa a všechno jsem to vložil do postavy dívky, která hledá pravdu a najde ji - na hřbitově! Ale ona se s tím nesmíří a hledá dál. Přes krvavé noční můry a majestátní hory hledá dál a dál. Pokud vás film zaujal, je na našich stránkách ke stažení zdarma, stejně jako vše, co se týká Truchlících prastarých. Žádné reklamy. Žádné cookies. Žádné sledování.

NSK: Studoval jsi nějaké své umění, nebo ses ho naučil (všechno) sám?

Molly: Ne, ne tak docela, na vysoké škole jsem pár let studovala, ale nechala jsem toho, když mi řekli, že musím povinně navštěvovat kurz "citlivosti k menšinám". Nemohla jsem to udělat. Připomínám, že to bylo v době, kdy jsem zjistila pravdu o všem. Chcete vědět, jak přesně jsem začal svou cestu za pravdou? Byl jsem v malém obchodě s použitými knihami, který vlastnila jedna Asiatka. Prohlížel jsem si knihy o skutečných zločinech. Rád jsem studoval psychologii zločinců a vrahů. No a tam byla kniha v papírové vazbě s názvem Bratrstvo vrahů. Byla to nejdůležitější kniha, jakou jsem kdy našel. Změnila celý můj život a nasměrovala mě na cestu, na které pokračuji dodnes. Byla to kniha o hrdinovi a mučedníkovi Robertu Mathewsovi a Brüder Schweigen. Napsal ji samozřejmě nepřítel, ale rezonovala se mnou. Nemohli zakrýt pravdu o velkolepé a tragické sáze mužů a žen z Tichého bratrstva. Jejich snaha mě nadchla. Kladl jsem si otázku: Co když je to, co říkají, pravda? Při velké loupeži obrněných vozů Brink's jste jim nemohli nefandit! Líbila se mi Mathewsova hloubka ducha, jeho někdy až chlapecký idealismus byl naprosto okouzlující, nebo naprostá statečnost jeho nejlepšího druha Garyho Yarbrougha, když byl obklíčen FBI. Všichni byli jako hrdinové, kteří právě vystoupili z historické knihy. Rytíři, kteří se odvážili pozvednout své kouzelné meče proti zlému a zvrácenému drakovi federální vlády Spojených států. A stejně jako v nějakém tragickém příběhu z fantasy knihy se rytířům nepodařilo zlou bestii zastavit. Ale bohužel, příběh ještě neskončil, právě teď se píše další kniha! Bratrstvo vrahů zmínilo další důležitou knihu, Turnerovy deníky. Měsíce jsem na tu knihu myslela a pak jsem jako mávnutím kouzelného proutku jednoho dne seděla u kamarádky a prohlížela si katalog nakladatelství Delta Press. Byl to dost šílený katalog, plný knih o tom, jak vyrábět

výbušniny a tlumiče a další podivné věci. Když jsem si ho prolistoval, hádejte, co jsem uviděl? Mezi vojenskými příručkami o přežití a videonávody na zbraně byla kniha, jejíž název jsem poznal: Turnerovy deníky. Byla tam. Na prodej. Legendární kniha, kterou systém tolik nenáviděl. Turnerovy deníky a Piercova další kniha, Lovec, která se mi líbí víc, jsou spíš než cokoli jiného učební pomůcky. Jistě, mají skvělý příběh, o kterém bych mohl říct, že se mi každým dnem zdá pravdivější a pravdivější, ale jejich cílem je jednoznačně učit. A učit mají. Přál bych si, abych měl možnost doktoru Piercovi poděkovat. Ale aspoň jsem mohl udělat rozhovor s takovými velikány, jako je David Lane, na Štědrý den/julský večer 2002 a spřátelit se s Garym Yarbroughem.

NSK: Vaše práce zahrnují také různé reportáže. V jedné z těchto reportáží jste udělal rozhovor s naším stranickým předsedou Gerhardem Lauckem.

Co vás k tomu vedlo? Jaký je váš názor na NSDAP/AO?

Molly: O Gerhardu Lauckovi jsem se poprvé dozvěděla, když byl v Evropě zatčen a poslán do německého žaláře na základě zcela mylného obvinění. Opravdu jsem s ním soucítila a uchovala si jeho jméno v paměti, ale o jeho úžasném příběhu jsem nevěděla téměř nic. V průběhu let jsem mezi různými undergroundovými cédečky dostával leták jeho organizace. Byla na něm velká stranická vlajka s hákovým křížem a jeho adresa v Lincolnu v Nebrasce. Pomyslel jsem si: "Páni, tenhle chlap bydlí asi půl hodiny ode mě!". Během následujících let jsem se dozvěděl o skutečně úžasných věcech, které on a NSDAP/AO dělali. Lauck rozesílal TUNY letáků a literatury do okupovaného Německa a celé Evropy. Dočetl jsem se, že víc než kterýkoli žijící člověk. Reprinty jeho brožur jsou všude. Neustále je vídám na různých stránkách, ať už na prodej, nebo jinak. Gerhard je možná jedním z nejdůslednějších mužů v celém boji. Je také nesmírně nenápadný. Ten člověk sám je dost relativně neznámý, hádám, že to tak obecně chce. Bylo mi velkou ctí, že jsem s ním mohl mluvit a udělat rozhovor s takovou legendou hnutí.

NSK: Plánujete do budoucna nějaké další projekty?

Molly: Molly: No, mám v plánu webové stránky ještě více rozšířit. Jak už jsem řekla, mám horu dalšího materiálu pro sekci Adolf Hitler a armáda lidstva. Nedávno jsem měla tu čest udělat telefonický rozhovor s Fredem Leuchterem. Takže někdy brzy zveřejním svůj vůbec první zvukový rozhovor. Jaká je Leuchter legenda. Když se ho snažili zničit, jen ho posílili a učinili odhodlanějším. Mám další nápady na natočení nějakého videa. Možná nějaké umělecké kousky, ale také možná nějaká političtější videa. To asi ukáže čas. Ale ať už budu dělat cokoli, nikdy nepřestanu bojovat. Jak nás naučil Gerhard Lauck, důslednost je mocná zbraň. V průběhu let jsem se setkal s mnoha lidmi, kteří z boje úplně vypadli. Nedokážu si představit, že bych to někdy udělal já sám. Je to nemožné. Jak řekl Adolf Hitler: Hitler říkal: "My nekapitulujeme - ne, nikdy! Možná budeme zničeni, ale pokud ano, stáhneme s sebou celý svět - svět v plamenech." A Sávitrí Dévi řekla: "Nebudeme se bránit: Svátirí Devítiletá: "Pokud mým soudruhům

není souzeno vládnout světu, pak pryč s ním! Sprška atomových bomb na něj a místo jeho nesmyslného žvanění o 'lásce' a 'míru' hlas vyjícího větru nad jeho troskami."

NSK: Na mnoha vašich fotografiích jsou zachyceny také regály s knihami.

Kterou knihu byste doporučil(a) a proč?

Molly: Nejdřív bych měla říct, protože se mě lidé pořád ptají, kterou verzi Mein Kampfu si mám koupit? A většinou je odpovědí "Stalag Edition". Byla to jediná anglická verze Mein Kampfu, kterou schválila německá vláda a Adolf Hitler. Není však dokonalá. Sam o sobě má pohnutou historii. Obecně si však poříd'te "Stalag Edition". A ano, na internetu pravděpodobně najdete její .pdf verzi. A ne, pokud si ji objednáte, nebudete zařazeni na seznam (alespoň ne v USA). Další zajímavá kniha se jmenuje 'Mein Kampf: A Translation Controversy'. Jednou z mých oblíbených autorek je Sávitří Díví. Moje nejoblíbenější kniha od ní je asi 'Blesk a slunce', ale mám je ráda všechny různým způsobem. Osobně mě však 'Blesk a slunce' nabíla energií v době, kdy jsem byla na dně. Zbožňuji všechny zvukové nahrávky a spisy Williama Pierce. 'Prokletý, podvedený a vzdorující' Davida Lanea, 'Tentokrát svět' George Lincolna Rockwella, povinnou četbou je bezpochyby Pierceův 'Lovec' a 'Turnerovy deníky' a rád čtu o dobrodružstvích Otty Skorzenyho z druhé světové války. Nikdy mi při čtení o druhé světové válce neběhal mráz po zádech, kromě Skorzenyho příběhu o ztracené divizi na východní frontě... strašidelná věc. Knihy Leona Degrelleho jsou opravdu velkolepé, přečtete si autobiografie dvou nejzajímavějších pilotů druhé světové války: Pro opravdu zajímavý pohled na vyprávění japonského vojáka o jeho službě za druhé světové války si přečtete knihu Dona Jonese Oba poslední samurajové, také dvě knihy hrdiny Matta Halea 'Ending White Slavery' a 'The Racial Loyalist Manifesto', 'Twilight over England' od mučedníka Williama Joyce, všechny knihy, které najdete od veterána Waffen-SS Hanse Schmidta, sakra, jde to pořád dál a dál.

Ελληνικά

Εμπρόσθια αναφορά

Συνέντευξη με τη Molly

Μέρος δεύτερο

NSK: Τα τρέχοντα έργα σας είναι προφανώς φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Περιγράψτε τις απόψεις σας σχετικά με τον αντίκτυπο αυτών των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Χίτλερ και ο Στρατός της Ανθρωπότητας (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Έχω φτάσει στις 21 σελίδες τώρα, και έχω πολλά ακόμα να κάνω. Η μελέτη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένα απόλυτο ναρκοπέδιο πληροφοριών. Αναζητάς πληροφορίες για ένα πράγμα και βρίσκεις άλλα δύο πράγματα που πρέπει να ερευνήσεις. Αισθάνεσαι λίγο σαν να είσαι αρχαιολόγος, που ξεθάβει το θαμμένο παρελθόν. Ένα παρελθόν που θα προτιμούσαν να μην έρθει στο φως. Μπορούμε να ευχαριστήσουμε και πάλι το διαδίκτυο για τον κατακλυσμό πληροφοριών και εικόνων. Εξαιρετικά σπάνια πράγματα έχουν βγει στην επιφάνεια όλα αυτά τα χρόνια από μέρη σε όλη τη γη. Συχνά μοιάζει σαν να συναρμολογούμε ένα παζλ, του οποίου τα κομμάτια είναι διασκορπισμένα σε όλο τον κόσμο. Αλλά για να απαντήσω στην ερώτησή σας, για το πώς τα φιλοσοφικά και καλλιτεχνικά πράγματα μπορούν να επηρεάσουν την πολιτική, λοιπόν, πιστεύω ότι η τέχνη είναι ένα ισχυρό εργαλείο όταν χρησιμοποιείται στην πολιτική προπαγάνδα. Η τέχνη μπορεί να μας εμπνεύσει να κάνουμε σπουδαία πράγματα. Μπορεί να μας τροφοδοτήσει όταν νιώθουμε άδαιοι και να αποτελέσει ένα θανάσιμο όπλο στον πόλεμό μας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αφήνω τους συναδέλφους εθνικοσοσιαλιστές να χρησιμοποιούν οποιαδήποτε φωτογραφία μας για οποιοδήποτε έργο μπορεί να έχουν. Είναι τιμή για μένα να βοηθήσω, πραγματικά. Η μεγαλύτερη ελπίδα μου είναι ότι κάτι που έχω κάνει στη ζωή μου θα βοηθήσει στην προώθηση του σκοπού μας. Τι άλλο θα μπορούσε να είναι πιο σημαντικό από αυτό;

NSK: Ορισμένα από τα φωτογραφικά σας έργα είναι αρκετά αμφιλεγόμενα. Ποια ήταν η πρόθεσή σας να τα τοποθετήσετε με αυτόν τον τρόπο;

Molly: Δεν ήταν ποτέ πρόθεσή μας να είμαστε αμφιλεγόμενοι, αλλά σίγουρα κάποιοι από αυτούς είναι. Πριν από μερικά χρόνια εκδόθηκε ένα εχθρικό βιβλίο που "εξετάζε" κάποιες από τις φωτογραφίες μας. Ήταν πολύ διασκεδαστικό να διαβάζεις την αξιολόγηση ενός εχθρού για τις φωτογραφίες μας. Γι' Αυτούς, τα πάντα είχαν ένα κρυφό μήνυμα εναντίον Τους. Τα πάντα είχαν μια κρυφή ρατσιστική ή "ναζιστική" χροιά. Να θυμάστε, αυτό συνέβαινε πριν δημοσιεύσουμε οποιεσδήποτε ανοιχτές φωτογραφίες με εθνικοσοσιαλιστικό ύφος. Αλλά δεν είχε σημασία, οι φωτογραφίες θα σήμαιναν ό,τι ήθελαν Εκείνοι. Αλλά πέρα από αυτό, όλα αυτά τα χρόνια έχουμε εξερευνήσει μια μεγάλη ποικιλία θεμάτων και έχουμε χρησιμοποιήσει έναν τόνο συμβολισμών, μερικούς κρυμμένους και άλλους κατάμουτρα. Μιλώντας γι' αυτό, μου άρεσε πολύ η φωτογράφιση Vengeance Divine II του 2010, όπου μαχαίρωσα και ξερίζωσα ένα αιματοβαμμένο κρανίο από την υδρόγειο σφαίρα του "Ισραήλ". Όχι πολύ διακριτικό, το

ξέρω, αλλά αποτελεσματικό, χαχα. Μετά από πολύ περισσότερες από 100 φωτογραφίες και πολλά χρόνια, μερικές φορές βαριόμαστε και κάνουμε πιο "παράξενες" φωτογραφίες. Μου αρέσει να διαβάζω και να σκέφτομαι για θέματα φαντασίας, και νομίζω ότι υπάρχει πολλή φαντασία που εισχωρεί στις φωτογραφίες μας. Μια πολύ μικρή μειοψηφία προσβάλλεται λίγο από το γυμνό, αλλά αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να χαλαρώσουν, το Τρίτο Ράιχ έδειχνε ολόσωμο γυμνό στα φωτογραφικά τους βιβλία. Δεν πιστεύω ότι το ανθρώπινο σώμα είναι κάτι προσβλητικό ή βρώμικο όταν χρησιμοποιείται με καλλιτεχνική έννοια.

NSK: Περιγράψτε μας τις καλλιτεχνικές σας επιρροές και τα πράγματα που σας εμπνέουν.

Molly: Λατρεύω τον Breker και πολλούς άλλους καλλιτέχνες του Τρίτου Ράιχ, συμπεριλαμβανομένου του Αδόλφου Χίτλερ. Πολλά από αυτά που έκανε το Τρίτο Ράιχ ήταν καλλιτεχνικά. Όταν εξετάζετε τους ηγέτες, πολλοί από αυτούς ήταν καλλιτέχνες πριν μουν στην πολιτική. Βλέπεις φωτογραφίες από τους δρόμους τους και φαίνονται μαγικοί. Σημαίες, κολώνες και αγάλματα. Ομορφιά απεριόριστη. Λατρεύω να κοιτάζω ό,τι παρήγαγαν. Τα πολεμικά τους μετάλλια, τα στιλέτα και ακόμη και τα πολιτικά τους βραβεία είναι απaráμιλλα στην ιστορία για την ομορφιά τους. Μερικές φορές ανατριχιάζω και μόνο που τα κοιτάζω. Ο Αδόλφος Χίτλερ και εκείνα τα δώδεκα μαγικά χρόνια δεν θα μου παλιώσουν ποτέ. Είναι το μόνο πράγμα στη ζωή που μπορώ ειλικρινά να πω ότι δεν έχει γεράσει ή βαρεθεί ποτέ για μένα. Ενθουσιάζομαι όταν βλέπω μια φωτογραφία του Αδόλφου Χίτλερ που δεν έχω ξαναδεί. Δεν συμβαίνει συχνά, αλλά μπορεί να είναι κάποια μικρή, pixelated φωτογραφία και να χαμογελάω σαν παιδί... Αγαπώ τόσοι πολλούς από τους ηγέτες του Τρίτου Ράιχ και έχω λατρέψει να μαθαίνω γι' αυτούς και μου αρέσει να ανακαλύπτω πράγματα που δεν έχω διαβάσει ή δει ποτέ πριν. Αγαπώ ανθρώπους όπως ο Ντάρρε, που ήταν ένας τόσο μυστηριώδης και μυστικιστικός τύπος, ή τον σκληροτράχηλο Λέι, που έχασε με τραγικό τρόπο τον έρωτα της ζωής του και ήλεγχε τη μεγαλύτερη οργάνωση του Τρίτου Ράιχ, το DAF (Γερμανικό Εργατικό Μέτωπο). Ή ένας από τους αγαπημένους μου, στον οποίο μόλις αφιέρωσα μια απίστευτα δύσκολη φωτογράφιση, ο ήρωας Oskar Dirlewanger, ο οποίος ηγήθηκε της ταξιαρχίας Dirlewanger. Αυτός ο άνθρωπος είναι καλυμμένος με ψέματα, μερικές φορές νομίζω ότι ο εχθρός μπορεί να τον μισεί περισσότερο από τον ίδιο τον Αδόλφο Χίτλερ! Γράφουν τα πιο κακά ψέματα γι' αυτόν και τους γενναίους άνδρες του. Πραγματικά απίστευτο. Αλλά η αλήθεια είναι ότι ήταν ένας ήρωας πολέμου που πέτυχε εκπληκτικά κατορθώματα. Ηγήθηκε της πιο ρακενδύτης ομάδας ανδρών σε όλο τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και έκανε αξιοσημείωτη δουλειά. Η Ταξιαρχία Ντιρλγουάνγκερ ήταν μια δεύτερη ευκαιρία για πολλούς άνδρες. Στρατιώτες που δεν μπορούσαν να σεβαστούν την εξουσία έμαθαν να σέβονται τον πανίσχυρο Oskar Dirlewanger. Στρατιώτες που είχαν συλληφθεί για πράξεις που δεν αρμόζουν σε στρατιώτη, ή λαθροθήρες, ή εγκληματίες διαφόρων βαθμών. Σε όλους δόθηκε μια δεύτερη ευκαιρία στην Ταξιαρχία Ντιρλεβάνγκερ. Μαζί έκαναν εκπληκτικά πράγματα, ενάντια σε όλες τις πιθανότητες. Εχθροί παντού γύρω τους. Πίσω από τις εχθρικές γραμμές. Αυτό τους έφερε πιο κοντά. Έμαθαν ότι η Ταξιαρχία Ντιρλγουάνγκερ ήταν η σωτήρια χάρη τους. Η σωτηρία τους στο πεδίο της μάχης και ο Oskar Dirlewanger ήταν ο άγγελος-οδηγός τους.

NSK: Ένα μέρος των έργων τέχνης σας έχει σχέση με τη μουσική- έχετε ήδη κυκλοφορήσει ένα μουσικό άλμπουμ. Σκοπεύετε να κυκλοφορήσετε ένα νέο άλμπουμ στο μέλλον;

Παρακαλώ περιγράψτε τις επιρροές και τις εμπνεύσεις της μουσικής σας.

Molly: και δημιουργήσαμε γκαλερί για κάθε φωτογράφιση. Χρησιμοποιήσαμε διάφορα συγκροτήματα για να δημιουργήσουμε μουσική που έπαιζε στο παρασκήνιο. Λοιπόν, μερικές φορές μας έλειπε ένα ή δύο μουσικά κομμάτια, οπότε έπρεπε να δημιουργήσουμε μόνοι μας ένα ambient κομμάτι. Κάναμε περίπου πέντε ή έξι από αυτά και σε έναν φίλο μας που είχε μια δισκογραφική εταιρεία, την Elegy Records, άρεσε και μας είπε να ηχογραφήσουμε ένα CD και θα το εξέδιδε. Το ονομάσαμε Primitive Supremacy. Κάποια από αυτά είχαν πολύ εθνικοσοσιαλιστικό θέμα, όπως το κομμάτι 'He Lives!' για τον Αδόλφο Χίτλερ. Είναι σαν το ρητό: "Πού ζει ο Αδόλφος Χίτλερ; Στην καρδιά μου!" Ήταν ένα διασκεδαστικό πρότζεκτ. Κάναμε επίσης μια καλλιτεχνική ταινία 45 λεπτών τότε. Τώρα αυτό ήταν ένα έργο! Το να κάνουμε την ταινία "Mourning the Ancient" ήταν απίστευτα κουραστικό. Πάντα ήθελα να κάνω μια αμιγώς εθνικοσοσιαλιστική ταινία, αλλά δεν ξέρω αν θα βρω ποτέ τον χρόνο ή τη διάθεση. Ο ουρανός φαίνεται κάπως σκοτεινός. Ίσως στην επόμενη ζωή. Αλλά οι εμπνεύσεις; Λοιπόν, για την ταινία, κοίταξα παντού γύρω μου. Πήρα όλο το κακό, όλο το σκοτάδι, όλη τη μοναχική θλίψη αυτού του κατεστραμμένου κόσμου, και τα έβαλα όλα στη φιγούρα ενός κοριτσιού, που αναζητά την αλήθεια, και τη βρίσκει - σε ένα νεκροταφείο! Αλλά δεν το δέχεται αυτό και συνεχίζει να ψάχνει. Μέσα από αιματοβαμμένους εφιάλτες και μαγευτικά βουνά, ψάχνει συνέχεια. Αν ενδιαφέρεστε, η ταινία βρίσκεται στην ιστοσελίδα μας για δωρεάν κατέβασμα, όπως και όλα τα υπόλοιπα στο Mourning the Ancient. Χωρίς διαφημίσεις. Χωρίς cookies. Χωρίς εντοπισμό.

NSK: Μελετήσατε κάποιες από τις τέχνες σας ή τις μάθατε (όλες) μόνοι σας;

Molly: αλλά τα παράτησα όταν μου είπαν ότι ήταν ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ να παρακολουθήσω ένα μάθημα "ευαισθησίας για μειονότητες". Δεν μπορούσα να το κάνω. Να θυμάστε ότι αυτό ήταν περίπου την εποχή που είχα ανακαλύψει την αλήθεια για τα πάντα. Θέλετε να μάθετε πώς ακριβώς ξεκίνησα το ταξίδι μου προς την αλήθεια; Βρισκόμουν σε ένα μικρό κατάστημα μεταχειρισμένων βιβλίων που ανήκε σε μια Ασιάτισσα. Κοίταξα βιβλία με αληθινά εγκλήματα. Μου άρεσε να μελετώ την ψυχολογία των εγκληματιών και των δολοφόνων. Λοιπόν, υπήρχε ένα βιβλίο με χάρτινο εξώφυλλο που λεγόταν "Αδελφότητα του φόνου". Ήταν το πιο σημαντικό βιβλίο που θα έβρισκα ποτέ. Άλλαξε ολόκληρη τη ζωή μου και με έβαλε σε ένα ταξίδι που συνεχίζω μέχρι σήμερα. Ήταν ένα βιβλίο για τον ήρωα και μάρτυρα Ρόμπερτ Μάθιους και τους Brüder Schweigen. Ήταν γραμμένο από έναν εχθρό, φυσικά, αλλά είχε απήχηση σε μένα. Δεν μπορούσαν να καλύψουν την αλήθεια του υπέροχου και τραγικού έπους των ανδρών και των γυναικών της Σιωπηλής Αδελφότητας. Ενθουσιάστηκα με τις προσπάθειές τους. Αναρωτήθηκα: τι γίνεται αν αυτά που λένε είναι αλήθεια; Δεν μπορούσες παρά να τους επευφημήσεις κατά τη διάρκεια της μεγάλης ληστείας των θωρακισμένων αυτοκινήτων της Brink's! Λάτρεψα το βάθος του πνεύματος του Μάθιους, ο ενίοτε αγορίστικος ιδεαλισμός του ήταν απολύτως γοητευτικός, ή την απόλυτη γενναιότητα του καλύτερου συντρόφου του Γκάρι Γιάρμπρο όταν περικυκλώθηκε από το FBI. Όλοι τους ήταν σαν ήρωες που μόλις βγήκαν από ένα βιβλίο ιστορίας. Ιππότες που τόλμησαν να υψώσουν τα μαγικά τους σπαθιά στον κακό και διεφθαρμένο δράκο της ομοσπονδιακής κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών. Και ακριβώς όπως σε κάποια τραγική ιστορία σε κάποιο βιβλίο φαντασίας, οι ιππότες απέτυχαν να σταματήσουν το κακό θηρίο. Αλλά δυστυχώς, η ιστορία δεν έχει τελειώσει, ένα άλλο βιβλίο γράφεται αυτή τη στιγμή που μιλάμε! Η Αδελφότητα του Φόνου αναφέρθηκε σε ένα άλλο σημαντικό βιβλίο, τα Ημερολόγια του Τέρνερ. Κρατούσα αυτό το βιβλίο στο μυαλό μου για μήνες, και τότε, ως δια μαγείας, μια μέρα καθόμουν στο σπίτι ενός φίλου και κοίταξα έναν κατάλογο που λεγόταν Delta Press. Ήταν ένας αρκετά τρελός κατάλογος, γεμάτος με βιβλία για το πώς να φτιάχνεις εκρηκτικά και σιγαστήρες και άλλα περίεργα πράγματα. Λοιπόν, ρίχνοντας

μια ματιά, μάντεψε τι είδα; Ανάμεσα στα στρατιωτικά εγχειρίδια επιβίωσης και τα βίντεο με οδηγίες χρήσης όπλων υπήρχε ένα βιβλίο του οποίου αναγνώρισα τον τίτλο: The Turner Diaries. Εκεί ήταν. Προς πώληση. Το θρυλικό βιβλίο που μισούσε τόσο πολύ το σύστημα. Τα Ημερολόγια Turner και το άλλο βιβλίο του Pierce, το Hunter, που μου αρέσει περισσότερο, είναι εργαλεία διδασκαλίας περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Σίγουρα έχουν μια σπουδαία ιστορία, η οποία θα μπορούσα να πω ότι κάθε μέρα γίνεται όλο και πιο αληθινή, αλλά έχουν ξεκάθαρα σκοπό να διδάξουν. Και δίδαξαν. Μακάρι να είχα την ευκαιρία να ευχαριστήσω τον Δρ Πιρς. Αλλά τουλάχιστον κατάφερα να πάρω συνέντευξη από σπουδαίους ανθρώπους όπως ο David Lane, την παραμονή των Χριστουγέννων/Ιούλη του 2002 και να γίνω φίλος με τον Gary Yarbrough.

NSK: Τα γραπτά σας περιλαμβάνουν επίσης διάφορες εκθέσεις. Σε ένα από αυτά τα ρεπορτάζ κάνατε μια συνέντευξη με τον αρχηγό του κόμματός μας, Gerhard Lauck.

Ποιο ήταν το κίνητρό σας για να το κάνετε αυτό; Ποια είναι η άποψή σας σχετικά με το NSDAP/AO;

Molly: Έμαθα για πρώτη φορά για τον Gerhard Lauck όταν συνελήφθη στην Ευρώπη και στάλθηκε σε ένα γερμανικό μπουντρούμι με μια εντελώς λανθασμένη κατηγορία. Τον συμπόνεσα πραγματικά και κράτησα το όνομά του στη μνήμη μου, αλλά δεν ήξερα σχεδόν τίποτα για την εκπληκτική ιστορία του. Με τα χρόνια έλαβα ένα φυλλάδιο από την οργάνωσή του ανάμεσα σε διάφορα underground CD. Είχε μια μεγάλη σημαία με σβάστικα του κόμματος και τη διεύθυνσή του στο Λίνκολν της Νεμπράσκα. Σκέφτηκα "Ουάου, αυτός ο τύπος ζει περίπου μισή ώρα από εμένα!". Στα χρόνια που ακολούθησαν έμαθα για τα πραγματικά εκπληκτικά πράγματα που έκανε αυτός και το NSDAP/AO. Ο Λάουκ κυκλοφόρησε Τόνους φυλλάδια και λογοτεχνία στην κατεχόμενη Γερμανία και σε όλη την Ευρώπη. Περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον εν ζωή, όπως διάβασα. Οι ανατυπώσεις των φυλλαδίων του βρίσκονται παντού. Τα βλέπω συνεχώς σε διάφορες ιστοσελίδες, προς πώληση ή με άλλο τρόπο. Ο Γκέρχαρντ ίσως είναι ένας από τους πιο συνεπείς ανθρώπους σε ολόκληρο τον αγώνα. Είναι επίσης εξαιρετικά χαμηλών τόνων. Ο ίδιος ο άνθρωπος είναι αρκετά σχετικά άγνωστος, υποθέτω ότι έτσι το θέλει γενικά. Ήταν μεγάλη τιμή που μπόρεσα να του μιλήσω και να πάρω συνέντευξη από έναν τέτοιο θρύλο του κινήματος.

NSK: Σχεδιάζετε άλλα έργα για το μέλλον;

Molly: Molly: Λοιπόν, σκοπεύω να επεκτείνω την ιστοσελίδα ακόμη περισσότερο. Όπως είπα, έχω ένα βουνό από περισσότερο υλικό για την ενότητα "Ο Αδόλφος Χίτλερ και ο στρατός της ανθρωπότητας". Πρόσφατα είχα την τιμή να πάρω συνέντευξη από τον Fred Leuchter μέσω τηλεφώνου. Έτσι θα δημοσιεύσω την πρώτη μου ηχητική συνέντευξη κάποια στιγμή σύντομα. Τι θρύλος είναι ο Leuchter. Προσπάθησαν να τον καταστρέψουν, τον έκαναν μόνο πιο δυνατό και πιο αποφασισμένο. Έχω κάποιες άλλες ιδέες για να κάνω κάποια δουλειά με βίντεο. Ίσως κάποια καλλιτεχνικά κομμάτια, αλλά ίσως και κάποια πιο πολιτικά βίντεο. Υποθέτω ότι ο χρόνος θα δείξει. Αλλά ανεξάρτητα από το τι θα κάνω, δεν θα σταματήσω ποτέ να αγωνίζομαι. Όπως μας έχει διδάξει ο Gerhard Lauck, η συνέπεια είναι ένα ισχυρό όπλο. Έχω συναντήσει πολλούς ανθρώπους όλα αυτά τα χρόνια που απλά εγκατέλειψαν εντελώς τον αγώνα. Δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα το κάνω ποτέ αυτό ο ίδιος. Είναι αδύνατο. Όπως είπε ο Αδόλφος

Χίτλερ: "Δεν θα συνθηκολογήσουμε - όχι, ποτέ! Μπορεί να καταστραφούμε, αλλά αν καταστραφούμε, θα συμπαρασύρουμε μαζί μας έναν κόσμο - έναν κόσμο στις φλόγες." και η Savitri Devi είπε: "Η Savitri Devi είπε: "Δεν θα παραδοθούμε: "Αν οι σύντροφοί μου δεν είναι προορισμένοι να κυβερνήσουν τον κόσμο, τότε φύγετε! Μια βροχή από ατομικές βόμβες πάνω του και στη θέση της ανούσιας φλυαρίας του για "αγάπη" και "ειρήνη" η φωνή του ουρλιαχτού ανέμου πάνω από τα ερείπια του".

NSK: Σε πολλές από τις φωτογραφίες σας απεικονίζονται επίσης βιβλιοθήκες.

Ποιο(α) βιβλίο(α) θα συνιστούσατε και γιατί;

Molly: Καταρχάς, θα πρέπει να πω, επειδή ο κόσμος πάντα ρωτάει, ποια έκδοση του "Mein Kampf" πρέπει να πάρω; Και γενικά η "Stalag Edition" είναι η απάντηση. Ήταν η μόνη αγγλική έκδοση του "Mein Kampf" που εγκρίθηκε από τη γερμανική κυβέρνηση και τον Αδόλφο Χίτλερ. Αλλά δεν είναι τέλεια. Έχει από μόνη της μια βραχύωδη ιστορία. Γενικά, όμως, πάρτε την 'Stalag Edition'. Και ναι, μπορείτε πιθανώς να βρείτε ένα .pdf στο διαδίκτυο. Και όχι, δεν θα σας βάλουν σε κάποια λίστα αν το παραγγείλετε (τουλάχιστον όχι στις ΗΠΑ). Ένα άλλο ενδιαφέρον βιβλίο ονομάζεται 'Mein Kampf: Μια διαμάχη για τη μετάφραση'. Μια από τις αγαπημένες μου συγγραφείς είναι η Σαβίτρι Ντέβι. Το αγαπημένο μου βιβλίο από αυτήν είναι μάλλον το 'The Lightning and the Sun', αλλά τα αγαπώ όλα με διαφορετικό τρόπο. Αλλά προσωπικά, το 'Lightning and the Sun' με γέμισε σε μια περίοδο της ζωής μου που τα πράγματα ήταν στο χαμηλότερο σημείο τους. Λατρεύω όλες τις ηχογραφήσεις και τα γραπτά του William Pierce. Το 'Damned, Deceived and Defiant' του David Lane, το 'This Time the World' του George Lincoln Rockwell, χωρίς αμφιβολία, απαραίτητο ανάγνωσμα είναι το 'Hunter' και το 'The Turner Diaries' του Pierce, και μου αρέσει να διαβάζω για τις περιπέτειες του Otto Skorzeny στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ποτέ δεν είχα ανατριχιαστική ανατριχίλα διαβάζοντας για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, εκτός από την ιστορία του Skorzeny για μια χαμένη μεραρχία στο Ανατολικό Μέτωπο... ανατριχιαστικά πράγματα. Τα βιβλία του Leon Degrelle είναι πραγματικά θαυμαστικά, διάβασε τις αυτοβιογραφίες δύο από τους πιο ενδιαφέροντες πιλότους του Β' Παγκοσμίου Πολέμου: Hans Rudel's 'Stuka Pilot' και Hanna Reisch's 'The Sky My Kingdom', και για κάποια τρομερή αλήθεια δείτε το 'Hellstorm' του Thomas Goodrich, για μια πραγματικά ενδιαφέρουσα άποψη της αφήγησης ενός Ιάπωνα στρατιώτη για τη θητεία του στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο δείτε το βιβλίο 'Oba The Last Samurai' του Don Jones, υπάρχουν επίσης τα δύο βιβλία του ήρωα Matt Hale 'Ending White Slavery' και 'The Racial Loyalist Manifesto', το 'Twilight over England' του μάρτυρα William Joyce, όποια βιβλία μπορείτε να βρείτε από τον βετεράνο των Waffen-SS Hans Schmidt, θεέ μου, συνεχίζονται και συνεχίζονται.

イングリッシュ

フロントレポート

モリーへのインタビュー

後編

NSK: 現在のプロジェクトは、明らかに哲学的で、アートに関連したものです。

このような話題が政治に与える影響について、あなたの考えをお聞かせください。

モリーです。フォトギャラリーの更新は続けていますが、主にAdolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheancient.com/truth.htm)に集中して取り組んでいます。現在21ページですが、まだまだやることがたくさんあります。第二次世界大戦の勉強は、まさに情報の地雷原です。1つのことについて情報を探しても、さらに2つほど調べたいことが出てくる。まるで、埋もれた過去を掘り起こす考古学者のような気分です。彼らが明るみに出したくない過去を。インターネットが普及したことで、情報や写真があふれかえっていることに改めて感謝したい。地球上のあらゆる場所から、極めて希少なものが何年もかけて浮かび上がってくる。まるで、世界中に散らばったパズルを組み立てるような気分です。しかし、哲学的、芸術的なものが政治にどのような影響を与えるかという質問に対しては、政治的プロパガンダに使われる場合、芸術は強力なツールになると思います。アートは、私たちに偉大なことをするようインスピレーションを与えることができます。空しさを感じているときに燃料を供給し、戦争における致命的な武器となり得るのです。だから、国家社会主義者の仲間には、どんなプロジェクトでも私たちの写真を使わせているんだ。手伝えることは本当に光栄なことだ。私の最大の望みは、私の人生で行った何かが、我々の大義を推進する助けになることです。それ以上に重要なことが他にあるだろうか？

NSK: 写真作品の中には、かなり賛否両論あるものもありますね。そのような配置にした意図は何でしょうか？

モリー 私たちは決して物議を醸すことを意図していませんでしたが、確かに物議を醸したものもあります。数年前、私たちの写真撮影を「検証」した敵の本が出版されました。私たちの写真に対する敵の評価を読むのは、とても楽しいものでした。彼らにとっては、すべてのものに彼らに対するメッセージが隠されていたのです。すべての写真には、人種差別やナチス的な意味合いが隠されていたのです。考えてみれば、私たちが国家社会主義的なスタイルの写真をあからさまに発表する以前のことだ。しか

し、それは問題ではなく、写真は彼らが望むものなら何でも意味するものだったので。しかし、それはさておき、長年にわたり、私たちはさまざまなトピックを探求し、隠されたものもあれば、堂々としたものもあり、たくさんの象徴的な表現を使ってきたのです。2010年の『Vengeance Divine II』では、「イスラエル」の地球儀から血まみれの頭蓋骨を突き刺して引きちぎるシーンが印象的でした。微妙に違うけど、効果的だったね、ハハ。100回を優に超える撮影と長い年月を経て、時々飽きてきて、もっと「奇抜な」撮影をすることがあります。私はファンタジーの話題を読んだり考えたりするのが好きで、私たちの写真撮影にはファンタジーがたくさん吹き込まれていると思います。ごく一部の人はヌードに少し気分を害するようですが、そういう人たちはもっと明るくなる必要があります。第三帝国は写真集で全裸を披露していたから。私は、芸術的な意味で使用する場合、人体が不快なもの、汚いものだとは思っていません。

NSK: あなたが影響を受けたアーティストやインスピレーションを受けたものを教えてください。

モリー：私はブレッカーをはじめ、アドルフ・ヒトラーを含む第三帝国の多くの芸術家を尊敬しています。第三帝国が行ったことの多くは、芸術的なものでした。指導者たちを見ると、政治家になる前は芸術家だった人がとても多いんです。街並みの写真を見ても、まるで魔法のようです。国旗や柱や像。縛られない美しさ。私は、彼らが作ったものを見るのが好きなんです。戦いのメダル、短剣、そして民間の賞まで、その美しさは歴史上比類がないほどです。見ているだけでゾクゾクしてくる。アドルフ・ヒトラーとその魔法のような12年間は、私にとって決して古びることのないものです。アドルフ・ヒトラーとその魔法のような12年間は、私にとって決して古びることのない、退屈することのない人生だと、正直に言うことができます。アドルフ・ヒトラーの見たこともないような写真を見ると、興奮する。滅多にないことです。何か小さなピクセルのような写真かもしれないし、子供のように微笑んでしまう...。私は第三帝国の多くの指導者が大好きで、彼らについて学ぶことに憧れ、今まで読んだことも見たこともないものを発掘するのが大好きです。ダレは謎めいた神秘的な人物だったし、ライは最愛の人を悲劇的に失い、第三帝国最大の組織であるDAF（ドイツ労働戦線）を牛耳っていた。あるいは、私のお気に入りの一人で、信じられないほど難しい写真撮影を捧げた、ディルレヴァンガー旅団を率いた英雄オスカー・ディルレヴァンガー。この男は嘘にまみれている。時々、敵はアドルフ・ヒトラー本人よりも彼を憎んでいるのではないかと思うほどだ。彼らは、彼と彼の勇敢な兵士たちについて、最も邪悪な嘘を書いているのです。本当に信じられない。しかし、真実は、彼が驚くべき偉業を成し遂げた戦争の英雄であったということだ。彼は第二次世界大戦中、最も無骨な男たちの集団を率いて、驚くべき仕事をしたのです。ディルレヴァンガー旅団は、多くの男たちにとって第2のチャンスだった。権威に敬意を払えない兵士たちは、強大なオスカー・ディルレヴァンガーを尊敬するようになった。兵士

にふさわしくない行為をして逮捕された兵士、密猟者、あるいは様々な犯罪者。彼らは皆、ディルルヴァンガー旅団で再起のチャンスを与えられた。彼らは共に、あらゆる困難にもかかわらず、驚くべきことを成し遂げた。周りは敵だらけ。敵陣の背後でその結果、彼らはより親密になった。彼らはディルルヴァンガー旅団が 救済であることを知ったのだ戦場での救いの手となり オスカー・ディルルヴァンガーが 導く天使となったのだ

NSK: 齋藤さんの作品は、音楽に関連したものが多く、すでに音楽アルバムもリリースされています。今後、新しいアルバムを発表する予定はありますか？

あなたの音楽に影響を与えたもの、インスピレーションを受けたものを教えてください。

モリー過去に2枚の写真CDをリリースしましたが、それぞれの写真撮影のためにギャラリーを作りました。その際、バックに流す音楽は、いろいろなバンドを起用して作りました。でも、時には音楽が1、2曲足りないこともあって、自分たちでアンビエントトラックを作ることもありました。それを5、6枚作ったんですが、エレジーレコードというレコード会社をやっている友人がそれを気に入ってくれて、CDを作れば出してくれると言ってくれたんです。それを『Primitive Supremacy』と名付けました。アドルフ・ヒトラーを題材にした「He Lives! 」という曲のように、国家社会主義をテーマにしたものもありました。という諺のようなものです。「アドルフ・ヒトラーはどこに住んでいるのか？私の心の中よ! 」楽しいプロジェクトでした。昔は45分のアーティスティックな映画も作りました。これもプロジェクトでしたね。Mourning the Ancient』の制作は、とても大変だった。純粋な国家社会主義の映画を撮りたいとずっと思っていたのですが、時間や意欲が見つかるかどうかわかりません。空はおぼろげにしか見えない。たぶん来世で。でもインスピレーションの源は？まあ、この映画のために、私は自分の周囲をくまなく探しました。この破壊された世界のあらゆる悪、あらゆる闇、あらゆる孤独な悲しみを、真実を求める少女の姿にすべて重ね合わせました。しかし、彼女はそれを受け入れず、探し続ける。血塗られた悪夢と荘厳な山々の中を、彼女は探し続けるのです。もし興味があれば、この映画は私たちのウェブサイトですべて無料でダウンロードできますし、『Mourning the Ancient』のすべての作品もダウンロードできます。広告なし。クッキーはありません。トラッキングもありません。

NSK: 芸術は、ある程度勉強されたのですか、それとも（すべて）独学で学ばれたのですか？

モリー大学で数年間勉強しましたが、「マイノリティ・センシティビティ」のクラスを取ることが必須だと言われ、退学しました。でも、「マイノリティ・センシティビティ」のクラスを取ることが必須だと言われて、やめました。でも、ちょうどその

頃、私はすべての真実を発見していたんです。私がどのように真理への旅を始めたか知りたいですか？アジア系の女性が経営する小さな古本屋に行った時のことです。その時、私は犯罪の本を見ていたんです。私は犯罪者や殺人者の心理を研究するのが好きだった。そこに「ブラザーフッド・オブ・マードー」という文庫本があった。その本は、私にとって最も重要な本でした。私の人生を変え、今日まで続く旅へと導いてくれました。英雄であり殉教者であるロバート・マッシュとブリューダー・シュヴァイゲンについて書かれた本でした。もちろん敵が書いたものだが、私の心に響いた。サイレント・ブラザーフッドの男たちと女たちの壮大で悲劇的な武勇伝の真実を、彼らは隠蔽することができなかったのだ。私は彼らの努力に魅了されました。彼らの言っていることが本当だったらどうしよう、と疑問に思った。ブリンク社の装甲車強奪事件では、彼らを応援せずにはいられなかった。マッシュの精神的な深さ、時々見せる少年のような理想主義がとても魅力的だったし、親友のゲイリー・ヤーブローがFBIに囲まれたときに見せた完全な勇気がとてもよかったです。彼らは皆、歴史書から抜け出してきたような英雄たちでした。合衆国連邦政府という邪悪で墮落したドラゴンに、あえて魔法の剣を振り上げた騎士たち。そして、まるでファンタジー小説の中の悲劇的な物語のように、騎士たちは邪悪な獣を止めることができなかったのだ。しかし、残念なことに、物語は終わっていない。こうしている間にも、別の本が書かれているのだ『The Brotherhood of Murder』では、もう一冊の重要な本、『The Turner Diaries』について触れています。私はその本を何ヶ月も心に留めていたのですが、ある日魔法のように、友人の家でデルタプレスというカタログを見ていました。それはかなりクレイジーなカタログで、爆発物やサイレンサーなど奇妙なものの作り方に関する本で埋め尽くされていた。そのカタログをちらっと見たとき、何を見たと思う？軍用サバイバルマニュアルや銃の教則ビデオの中に、見覚えのあるタイトルの本があったんだ。ターナー・ダイアリーそこにあったのは売り物だ。システムから深く嫌われている伝説の本だ。ターナー・ダイアリー」とピアスのもう一冊の本「ハンター」は、私がもっと好きな本だが、何よりも教材である。もちろん、この本には素晴らしい物語があり、それは日々、真実味を帯びてきていると言えるかもしれませんが、明らかに教えるためのものなのです。そして、彼らはそれを教えてくれたのです。ピアス博士にお礼を言う機会があればよかったのですが。しかし、少なくとも私は、2002年のクリスマス／ユールイヴに、デイヴィッド・レーンのような偉大な人物にインタビューし、ゲイリー・ヤーブローと親しくなることができたのである。

NSK: あなたの著作には、様々なレポートも含まれていますね。そのうちの1つで、あなたは私たちの党首であるゲルハルト・ラウクにインタビューしていますね。

その動機は何ですか？NSDAP/AOについて、どのようにお考えですか？

モリー: 私がゲルハルト・ラウクのことを知ったのは、彼がヨーロッパで逮捕され、まったくの冤罪でドイツの地下牢に送られたときでした。私は彼に本当に同情し、彼

の名前を記憶にとどめていましたが、彼の驚くべき物語についてはほとんど何も知りませんでした。何年か経って、いろいろなアングラCDの中に、彼の組織からのチラシが入ったことがある。それは大きな卍の旗と彼のネブラスカ州リンカーンの住所でした。私は、"ワオ、この人は私の家から30分ほどのところに住んでいるんだ！"と思いました。その後何年か経って、彼と NSDAP/AO が本当に驚くべきことをしたことを知りました。ラックは、占領下のドイツやヨーロッパ中に、大量のチラシや文献を配布したんだ。生きている人間の誰よりも多く、私は読んだことがある。彼の小冊子の復刻版はどこにでもあります。様々なサイトで、売りに出されていたり、そうでなかったりするのを常に目にします。ゲルハルトは、全闘争の中で最も一貫している人物の一人かもしれない。彼はまた、極めて地味な存在だ。彼自身はかなり比較的無名ですが、それは彼が一般的に望んでいることなのでしょう。このような伝説的な人物にインタビューすることができて、とても光栄でした。

NSK: 今後、何かプロジェクトは予定されていますか？

モリーそうですね、ウェブサイトはもっと拡大する予定です。先ほども言ったように、「アドルフ・ヒトラーと人類の軍隊」のセクションには、さらに山ほどの資料があります。最近、フレッド・ロイヒターと電話でインタビューする光栄に浴しました。だから、近いうちに私の初めてのオーディオ・インタビューを掲載するつもりだ。ロイヒターはなんという伝説的人物なのだろう。彼らは彼を破壊しようとしたが、彼をより強く、より決意させただけだった。他にも、ビデオ作品を作るというアイデアもあるんだ。芸術的なものもあれば、もっと政治的なビデオもあるかもしれない。時間が経てばわかると思う。でも、何をするにしても、私は決して戦うことを止めない。ゲルハルト・ラウクが教えてくれたように、一貫性は強力な武器になる。私はこれまで、闘争から完全に手を引いてしまった人たちにたくさん会ってきました。私自身は、そのようなことは想像もつきません。不可能なことなのだ。アドルフ・ヒトラーが言ったように我々は降伏しない。いや、絶対にしない！」。我々は滅びるかもしれないが、もし滅びたら、我々は世界を引きずっていくだろう-炎の中の世界を」、サヴィトリ・デヴィはこう言いました。もし、私の同志たちが世界を支配する運命にないのなら、そんなもの消えてしまえ！」そして、サヴィトリ・デヴィは言いました。原爆の雨を降らせて、"愛"や"平和"という無意味なおしゃべりの代わりに、廃墟の上で吠える風の音を聞かせればいいのです」。

NSK: 撮影では、本棚も多く描かれていますね。

おすすめの本とその理由を教えてください。

モリーまず最初に、「『我が闘争』はどの版を買えばいいのか」という質問をよく受けるので言っておきます。という質問をよく受けますが、一般的には「シュターレーク版」がその答えになります。これは、ドイツ政府とアドルフ・ヒトラーによって承

認された唯一の英語版です。しかし、完璧ではない。それ自体、陰しい歴史がある。しかし、一般的には「シュターラーク版」を入手するのがよい。そして、そう、おそらくインターネット上でそのPDFを見つけることができるだろう。そして、注文してもリストに載ることはない（少なくともアメリカでは）。もう一つ興味深いのは、『我が闘争』という本です。A Translation Controversy』という本です。私の好きな作家の一人にSavitri Deviがいます。彼女の本で一番好きなのはたぶん「稲妻と太陽」ですが、どれも違った意味で好きです。でも個人的には、「稲妻と太陽」は、私の人生の中で物事が最も低い状態にあった時に、私を元気にしてくれました。ウィリアム・ピアスの音声録音と著作はすべて崇拝しています。David Laneの「Damned, Deceived and Defiant」、George Lincoln Rockwellの「This Time the World」、間違いなく必読はPierceの「Hunter」と「The Turner Diaries」で、Otto Skorzenyの第二次世界大戦の冒険について読むのも大好きです。第二次世界大戦について読んでも、東部戦線で失われた師団のスコルツェニーの話以外、不気味な寒気を感じたことはない...不気味なものだ。レオン・デグレルの本は本当に壮大だ。第二次世界大戦の最も興味深いパイロット2人の自伝を読んでみてほしい。Hans Rudelの「Stuka Pilot」とHanna Reischの「The Sky My Kingdom」、ひどい真実を知りたいならThomas Goodrichの「Hellstorm」、第二次世界大戦での日本兵の戦歴が本当に面白いのでDon Jonesの「Oba The Last Samurai」という本をチェックしてみてください。英雄マット・ヘイルの2冊の本「Ending White Slavery」と「The Racial Loyalist Manifesto」、殉教者ウィリアム・ジョイスの「Twilight over England」、Waffen-SSの退役軍人ハンス・シュミットの本、などなど、まだまだありますよ。

Strength Through Laughter: A Glimpse Inside Our Operation

#220612

Baron

Many people, friend and foe alike, are curious about the inner workings of our operation.

As a long-term participant I have had more than just a slight glimpse into our operation.

However, security must always be considered. Not just mine. Everybody's!

Therefore, I must choose my words carefully. Very carefully.

Imagine the following scenario:

You work in an insane asylum. One day the inmates revolt and take over. You have to think fast in order to save yourself. You have a Eureka moment. A great idea.

You decide to pretend you are one of the inmates!

Of course, this is a delicate balancing act.

On the one hand, if you act *too normal*, you won't pass as crazy.

On the other hand, if you act *too crazy*, you won't be taken seriously and have any say in the new regime. (Remember, we're talking about inmates of an insane asylum. NOT elected government officials!)

In other words, you have to consistently act and talk *half-crazy, half-normal*.

Of course, this scenario is an exaggeration.

One of our trainers (aka drill sergeants aka torturers) likes to use exaggerations for the sake of illustration. He intentionally uses *extreme* exaggerations.

His reasons (aka excuses) are as follows:

First, it makes it clear to everybody that he's exaggerating.

Second, people are less likely to be shocked or offended.

Third, this introduces an element of humor. (Or, in his case, *dumb jokes*.)

He uses this technique in training (aka tormenting). He'll say something like this:

Of course, this is an exaggeration. But I am not exaggerating as much as you might think!

Over time the significance of his distinction between *big* exaggeration, *medium* exaggeration, and *little* exaggeration becomes very clear to the trainee. (IF the trainee aka victim has survived this long.)

Insofar as the above nuthouse scenario is concerned, I'll be diplomatic.

**I simply won't specify the degree of exaggeration.
(If any!)**